

မောင်လှမျိုး(ချင်းချောင်းခြံ)

ခွေးကျင့်ခွေးကြံ

ရင်တွင်းဖွဲ့ ရသလောဒနာများ

စိစဉ်သူ- ကျော်လင်းလင်း(ငြိမ်းချမ်းရေးအလယ်လမ်း-စာပေ)

Ph- 09-5045401

ငြိမ်းချမ်းရေးအလယ်လမ်း-စာပေ အတွက်
UNION PUBLISHING HOUSE မှ

ဖြန့်ချိသည်။

Ph- 09-5158462

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၁၅-အောက်တိုဘာလ(ပထမအကြိမ်)
- မျက်နှာပိုးဒီဇိုင်း - နွယ်ဦးလှိုင်
- အတွင်းဖလင် - A-7 Group
- ကွန်ပျူတာစာစီ - Sun Top
- ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ကျင်ယုံ(၀၀၀၅၃)
ကောင်းစံပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ်(၂၇၉/ခ)(၄၀)လမ်း။
(၉)ရပ်ကွက်၊ကျောက်တံတားမြို့နယ်
- ထုတ်ဝေသူ - ယဉ်မျိုးစာအုပ်တိုက်(၀၁၁၇၆)
(၉)ရပ်ကွက်၊(၄၀)လမ်း။
အမှတ်(၂၇၄/B)၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်
- ဖြန့်ချိရေး - UNION PUBLISHING HOUSE
- အုပ်ချုပ်ရေး - ၅၀၀
- တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ ကျပ်

မောင်လှမျိုး-ချင်းချောင်းခြံ
ခွေးကျင့်ခွေးကြံနှင့်ရင်တွင်းဖွဲ့ရသဝေဒနာများ
ယဉ်မျိုးစာအုပ်တိုက်
၂၂၄-စာ၊ ၁၃-၄-၂၂၀-၉၆ စင်တီ၊

ခွေးကျင့်ခွေးကြံ

(မိ)

[ရင်တွင်းဖွဲ့ ရသဝေဒနာများ]

မောင်လှမျိုး (မင်းဆုန်)

မာတိကာ

- ၁။ ခွေးမိုလ်ကြီး
- ၂။ ခွေးသူရီး
- ၃။ ခွေးဇာတ်
- ၄။ ခွေးဝဲစား
- ၅။ ခွေးတိုးပေါက်
- ၆။ ခွေးခြီးကွေး
- ၇။ ခွေးလည်ပတ်
- ၈။ ခွေးစားခွက်
- ၉။ ခွေးကျင့်ခွေးကြံ
- ၁၀။ ခွေးကြောက်သူများ
- ၁၁။ စစ်ခွေး
- ၁၂။ ခွေးခြေထောက်ကဆူး
- ၁၃။ ခွေးမျက်မှန်
- ၁၄။ ခွေးအ
- ၁၅။ မျောက်လက်ထဲက....သေနတ်

BURMESE
CLASSIC

ရွေးဖို့လ်ကြီး

(၁)

တဲဖို ခွေးလေ ခွေးလွင့် အကုန်လုံးကား ခွေးငိုလ်ကြီးရဲ့
စကားက, လွဲလို့၊ ဘယ်သူ့စကားမှ၊ နားမထောင်တတ်ကြဘူး။
ခွေးငိုလ်ကြီး မရှိရင်ဘဲ၊ သူတို့ရဲ့ အုပ်ထိန်းသူ မရှိတော့သလို၊
တစ်ရွာလုံး ပတ်ပြီး၊ သောင်းကျန်းနေတော့တာပါပဲ။

မီးဖိုဆောင်ထဲဝင်မွေ့လို့ . . မွေ့၊ ခရမ်းသီးလေး၊ မုန့်
လာဥလေးလှန်းထားတာကို၊ အသားငါးထင်ပြီး၊ ဝင်ဆွဲလို့ . . ဆွဲ၊
ဆွမ်းခံဘုန်းကြီးမှန်းမသိ၊ ကျောင်းဆရာမှန်းမသိ၊ တွေ့တဲ့သူ လိုက်
တိုက်လို့ . . ကိုက်။

အင်း . . . ဒင်းတို့ မကိုက်တာဆိုလို့၊ ထန်းရေသမား၊ အရက်သမား၊ အမူးသမားတွေပဲ၊ ရှိတယ်။ အတော်တော့ ထူးဆန်းသား၊ အမူးသမားဆို၊ ဘယ်လို အမူးသမားဖြစ်ဖြစ်၊ အဲဒီ ခွေးလေ ခွေးလွင့်တွေက၊ မကိုက်ဘူး။ မကိုက်တဲ့အပြင်၊ အမူးသမား နောက်က၊ နေ၊ အမြီးတွေနဲ့ပြီး၊ တကောက်ကောက်လိုက်သွား ကြတော့တာပါပဲ။

အဲဒီလို၊ လိုက်သွားကြရင်းက၊ ရွာလမ်းပေါ်မှာ၊ ဘယ်သူ့ ကို တွေ့တွေ့၊ ထိုးဟောင်တော့တာပဲ။ အဟောင်ခံရလို့၊ ကြောက် ပြီးပြေးတဲ့ သူကတော့၊ အကိုက်ခံရပြီသာမှတ်။ ကျောင်းသား တွောင်းသူတွေကိုလည်း၊ ကိုက်လိုက်ကြတာပဲ။ သူနာပြု ဆရာမ၊ လေးတွေကိုလည်း၊ ကိုက်လိုက်ကြတာပဲ။ လက်ထဲ တုတ်ကိုင်ထားတဲ့ သူကိုတောင်၊ တော်တန်ရုံသူတို့ မခူဘူး။ တခြား အမူးသမားက၊ ဟဲ့ကောင်တွေ . . . လို့၊ ဘယ်လိုဟန့်ဟန့်၊ သူတို့ မလိုက်နာဘူး။

အဲ . . . သူတို့ရဲ့ . . . ခွေးငိုလ်ကြီးက ဟန့်မှသာ၊ သူတို့ နာခံတတ်ကြတာလား။ (သူတို့ရဲ့ ခွေးငိုလ်ကြီးက၊ အရက်သမား . . . ဆိုတော့၊ အရက်သမားတွေကိုတော့၊ မကိုက်ဘူးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ . . . အမိန့်နာခံတာကတော့၊ သူတို့ ခွေးငိုလ်ကြီးရဲ့ အမိန့်တို့မှာ နာခံတတ်

ကြတယ်။

ခွေးငိုလ်ကြီးရဲ့ နာမည်အရင်းက၊ ဦးပေါမောင် . . . တဲ့။ ဒါပေမဲ့ . . . တစ်ရွာလုံးက (သူ့ရွယ်တူတွေက) ပေါကြောင် . . . လို့၊ ခေါ်ကြသတဲ့။ များသောအားဖြင့်တော့၊ ခွေးငိုလ်ကြီး . . . လို့ အခေါ် များကြတာပါပဲ။

တစ်ရွာလုံးက၊ ခွေးလေ ခွေးလွင့်မှန်သမျှကို၊ အဲဒီ ဦးပေါကြောင်က (အဲ . . . လေး၊ ဦးပေါမောင်က)၊ ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်ထားသတဲ့။ တခြားသူတွေလည်း . . . ကြုံရင် ကြုံသလို၊ ကျွေးကြတာပါပဲ။ သို့သော် . . . သူတို့ရဲ့ ခွေးငိုလ်ကြီး၊ ဦးပေါမောင် ကိုပဲ။ အမြီးတန့်နဲ့ ခင်နေကြတယ်လေ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့၊ ခွေးငိုလ်ကြီး ဦးပေါမောင်က၊ သူတို့ကို၊ အစားအစာ ကျွေးတဲ့အပြင်၊ အရက်ပါ တိုက်တိုက်ထားတာကိုး။

အရက်သမား ခွေးငိုလ်ကြီးက၊ သူ့ရဲ့ ခွေးလေခွေးလွင့် တွေကို၊ တန်းစီ . . . လို့ ပြောလိုက်ရင်တော့၊ တညီတညာတည်း တန်းစီတတ်ကြတာ။ ခွေးငိုလ်ကြီးရဲ့ အမိန့်က လွဲပြီး၊ တခြား ဘယ်သူ့ စကားကိုမှ၊ မလိုက်နာတတ်တဲ့၊ အဲဒီခွေးလေ ခွေးလွင့်

၈ ခွေးကျွတ်ခွေးကြော်နဲ့ (ရုပ်တွင်အံ့၊ ရာဇာဓိပတိ)

တွေ့ရဲ့၊ ဒုက္ခပေးမှုကို၊ (သူတို့ရဲ့၊ ခွေးငိုလ်ကြီး မရှိချိန်မှာ) တစ်ရွာလုံး။ ခံနေကြရတယ်လေ။

(၂)

ကျုပ်တို့ ခလေ့တ၊ ရပ်ထဲ ရွာထဲ၊ ဘယ်သတ္တဝါကိုမှ၊ သတ်ဖြတ်ခွင့်မရှိတဲ့၊ ခလေ့ဆိုတော့၊ အဲဒီခွေးလေ ခွေးလွင့်တွေကို၊ ရှင်းပစ်ဖို့ဆိုတာ၊ အခက်သားလား။

ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်တ၊ ခွေးငိုလ်ကြီး ဦးပေါမောင်၊ ခွေးတွေကို၊ အရတ်တိုက်တဲ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး၊ “မလုပ်ကောင်းဘူးကွဲ့” . . ဆိုတဲ့၊ ဩဝါဒသာ ပေးခဲ့ဖူးသတဲ့၊ ရွာသူကြီးကလည်း၊ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ရဲ့၊ တပို့ယတပည့် မေတ္တာဝါဒီပီပီ၊ ရန်နဲ့ ငေါငေါ ခပြောခဲ့ပါဘူး . . တဲ့။

ဒါက . . လူကြီးတွေရဲ့ အခြေအနေလေ။

ကျုပ်တို့ လူငယ်တွေကတော့၊ ရပ်ရွာကို၊ ဒုက္ခပေးပြီး . . ဆိုရင်၊ ဘယ်သူပဲ ပေးပေး၊ ခွေးပဲ ပေးပေး၊ လူပဲ ပေးပေး သတ်ပစ်လိုက်ချင်တာပဲ။

မောင်လူမျိုး (ရှင်ရှောင်ဖို့)

၉

“နီတာ၊ မင်းတို့ . . ခွေးတွေကို၊ သတ်ဖို့ ဖြတ်ဖို့ မလုပ်ကြနဲ့နော်။

ဆရာတော် သိလည်း၊ စိတ်ကောင်းမှာ မဟုတ်ဘူး”

ဒါက . . သူကြီး ဦးရွှေကြုတ်ရဲ့ . . စကား။

ကျုပ်က၊ ကျုပ်တို့ ရွယ်တူ လေးငါးယောက်ရဲ့ ကိုယ်စား။ သူကြီးနဲ့ စကားဆိုင်ရတာလေ။

“ခွေးတွေက၊ လူတွေကို၊ လိုက်လိုက်ကိုက် နေတာ၊ ဒုက္ခပေါင်းစုံ ပေးနေတာကိုလည်း၊ ဆရာတော် စိတ်ကောင်းမှာ မဟုတ်ဘူးလေ . . သူကြီးရဲ့။

အဲဒါကြောင့်၊ ဆရာတော် မသိအောင်၊ ကျုပ်တို့ဘာသာ၊ ရှင်းပစ်လိုက်မှာပါ။

သူကြီးကလည်း၊ မသိချင်ယောင်ဆောင် နေစမ်းပါ”

“ပေါမောင် မြို့တက်သွားတာ၊ ပြန်ရောက် တော့မှာပါ။ သူ့ခွေးတွေ၊ သူထိန်းလိမ့်မပေါ့။

ခွေး ကျွတ်ခွေး (ဇာတ်နိဂုံး) (ရင်ကိုင်ဆွဲ၊ ရာဇဝင်များ)

သူမရောက်ခင်သာ၊ ငတို့တွေက၊ ရွာထဲ
သွားရင်တုတ်ကလေး၊ ဟိုရမ်း၊ ဒီရမ်းနဲ့၊ သွားကြ
တာပေါ့”

“တလေးတွေ အတိုက်ခံရတာ များနေပြီ
သူကြီး ကျုပ်က၊ တေ့၊ အမဲတုံးနဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊
သတ်ပစ်လိုက်ချင်ပြီ”

“ဪ... နီတာရယ်... မင်းတို့က ခွေး
နဲ့မှ ပြိုင်တိုက်ချင်သကိုးကွ”

ကျုပ်တို့က လူငယ်ဆိုပေမယ့်၊ ခွေးနဲ့ပြိုင်တိုက်တဲ့
သူတွေ... မဖြစ်ချင်ပြန်တော့သူကြီးစကားကိုသာ၊ လိုက်နာ လိုက်
ကြတော့တာပေါ့။

ခွေးငိုလ်ကြီး ဦးပေါမောင်၊ မြို့က မပြန်မရောက်မချင်း၊
အဲဒီခွေးလေး ခွေးလွှင့်တွေကို၊ မာန်လိုက် မဲလိုက် ခြောက်လိုက်
လှန့်လိုက်နဲ့သာ၊ နေနေကြရတော့တယ်။

သူတို့သခင်၊ ခွေးငိုလ်ကြီးရဲ့ အမိန့်ကိုသာ၊ နာခံတတ်တဲ့၊
ဒီ... ခွေးတွေကို၊ အသည်းတယားယားနဲ့၊ ကျုပ်တို့ ကြည့်နေကြရ

ဟောင်တူပျို (ဆင်းဆင်း)

တယ်၊ (ကျုပ်တို့က၊ ခွေးနဲ့လည်း ပြိုင်မတိုက်ချင်ပြန်ဘူးလေ)။

“ကိုက်တတ်တဲ့ ခွေးကို၊ လမ်းဖယ်ပေးလိုက်တာဟာ၊
အကိုက်ခံရတာထက်စာရင်၊ တော်ပါသေးတယ်” . . ဆိုတဲ့၊
အမေရိကန် သမ္မတဟောင်းတစ်ယောက်ရဲ့၊ စကားကိုသာ၊
ဒီနေရာမှာ၊ ကျုပ်တို့၊ အသုံးချရပေတော့မယ်။

(၃)

အရက်သမား(ခွေးငိုလ်ကြီး)ဦးပေါမောင်ကို၊ သူ့ခွေးတွေ
. . ဆိုးရွားပုံအကြောင်း၊ တစ်ရွာလုံးက၊ ဝိုင်းပြောကြတာပေါ့။ ကွမ်း
ကြေးတွေတက်နေတဲ့ သွားကျွဲကြီးတွေ . . အပြီးသားနဲ့၊ နားထောင်
နေတဲ့၊ ဦးပေါမောင်က၊ သူ့ခွေးတွေရဲ့၊ ကောင်းသတင်းကို၊
နားထောင်နေရတဲ့အတိုင်း၊ တဟဲဟဲနဲ့၊ သဘောကျနေပုံကို ကြည့်ပြီး၊
ကျုပ်တို့ . . ခွေးမသတ်ဘဲ၊ လူသတ်ချင်စိတ် ဝင်ရပြန်တယ်။

“ကမ္ဘာကြေတာတောင်၊ ဥဒါန်းမကျေဘူး
ဆိုတဲ့ . . စကားအဓိပ္ပာယ်က၊ ဒင်းတို့ . . ကို၊
အခဲမကျေဘူး . . ပြန်ချမယ် . . ပြန်သတ်မယ်

ဆိုတဲ့ . . . အဓိပ္ပါယ် မဟုတ်ဘူး နီတာရဲ့။

ဥဒါန်းကျွန်းရလောက်အောင်၊ အစဉ်အလာ သိမ်မွေ့ခဲ့တဲ့၊ တိုယ်ရဲ့ ဓလေ့ထုံးစံကို၊ ကမ္ဘာပျက် သွားတာတောင်၊ မပျက်စေရဘူး . . . ။

ဥဒါန်းကျွန်းရလောက်အောင်၊ ကောင်းမြတ် ခဲ့တဲ့၊ ဓလေ့အစဉ်အလာ၊ မကျေပျက်အောင်၊ ဥဒါန်း မကျေအောင်၊ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်မယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကွဲ့။

ဒါကြောင့် . . . ရပ်ထဲ ရွာထဲ၊ ဘယ်သတ္တဝါမှာ၊ သတ်ဖြတ်လေ့မရှိတဲ့၊ ငတို့ရွာရဲ့ ဥဒါန်းကို၊ မကျေ ပျက်အောင်သာ၊ မင်းတို့ ထိန်းသိမ်းစမ်းပါ။

ဘယ်သူ ဘယ်လောက် ဆိုးဆိုး၊ ကိုယ့်ရပ်ရွာ ရဲ့၊ ကောင်းမြတ်တဲ့ ဥဒါန်းကို၊ ကိုယ့်ကြောင့် မကျေ ပျက်ပါစေနဲ့”

“ဪ . . . ။ ဥဒါန်းမကျေဆိုတာ၊ ကောင်းမြတ်မှန်ကန်ဆိုတဲ့၊ ဓလေ့ အစဉ်အလာကို၊ မကျေစေရဘူး . . . ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ပါလား” . . . လို့၊ သူ့ကြီး ရှင်းပြမှ၊ ကျုပ်တို့ သိရပေတော့တယ်။

ဥဒါန်းမကျေဘူးဟေ့ . . . ဆိုတာ၊ ရန်နဲ့ငေါငေါ၊ ပြန်ချမယ် အငြိုးအတေး မပြေဘူးကွ . . . ဆိုတဲ့၊ အဓိပ္ပါယ်ဆောင်တယ်လို့၊ ဟိုတုန်းက၊ ကျုပ်တို့၊ ထင်မှတ်ခဲ့မိတယ်လေ။

“ခွေ့ဗိုလ်ကြီး ဦးပေါမောင်၊ မသေခင်တော့၊ အဲဒီခွေးလေ ခွေးလွင့်တွေကို၊ အမိန့်ပေးမယ့် သူ ရှိတော့၊ အဆင်ပြေမယ်ပဲ ထားပါတော့၊

သူ . . . မရှိတော့ရင် . . . အဲဒီခွေးတွေကို၊ ဘယ်လိုထိန်းကြမလဲ၊ ခွေးဆိုတာက၊ သူ့အရှင် သခင် အမိန့်ပေးမှ၊ လိုက်နာတတ်ကြတာလေ”

ကျုပ်တို့လူငယ်တွေ . . . တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ဆွေးနွေးဖြစ်ကြတယ်၊ “ဘာမှ၊ မပူကြစမ်းပါနဲ့ကွာ”

ဦးပေါမောင်ရဲ့တူ၊ စိန်မောင်က၊ မတ်တတ်ရပ်ပြီး၊ လက်ထဲက အရက်ပုလင်းကို၊ ကိုင်မြှောက်ရင်း . . .

“ဦးလေး ခွေးဗိုလ်ကြီးမရှိတော့တဲ့အခါ၊ ငါ . . . ခွေးဗိုလ်ကြီး ဆက်လုပ်မှာပေါ့ကွာ၊ ဘာမှ

ခွေးကျွတ်ခွေးကြော်နှင့် (ရင်တွင်ဆွဲ၊ ရာဇဝတ်ပုံများ)

.. ဝေပုနဲ့ .. မပုကြနဲ့”

စိန်မောင်ရဲ့ လျှာလေး အာလေး စကားသံကြောင့်၊ ကျုပ်တို့
အကုန်လုံး၊ စိတ်ညစ်သွားကြရပြန်တယ်။

အင်း . . . ၊

ခွေးဆိုတာမျိုးကလည်း၊ သူတို့ အကြိုက်
ကလေးပေးကျွေးထားရင်၊ ပေးတဲ့ ကျွေးတဲ့
သူတို့ သခင်လို့ မြင်တတ်ကြတာကလား
. . . ၊ ၊

ခွေးချင်း

2014- May - 21

12: 05 (P.m)

(THE FLOWER NEWS -(ပန်းသတင်း)-ဂျာနယ်

[Vol.10 . No.20,MAY 27- JUNE-.2, 2014]

(၁)

ကျုပ်တို့ရွာထဲမယ်၊ အခုအချိန်အထိ၊ ရွာသူရွာသားအချင်း
ချင်း၊ ဆဲရေးတိုင်းထွာလေ့မရှိကြဘူး။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး စိတ်ဆိုးကြ
ရင်၊ မခေါ်မပြောဘဲနေကြရုံသာရှိတယ်။ နင်ပဲ ငဆ၊ ဆဲရေး
တိုင်းထွာ၊ ပုတ်ခတ်တာမရှိခဲ့ဘူး။

ဒီ အလေ့အထ၊ ဘယ်လောက်ကြာကြာကတည်းက၊
ရှိခဲ့ကြသလဲဆိုတာ၊ သိချင်လို့၊ အဘကို(အဖေကို)၊ ကျုပ်မေးကြည့်
ဖူးတော့၊ အဘပြောပြတဲ့ အကြောင်းက၊ လွတ်စိတ်ဝင်စားဖို့
ကောင်းတာပဲ။

အဘရဲ့ဖခင်၊ ကျုပ်တို့ အဘိုးလက်ထပ်ကတည်းက၊ ရွာထဲ၊

ဆဲရေးတဲ့ အလေ့မရှိခဲ့ကြတာ. . . တဲ့။ ကျုပ်တို့ အဘိုးက၊ ရွာသူကြီး. . . တဲ့။ (အဘက၊ ကျုပ်ကိုပြန်ပြောခဲ့ဖူးတာတွေ၊ အခု. . . ကျုပ်က၊ ရောင်းရင်းတို့ကို၊ ပြန်ပြောပြရသေးတာပဲ)။

“အဘနာမည်က၊ ဦးစံရ. . . တဲ့။ ငါ၊နွားကျောင်းတတ်စ၊အရွယ်လောက်တုန်းက၊ ဦးသာမြနဲ့ ဦးသာခင်တို့၊ အချင်းများကြရင်း၊ အဘက ရွာသူကြီးဆိုတော့၊ အဘ၊ဆီကို၊ ရောက်လာကြရတယ် ဆိုပါတော့ . . .”

အဘတ-သူ့ဖခင်အကြောင်းကိုပြောပြ။ ကျုပ်က-ဓာတ်ရှင်ကြည့်သလို၊ စိတ်ကူးထဲ၊ ပုံဖော်ပြီး၊ နားထောင်ရတာပေါ့။

“သာမြနဲ့သာခင် ဘယ်လိုဖြစ်သတုန်း”

“သာခင်ရယ်၊ ကျုပ်ထန်းပင်လာချိုင်လို့. . .”

“လူမတွေ့လို့ မပြောဘဲ ချိုင်မိတာ၊ ကျုပ်တို့ ခွေးသူခိုး. . . လို့၊ ဆဲလို့. . .”

“သာမြက ခွေးသူခိုးလို့ ဆဲသတဲ့လား”

“ဟုတ်ပ”

“ကျုပ်မတွန့်တိုပါဘူး သူကြီးရာ၊ မပြောဘဲ ချိုင်လို့၊ ခွေးသူခိုးလို့၊ ပြောမိတာ၊ သူ့ကို၊ ခွေးနဲ့ နှိုင်းရဲ့ဆိုပြီး၊ သူ့ဘာသာ၊ ဝေါဖောင်းနေတာ”

“ကဲ ကဲ. . . အခု ကျေအေးကြဖို့၊ ငါ့ဆီ ရောက်လာကြတာ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

“အေး. . . အေး၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ခွင့်လွှတ်လိုက်ကြတော့၊ ဟုတ်ပလား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

“သာခင်ကလည်း၊ အရှင်ကိုမပြောမိဘဲ ချိုင်တဲ့အတွက်၊ တောင်းပန်ပေါ့။

သာမြကလည်း၊ ခွေးသူခိုးလို့၊ ဆဲရေးမိတာ၊

ခွေးကျင့်ခွေးကြံ နှ့် (ရင်တွင်ဆွဲ၊ ဝေးကွာများ)

ဖရူသဝါစာကွဲ့။ နှုတ်ညစ်ညမ်းတယ်။ ပြန်
တောင်းပန်လိုက်”

သူကြီး ဦးစံရရှေ့မှာ၊ ကျေကြအေးကြပေါ့။ ပြဿနာ ငြိမ်း
ပြီးတော့မှ၊ သူကြီး ဦးစံရက . . အနားရှိသူ အကုန်လုံးကို၊ ဩဝါစ
မြှက်ကြားသတဲ့။

“သာမြ”

“ခင်ဗျ”

“ခွေးသူခိုး ဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်သိသလားကွဲ့။”

“သေသေချာချာတော့၊ မသိပါဘူး သူကြီး

. . . နှုတ်တလွတ်ကနဲ ထွက်သွားတာပါ”

“အေး၊ ငတို့ . . ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်၊

မိစ္ဆာသား . . မှန်ရင်၊ ဖရူသဝါစာ မထွက်ကြဘူး

ကွဲ့။ မင့် . . မိဘများက၊ တခြားအရပ်က၊ လာ

. . အခြေချကြတာတိုး . . ”

မောင်လှပျို (ရင်းချောင်းမြ)

“ ဟုတ်ပါတယ်၊ သူကြီး”

“နောက်ကို၊ ဘယ်ဖရူသဝါစာ စကားမှ၊

မထွက်ပါစေနဲ့ကွယ်။

အထူးသဖြင့်၊ ခွေးသူခိုးဆိုတဲ့၊ အသုံးအနှုန်း

မျိုး၊ ရွာထဲမှာ၊ မသုံးစမ်းနဲ့၊ ကြားလား”

“ဟုတ်တဲ့”

“ရပ်ထဲ . . ရွာထဲမှာ၊ ခွေးသူခိုးမရှိဘူးကွဲ့။

ခွေးသူခိုးဆိုတာ၊ နန်းတော်ထဲ ရှိတာကွဲ့။ ရွာငယ်

နေပုတ်မှာ၊ ခွေးသူခိုး၊ မရှိဘူး”

သူကြီး-ဦးစံရ စကားကြောင့်၊ အနီးအနားရှိသူတွေ၊

အကုန်၊ စိတ်ဝင်စားလွန်းခဲ့ကြသတဲ့။

“ခွေးသူခိုးဆိုတဲ့၊ စကားက၊ ငါးရာငါးဆယ်

ဇာတ်ဝတ္ထု၊ ကုရင်ဝင်၊ တုတ္တုရ်ဇာတ်က၊ လာတဲ့ . .

စကားလုံးကွဲ့။

ခွေးကျွတ်ခွေးကြွပ် (ရင်တွင်း၊ နားထူးများ)

ဘုရားအလောင်း ခွေးဘဝတုန်းက၊ ဖြစ်
ပျက်ခဲ့တဲ့၊ ဇာတ်ဝတ္ထုပေါ့။

ဗာရာဏသီပြည်၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း လက်ထက်
ဆိုပါတော့။

ဘုရင်က၊ မြင်းဖြူတ၊တဲ့၊ မြင်းရထားနဲ့၊
ဥယျာဉ်လှည့်ပြီးတဲ့အခါ၊ မြင်းရထားကို၊ နန်းတော်
ဝင်းထဲမှာပဲ၊ ရပ်ထားခဲ့တော့၊ နိုးရွာတဲ့အခါ မြင်း
ရထားမှာ၊ ကာထားရံထားတဲ့၊ သားရေစ၊တွေ
သားရေကြိုးတွေက၊ ရေခူးကုန်တော့၊ နန်းတော်
ဝင်းထဲက၊ မင်းမျိုးမင်းနွယ်တွေ မွေးထားတဲ့၊ ခွေး
တွေက၊ အဲဒီ သားရေစ၊တွေ၊ သားရေကြိုးတွေကို၊
တိုက်ဖြတ်စားသောက်ပစ်ကြတာပေါ့။

နောက်နေ့- မြင်းရထား တစ်စီးလုံး၊
ပျက်စီးနေတာမြင်တော့၊ ဒါ . . ဘယ်လို ဖြစ်သတုန်း
ဆိုတော့၊ ခွေးတွေစားလို့၊ ဒီလိုဖြစ်ရတာလို့၊
လျှောက်ကြတော့ ဘုရင်အမျက်ထွက်ပြီး၊ မြင်မြင်
သမျှခွေးတွေ အကုန်သတ် . . ခိုင်းတော့တာပေါ့။

ဟောင်လှမျိုး (ရှင်းရှင်းဖြူ)

ရွာငယ် နေပုံတံသို့တဲ့ခွေး၊ အကုန်သတ်
ဆိုတော့၊ သူ့သန်ထဲမှာ ဘုရားလောင်းနဲ့အတူနေ၊
တဲ့ ခွေးတွေ ခပြော၊ ပြေးစရာနေရာမရှိတော့ဘူး။

ဒါနဲ့ . . ဘုရားလောင်းက၊ဘုရင်မြင်အောင်
ပြေးလွှားပြရင်း၊ ဘုရင်အနားရောက်တော့၊ ခွေး
တွေ အကုန်သတ်ခိုင်းတာ၊ ဟုတ်ပါသလားလို့၊
ဘုရင်ကို မေးတယ်။ ဘုရင်က၊ ဟုတ်တယ် . .
လို့၊ ပြောတယ်။

အကုန်သတ် ဆိုပါလျက်နဲ့၊ ကျန်နေတဲ့ ခွေး
ရို့သေးသလား . . မေးတော့၊ မင်းမျိုးတွေ၊
မွေးထားတဲ့၊ ခွေးတွေတော့ မင်းမျိုးတွေ၊ သိမ်းပေး
ထားလို့၊ ကျန်နေကြောင်းပြောတယ်။

တခြားခွေးတွေတော့၊ အကုန်သတ်ပြီး မင်း
မျိုးတွေမွေးထားတဲ့ ခွေးများကျတော့ အသတ်မခံ
ရဘူးဆိုတော့၊ ဒါ . . မတရားမူပဲ . . လို့၊ ဘုရား
လောင်းက၊ သတိပေးသတဲ့။

ဘယ်ဟာ၊ ခွေးသူဦးမှန်းမသိလို့၊ ခွေးတွေ

ခွေးကျွတ်ခွေးဖြူ (မင်းမင်း၊ ရာဇာဓိပတိ)

အကုန်သတ်စေတာ၊ မှန်ရင်၊ မင်းမျိုးတွေမွေးထား
တဲ့ ခွေးတွေက အသတ်လွတ်ပြီး၊ ကျန်တဲ့ အားနည်း
တဲ့ ခွေးတွေတော့ အသတ်ခံကြရတာဟာ မင်းကျင့်
တာများနဲ့ မညီတဲ့၊ လုပ်ရပ်ပဲ . . စသဖြင့် ပြောပြီ။

မင်းမျိုးတွေ၊ မွေးထားတဲ့၊ ခွေးတွေကို၊
ယက်တက်နဲ့ နေရာမြတ်ရောထောင်းပြီး၊ တိုက်ခိုင်း
လိုက်သတဲ့၊ မင်းမျိုးခွေးတွေ အံ့ပါလေရော၊ အံ့
တဲ့အထဲမှာ၊ ဘုရင့်မြင်းရထားက၊ သားရေစ၊ တွေ
ပါလာတော့တာပေါ့။

အေး . . . အဲဒီဇာတ်တော်ထဲက၊ အဖြစ်
အပျက်ကို၊ သေသေချာချာ မှတ်ကြ၊ ခွေးသူခိုး
ဆိုတာ၊ နန်းတွင်းထဲ . . မင်းမျိုးထဲရှိတာကွဲ့။

ငတို့ ရပ်ထဲ ရွာထဲ၊ ဇနပုတ်ထဲမှာ ခွေးသူခိုး
မရှိဘူး၊ အဲဒါကြောင့်၊ ရွာထဲမယ် . . အဲဒီ . .
ခွေးသူခိုး . . ဆိုတဲ့ အဆဲအဆိုမျိုး၊ လုံးဝ . . မလုပ်
ကြနဲ့ကွဲ့။”

မောင်လှမျိုး (မင်းအောင်မြင်)

အဘိုးဖြစ်သူ သူကြီး ဦးစံချ ပြောပြတဲ့ “ခွေးသူခိုး”
အကြောင်း၊ အသက တစ်ဆင့်၊ ကြားရပြီးတဲ့ နောက်၊ ကျုပ်တို့
ရွာထဲမှာ၊ ခွေးသူခိုး မရှိဘူးဆိုတာ အပြင်၊

ခွေးသူခိုးဆိုတာ၊ မင်းမျိုးထဲ၊ နန်းတော်ဝင်းထဲသာ၊
ရှိခဲ့တာပေပဲ . . လို့၊ အပေါင်းအသင်း ရောင်းရင်းတို့ကို၊ ဂုဏ်ယူ
စရာ၊ ပြောပြလိုက်ချင်တာပ . . ။ ။

2014- June - 4

12: 40 (P.m)

(THE FLOWER NEWS (ပန်းသတင်း)-ဂျာနယ်

[Vol.10 . No.22, JUNE-16, JUNE-21]

ရွှေဇာတ်

(၁)

လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၅)နှစ်လောက်က၊ ဆင်းရဲသား ရပ်ကွက်တချို့မှာ “တဲပေါ်မှ တိုက်ပေါ်သို့” . . ဆိုတဲ့၊ စီမံကိန်းတစ်ခု၊ ချမှတ်ပြီး၊ တဲပေါ်က၊ လူတွေ၊ တိုက်ပေါ်ရောက်ဖို့ လုပ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုစီမံကိန်းကြောင့်၊ တဲပေါ်မှ တိုက်ပေါ်သို့၊ အမှန်တကယ်၊ ရောက်ရှိသွားခဲ့ကြသူတွေ၊ ရှိသကဲ့သို့၊ ဘဝပျက်ပြီး၊ အခြေအနေမဲ့ ဖြစ်သွားကြရရှာသော မိသားစုတွေလည်း၊ များစွာ ရှိခဲ့ကြပေသည်။

မိသားစုတစ်စုတည်းပင် ဖြစ်လင့်ကစား၊ အိမ်ဝင်းထဲမှာ၊ နောက်ထပ် စတိုခန်းလိုလို၊ ဆိုင်ခန်းလိုလို၊ ဆောက်ထားမိသူများက၊ တိုက်ခန်း(၂)ခန်းရ။

အိမ်ရှင်နှင့်အိမ်ငှား၊ မိသားစု(၂)စု ဖြစ်သော်ငြားလည်း၊ အပေါ်ထပ်၊အောက်ထပ် လှေခါးတစ်စင်းတည်း၊ အတူနေမိကြ

သဖြင့်၊ အိမ်ရှင် အိမ်ငှား၊ မိသားစု (၂)စုပေါင်းမှ တိုက်ခန်း(၁)ခန်း တည်း၊ ရရှိခဲ့ကြသဖြင့်၊ မျက်ရည်နှင့် မျက်ခွက် ဖြစ်ခဲ့ကြရရှာသော၊ အိမ်ရှင်မိသားစုတွေလည်း၊ ဒုနဲ့ဒေး။

အရင်က၊ တဲအိမ်ကြီး တစ်လုံးထဲမှာ၊ မိသားစု(၆)စု လောက်၊ သူ့အကန့်နဲ့သူ၊ ကာရံနေထိုင်ခဲ့ကြပါလျက်၊ ထိုမိသားစု (၆)စုကို၊ တိုက်ခန်း(၁)ခန်းတည်း၊ ပေးလိုက်သည့်အခါ၊ အရင်လို သူ့အကန့်နဲ့သူ ကန့်သတ် နေထိုင်၍ မရတော့သဖြင့်၊ ရရှိသော တိုက်ခန်း(၁)ခန်း၏ တန်ဖိုးကို၊ (၆)ပုံ . . ပုံ၊ (၆)စုခွဲပြီး၊ မွဲသွား ခဲ့ကြရှာသည်။ တဲပါပျောက်သွားကြရရှာသော၊ ဆင်းရဲသား မိသားစု တွေလည်း . . အများအပြား။

အလိုက်တောင်းသူက . . သာ၊ အလိုက်မတတ်သူက . . မွဲ . . ။ စသည်ဖြင့်၊ “တဲပေါ်မှ တိုက်ပေါ်သို့” စီမံကိန်းကြီးအတွင်း၊ ရပ်ကွက် လူတန်းစား အများအပြား၊ ကသိလင်တ၊ ဖြစ်ခဲ့ကြရ သတဲ့သို့၊ ထိုရပ်ကွက်အတွင်း၊ မှီတင်းနေထိုင် ကျက်စားလျက်ရှိ သော၊ ခွေးလေ ခွေးလွင့် တို့သည်လည်း၊ လူတို့ကဲ့သို့ပင်၊ ပြဿနာ ပေါင်းများစွာ၊ ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရရှာလေသည်။

(၂)

“သဘာပတိကြီးနဲ့တကွ၊ ကြွရောက်လာကြ သော၊ ရပ်ကွက်အတွင်းရှိ၊ ခွေးလေ . . ခွေးလွင့် များ ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တတော့၊ ဈေးပေါင်းစုံ မဲဆန္ဒနယ်မှာ၊ ခွေးအုပ်စု ကိုယ်စားလှယ် ဦးတိုင်း ကျော် ဖြစ်ပါတယ် . . ။ . . ”

“ဟေ့ကောင် ၊ တိုင်းကျော် ”

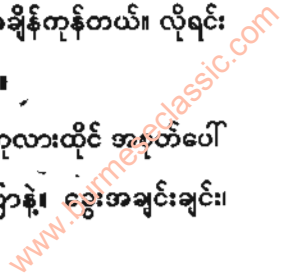
“ဘာလဲကွ”

“လိုရင်းကို၊ ပြောကွာ၊ သဘာပတိကို နှုတ်ခွန်းဆက်နေရတာနဲ့၊ တစ်နာရီပြည့်တော့မယ်”

“ဒါ . . အစဉ်းအဝေး လုပ်ထုံးလုပ်နည်း ပဲလေ”

“မလိုချင်ဘူးကွာ၊ အချိန်ကုန်တယ်၊ လိုရင်း ကို၊ တိုတို တုတ်တုတ်ပြော။

ပြီးတော့ . . ။ အဲဒီ ကုလားထိုင် အနုတ်ပေါ် က၊ နေ၊ မင်း . . ထိုင်မပြောနဲ့၊ ခွေးအချင်းချင်း။

ခွေးကျွတ်ခွေးကြဲ (ရင်တွင်ခွဲ၊ ဝေးလေးများ)

မင်းကို မော့ကြည့်ရတာ၊ ဇာတ်ညောင်းတယ်”

“မင်းတို့၊ အားလုံး မြင်အောင်၊ ကုလားထိုင်ပေါ်တတ်ထိုင်တာပါကွ”

“မထိုင်နဲ့၊ ခွေးက... ခွေးလိုဝပ်ပြီး... ပြော၊ မင်းလို ခွေးဝဲစားနဲ့၊ အဲဒီကုလားထိုင်အစုတ်နဲ့၊ မလိုက်ဖက်ဘူး။

ဟို... အုတ်ခုံပေါ်၊ တတ်ပြော၊ လူတွေလို လုပ်ရမှာ . . ပြောရမှာက . . တစ်ခုတည်း။ နိဒါန်းချိနေတာက . . တစ်နေ့ကုန်။ မဖြစ်စေနဲ့”

“ပြီးရောဗျာ၊ ပြီးရော . . ။ ဟို . . အုတ်ခုံပေါ်ကပဲ၊ အော်ပြောတော့မယ်”

ရပ်ကွက်နေ၊ လူထုကတော့ သတ်မှတ်ရက် မတိုင်ခင် အတွင်း၊ အလျှိုအလျှို၊ ရွှေပြောင်းနေကြလေပြီ။

တစ်ရပ်ကွက်လုံးရှိ ခွေးလေ ခွေးလွင့်များ၊ အားလုံး အတွက်မူ၊ ပြဿနာကြီး၊ တစ်ရပ်ကို၊ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရ ခက်နေကြလေ၏။

၎င်းတို့ ခွေးလေ ခွေးလွင့်များ အားလုံး၊ အရှေ့ဘက်

မောင်လှမျိုး (ရှင်းရှောင်းမြို့)

ရပ်ကွက်သို့ ရွှေပြောင်းကြမလား၊ အနောက်ဘက် ရပ်ကွက်သို့၊ ရွှေပြောင်းကြမလားဆိုသည်ကို၊ စုပေါင်း တိုင်ပင် နေကြခြင်း ဖြစ်၏။

အရှေ့ဘက်ရပ်ကွက်သည် ဆင်းရဲသား ရပ်ကွက်၊ အနောက်ဘက် ရပ်ကွက်သည် သူဌေးရပ်ကွက်။

(၃)

“ညိုမ၊ နင်က၊ရော . . ။ ဘယ်ကို ပြောင်းမှာလဲ”

“ဘယ်ပြောင်းရမှန်း မသိလို့၊ နင်တို့ အစည်းအဝေးကို၊ လာတက်တာပေါ့ဟဲ့။

ရန်လုံနဲ့ နက်ကျော်တို့ကတော့၊ သူတို့ သခင် မိသားစုနဲ့၊ လှိုင်သာယာကို၊ ပါသွားကြပြီ။

လမ်းဘေး ခွေးအချင်းချင်းတောင်၊ ကံချင်းက မတူပါဘူးဟယ်၊ ငါလို၊ မုဆိုးမ၊ ပိုဆိုးတာပေါ့ ဘယ်သူက၊ ကျွေးမွေးချင်ပါ့မလဲ”

ခွေးကျင့်ခွေးကြံ နှစ် (ရင်တွင်းလွှဲ. ရာဇဝင်များ)

“အတူတူပါပဲဟာ။ ခွေးဖြစ်ရတဲ့ ဘဝ၊ တောင်၊ ငါတို့လည်း၊ ငတ်တစ်လှည့်၊ ပြတ်တစ်လှည့် ပါပဲ”

“ဟေ့တောင်၊ ဝုတ်ကျား။ မင်းတို့နှစ်ကောင်၊ စကားပြောမနေကြနဲ့။ ဟိုမှာ . . . မဲပေးရတော့မယ်”

“ဘာကို၊ မဲပေးရမှာလဲ”

“အရှေ့ရပ်ကွက်ကို သွားကြမှာလား၊ အနောက်ရပ်ကွက်ကို၊ သွားကြမှာလား။ အများ ဆန္ဒနဲ့ ဆုံးဖြတ်ဖို့ လေကွာ”

“မဲ . . . မဲပေးရသေးပါဘူး။ အခုမှ . . . ငြင်းကြားခွန်ကြတုန်းရှိသေးတယ်”

“ဘယ်ရပ်ကွက်သွားသွား။ လမ်းဘေးခွေး တာ၊ လမ်းဘေးခွေးဘဝပါပဲ . . . ဟယ်”

“ကျွန်တော့်နာမည် ကျားဗိုလ်ပါ။ ကျွန်တော် အရှေ့ဘက် ရပ်ကွက်ကို၊ ရောက်ဖူးပါတယ်။

အရှေ့ဘက် ရပ်ကွက်က၊ ဆင်းရဲသား ရပ်ကွက် ထုံးစံအတိုင်း၊ စည်းတမ်းမရှိပါဘူး။ စား

မောင်လှပျို (ဆင်းရဲနောင်ပြန်)

ကြွင်းစားကျန်လည်း ပေါများပါတယ်”

“ဟေး . . . အဲဒီကိုသွားမယ်။ အဲဒီမှာ . . . အစားပေါတယ်”

“ကျွန်တော့် စကားမဆုံးသေးပါဘူးဗျား၊ သေသေချာချာနားထောင်ကြပါဦး။ အဲဒီ အရှေ့ ရပ်ကွက်က၊ စားကြွင်း စားကျန်ပေါများပေမယ့်၊ ရပ်ကွက်ထဲက . . . အမူးသမားတွေက၊ ခွေးသား ခဏ ခဏ ချက်စားကြပါတယ်”

“ဪ . . .”

“ချက်စားတာမှ၊ ပက်ပက်စက်စက်၊ ရက်စက်ပြီးမှ ချက်စားကြတာပါ။

ခွေးတစ်ကောင်ကို၊ ဝမ်းနှုတ်ဆေးကျွေး။ ဝမ်းတွေ ဒလဟောသွားပြီးတော့မှ၊ ကောက်ညှင်း ပေါင်းကျွေး။ ကောက်ညှင်းပေါင်းတွေ . . . အူထဲကို စိစိရိရိ ရောက်လောက်ပြီဆိုမှ၊ အဲဒီ . . . အူထဲက ကောင်းညှင်းပေါင်းကို၊ ချက်စားဖို့၊ အဲဒီခွေးတို့၊ ရိုက်သတ်ကြတာဗျ။

ခွေးကျွန်းကြွေးကြော် (ရင်ကွင်ဆွဲ၊ ရသလေးအား)

အသားစားတဲ့လူက . . . စား၊ ခုနက . . .
အူထဲကတောက်ညှင်းပေါင်းတို့၊ အူထဲကမထုတ်ဘဲ၊
ချွတ်စားတဲ့သူက . . . စားပေါ့။ သိပ်၊ ရက်စက်ကြ
တာဗျ။ ဒါကြောင့် . . . အစာရေစာဘယ်လောက်ပဲ
ပေါများပေါများ၊ အဲဒီ အရှေ့ရပ်ကွက်ကို၊ မသွား
သင့်ကြောင်း၊ ကျွန်တော်တင်ပြလိုပါတယ်”

“ . . . ။ !
.....”

“.....
.....”

“ကျွန်တော့် နာမည်၊ ဝနီပါ။ ကျွန်တော်က၊
တော့၊ အနောက်ဘက်ရပ်ကွက်ကို၊ သွားဖို့ တင်ပြ
ချင်ပါတယ်။

အနောက်ဘက်ရပ်ကွက်က၊ သူဌေး
ရပ်ကွက်ပါ။ စည်းကမ်းလည်း၊ ကြီးပါတယ်။
စားကြွင်း စားကျန်လည်း၊ မပေါများပါဘူး။

အစာရေစာ မပေါများပေမယ့်၊ အသက်

မောင်လှမျိုး (ချင်းချောင်းမြို့)

အန္တရာယ်မရှိတဲ့၊ အနောက်ဘက် ရပ်ကွက်မှာ၊
နေထိုင်သင့်ကြောင်း၊ ကျွန်တော် အဆိုတင်သွင်း
ပါတယ်”

“ . . . ။ !
.....”

(၄)

“အသက်အန္တရာယ် မရှိပေမယ့်၊ အူခြောက်
ပြီး သေမယ့်ဘဝ . . . ပဲ”

“ သူဌေးတွေက၊ သူတို့ မွေးထားတဲ့ခွေးမှာ
ချစ်စရာလို့၊ ထင်တာကွ။

တော်ကြာ၊ သူတို့၊ ရပ်ကွက်ထဲ၊ ခွေးလေ
ခွေးလွင့်တွေ၊ များနေပါတယ် . . . ဆိုပြီး၊ စည်ပင်
ကို အကြောင်းကြားလိုက်လို့၊ အမဲတုန်း အပစ်ခံ
နေရဦးမယ်”

“အမဲသား မစားနဲ့ပေါ့ကွ”

ခွေးလူငယ် ခွေးကြော် (ရင်တွင်ဆွဲ၊ ရာဇဝတ်များ)

“ခြေလေးချောင်းသာ၊ ရှောင်ရင်၊ ပိုကောင်း
မယ်”

“သေခါမှ၊ သေရော့ . . ။ အူစိုစိုလေးပဲ၊
သေချင်တယ်။

ကောက်ညှင်းပေါင်းလေးစားပြီး၊ ရိုက်
အသတ်ခံရတော့လည်း၊ စားရင်း သောက်ရင်း
သေရတာဆိုတော့၊ ဝဝ လင်လင် သေရတာပေါ့”

“သတ္တဝါ တစ်ခု ကံ တစ်ခုပေါ့ဟယ်၊
လူတွေတောင်၊ ဘဝ ဖျက်ကြရသေးတာပဲ။

ငါတို့ ခွေးတွေ . . ဘဝဖျက်တာ၊ အဆန်း
အပြား မဟုတ်တော့ပါဘူး”

“လူဖြစ်ဖြစ်၊ ခွေးဖြစ်ဖြစ်၊ အဆင်ပြေပြေ
လေးတော့၊ နေချင်ကြတာပေါ့ . . မညှိမ၊ရယ်”

“အင်း၊ လူတွေ . . အဆင့်အတန်း ကွဲပြား
ကြတာ မပြောနဲ့။

ခွေးတွေမှာလည်း . . ကံအမျိုးမျိုး၊ အဆင့်
အတန်း အမျိုးမျိုးပါပဲ။

မောင်လှမျိုး (အင်းအောင်းမြို့)

အိမ်မွေးခွေး . . . တဲ့၊ အပဲလိုက် . . ခွေး . .
တဲ့၊ စစ်ခွေး . . တဲ့။ လမ်းဘေး . . ခွေး . . တဲ့”

“ကျုပ်ကတော့၊ ကိုယ့်ဘဝ . . ကိုယ်
ကျေနပ်ပစ်လိုက်တာပဲ . . မညှိမ၊ရေ့ . . ။

ဘယ်လို နေရ နေရ၊ လမ်းဘေးခွေးဘဝ
. . ကို၊ နှစ်သက်တယ်”

“ဘယ်လိုကြောင့်များတုန်း၊
အောင်နက်ကြီးရဲ့”

“ကျုပ်တို့ လမ်းဘေးခွေးက၊ စစ်ခွေးထက်၊
ပိုလွတ်လပ်တယ်ဗျ။

ကိုက်ချင်တဲ့ လူကို၊ ပြေးတိုက်ပစ်လိုက်လို့၊
ရတယ်။

စစ်ခွေးတို့ . . အမဲလိုက်ခွေးတို့က၊ မလွတ်
လပ်ကြဘူး၊ သူများ ရှူတိုက်မှ၊ ကိုက်ခွင့်ရကြတာ
မဟုတ်လား။

သခင်ကိုက်ခိုင်းတာ ကိုက်ရတာလေ၊
တိုက်ကိုက်ချင်ရာ ကိုက်ခွင့်မရကြဘူး။

ခွေးချင်းအတူတူ ကျုပ်တို့ လမ်းဘေးခွေး
က၊ အစားအသောက် ဆင်းရဲပေမယ့်၊ လွတ်လပ်
တဲ့ . . . ခွေးဘဝကို၊ အပြည့်အဝ၊ ခံစားရတယ်ဗျ
စစ်ခွေးတွေလို၊ သခင်အလိုကျ ကိုက်ပြစရာ
မလိုဘူး”

“ ဟုတ်ပ။ ဟုတ်ပ”

“ . . . ။ . . . ။ . . . ။
. ”

“ကဲကဲ . . . ။ အများဆန္ဒအရ ဆုံးဖြတ်ကြမှာ
မို့၊ သေသေချာချာ နားထောင်ကြပါ။

အရှေ့ဘက် ရပ်ကွက်က၊ အသက်
အန္တရာယ်ကြီးတယ်။ အစာ ရေစာ ပေါများတယ်။

အနောက် ရပ်ကွက်က၊ အသက်အန္တရာယ်
မရှိဘူး။ အစား အစာ ခေါင်းပါးမယ်။

ကြိုက်တဲ့ ရပ်ကွက်ကို၊ ရွေးပါ။ အများရွေးတဲ့
ဘက်ကို၊ အားလုံး သွားကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ် . . . ”

(၅)

ရပ်ကွက်အတွင်းရှိ ခွေးလေ ခွေးလွင့်များ၊ အားလုံး တို့
သည်၊ အများဆန္ဒနှင့်အညီ၊ အသက်အန္တရာယ်မကင်းသော်လည်း၊
အစာရေစာ ပေါများသော အရှေ့ဘက်ရပ်ကွက်ကို၊ ရွေးချယ် ချီ
ဆတ်ခဲ့ကြလေတော့၏။

“ခွေးဖြစ်တဲ့ ဘဝ၊ တောင်၊ ငတ်သေတဲ့
ခွေးတော့၊ အဖြစ်မခံချင်ဘူးဟေ့ . . . ။ သတ်ချင်
တဲ့သူ သတ်ကြပေတော့ . . . ”

တစ်သားကျပြီးသား၊
မုဆိုးမ၊ ညိုမက၊ ရှေ့မှ ဦးဆောင်ချီတက်သွားရှာသည် . . ။

2014- Jul - 8
2: 30 (P.m)

THE FLOWER NEWS - (ပန်းသတင်း)- ဂျာနယ်
Vol . 10 , No . 28
22 - 28 July, 2014

ရွေးဝဲစာ:

(၁)

ဒီ . . လ,ဆန်းပိုင်းလောက်တုန်းက၊ ကျွန်တော်အပြင်း
အားတယ်၊ လေးငါးရက်ကြာတော့မှ၊ အဖျားပျောက်တယ်။ နှစ်ရက်
ဆောက်နားပြီးတော့၊ အသံလွှင့်ဌာနတစ်ခုမှာ၊ အင်တာဗျူးသွား
ဆွဲတယ်။ အဲဒီတ အပြန်၊ နောက်တစ်နေ့က၊ ပြီး၊ လေးရက်တိတိ
ပီတိအောင်တယ်။ (နာရီမခြားအောင်တာ)။

ဆေးခန်းတစ်ခုက၊ အူရောင်တယ်ထင်ပြီး၊
ဆေးရာက၊ လုံးဝ မသက်သာတဲ့ အဆုံး၊ (သေလုမျောပါ။ နာကျင်
မိန်းမနေရာတာကို၊ မခံနိုင်တဲ့ အဆုံး)။ ပုဂ္ဂလိက၊ ဆေးရုံကြီး
ဆွဲခွဲမှာ၊ တက်ရောက်တုသ၊ ဖြစ်တယ်။

အဲဒီ ဆေးရုံကြီးရဲ့ ဆရာဝန်များရဲ့ ကျွမ်းကျင်မှု

ကြောင့်၊ (၂၄)နာရီအတွင်း၊ ကျွန်တော့ ရောဂါကို သိခဲ့ရပါတယ်။
(ကျောက်တပ်မှာ ကျောက်တည်တဲ့ရောဂါ)။

လိုရင်းပဲ ပြောပြချင်တာမို့၊ နေ့စွဲတွေ ရက်စွဲတွေ၊ ထည့်
ပြောမနေတော့ပါဘူး။

လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေ လုပ်ပြီးမှာ၊ ကျွန်တော်
ခွဲစိတ်ခန်းဝင်ရပါတယ်။ (အသေးစားလွဲချော်မှုလေးတွေ အကြား။
လူနာတစ်ယောက်အနေနဲ့၊ ကျွန်တော် ဘယ်၍ ဘယ်မျှ၊ လူးလီမို
ခံစား နာကျင်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာကို၊ အကျယ်ချဲ့ပြီး၊ မပြောတော့
ပါဘူး)။

ခွဲစိတ်ခန်း မဝင်မီ၊ မနက်ပိုင်းမှာ နာလွန်းအားကြီးရင်၊
မနာတဲ့ ဆေးထိုးဖို့ ဆရာဝန်ကြီးက ညွှန်ကြားထားပါတယ်။ မနာတဲ့
ဆေးထိုးဖို့အတွက် အစာစားရမယ် . . . တဲ့။

ဓာတ်မှန်ခန်းက၊ ညွှန်ကြားချက်မှာက၊ ဓာတ်မှန်မရှိခင်၊
အစာလုံးဝ . . . မစားရပါဘူး . . . တဲ့။ အဲဒီတော့ ဓာတ်မှန်ခန်းရဲ့၊

ဆိုအပ်ချက်ကိုပဲ၊ ကျွန်တော်ဦးစားပေးလိုက်ရပါတယ်။ အစာစားမှာ
နာတဲ့ဆေးထိုးရမှာဖြစ်ပေမယ့်၊ အစားစားလိုက်ရင်၊ ဓာတ်မှန်ရဲ့
အပြေ(မြင်ကွင်း) မသဲကွဲမှာကို၊ သိမြင်မှုအကြား၊ ဓာတ်မှန် ရှိက်ချိန်
နှစ်နာရီခွဲ သုံးနာရီအတွင်းမှာ၊ ကျွန်တော် . . . ဘယ်လောက် ခံစား
ရမယ်ဆိုတာ၊ ပြန်တောင် မပြောချင်တော့ပါဘူး။

မိ . . . ဘယ်သူ့ ခွင်းချက်မှ မဟုတ်ပါဘူး။

ကျွန်တော့်ရဲ့ . . . ကံတရားမျှသာပါ။

ဓာတ်မှန်ရှိက်လို့ မပြေးမချင်း၊ နှလုံးသွင်းမှု၊ နည်းမျိုးစုံနဲ့၊

ကျွန်တော်ခံစားနာကျင်ခဲ့ရတယ်ဆိုပါတော့။ ဒါ . . . ကံတရားပါပဲ
လေး။

နောက် . . . ခွဲစိတ်ခန်းဝင်ရပါတယ်။ (ကျွန်တော်အထင်၊
ခွဲစိတ်ခန်း ကျောရိုး အကြားထဲကို၊ အပ်အရည်ကြိုးနဲ့၊ ထံဆေးထိုး
ကြတယ်။ အဲဒီနောက် . . . ခါးအောက်ပိုင်း တစ်ခုလုံး၊ တာဖြစ်
နေတယ် မသိတော့ပါဘူး။

ခွဲစိတ်ခန်းတ၊ ထွတ်ပြီး၊ နာရီတော်တော်များများ ကြာတော့
မှ၊ တွန့်တော် ဘယ်ဘက်စိုက်ထဲမှာ၊ (ဆီးလမ်းကြောင်းထဲ) ထည့်
ထားတဲ့ ပိုက်တစ်ချောင်းနဲ့၊ ဆီးပြန်မှာလည်း၊ ဆီးပိုက်တန်းလန်း
ဖြစ်နေရတာကို၊ သိခွင့်ရပါတယ်။

ဆီးပြန်က၊ ထည့်ထားတဲ့ ဆီးပိုက်နဲ့၊ စိုက်ထဲမှာရှိတဲ့
ဆီးလမ်းကြောင်းထဲက၊ ပိုက်တံလေးဟာ၊ ဆက်စပ်မှု ရှိနေပုံပါပဲ။

ကြားဖူးနားဝ၊ ဗဟုသုတ အရ၊ ပြောပြရရင်၊ ဆီးပိုက်ကို
အရင်ဖြုတ်မယ်။ အဲဒီလိုဖြုတ်ပြီး၊ လေးငါးရက်ကြာမှ၊ ဆီးလမ်း
ကြောင်းထဲ ထည့်ပေးထားတဲ့ ပိုက်ကို၊ ဖြုတ်မယ်ပေါ့။

(၂)

သင့်တင့်တဲ့နေ့ရက်မှာ၊ ဆီးပြန်မှာ တန်းလန်းဖြစ်နေတဲ့
ဆီးပိုက်ကို၊ ဖြုတ်ပေးပါတယ်။ (အဖြုတ်ခံဖူးတဲ့၊ သူများသာ
တွန့်တော် ဘယ်လောက်ခံစားရမယ်ဆိုတာ၊ သိနိုင်ပါလိမ့်မယ်)။
အစိမ်းဆွဲဖြုတ်တာပါ။

ဆီးပိုက်ဖြုတ်အပြီးမှာ၊ စိုက်ထဲမှာလည်း၊ ပိုက်တံလေး
အစ်ချောင်းရှိနေပါသေးတယ်။ အဲဒီပိုက်တံလေးကိုလည်း၊
ဆီးပေါက်တဲ့ အပေါက်ကနေ၊ လှမ်းထုတ်ကြမှာပါ။ (လေးငါးရက်
အစ်ပတ်လောက်ခြားပြီးမှ၊ ဖြုတ်ကြရပါတယ်)။

ဆီးပိုက်ဖြုတ်အပြီးမှာ . . . (၅)ရက်ခြား ချိန်းဆိုပါတယ်။
အိမ်မှာ (၅)ရက် ပြန်နားနေရမယ်ပေါ့။ (၅)ရက်မြောက် နေကျမှ၊
စိုက်ထဲက၊ ပိုက်တံလေးကို၊ ဖြုတ်ပေးမှာပါ။

(၂)ရက်အကြာ၊ တွန့်တော် အိမ်မှာ၊ အဖျားတက်ပါတယ်။
အောက်အဖျားတက်။ နောက်တစ်နေ့၊ ဆေးရုံပြန်တက်။

(၃)ရက်ဆက်တိုက်၊ အဖျားလုံးဝ . . . မကျ။ နောက်တစ်နေ့
အဖျားရပ်။

အဖျားရပ်ရပ်ချင်းနေ့ ညနေပိုင်းမှာပဲ၊ ခွဲစိတ်ခန်းဝင်ရ ပါတယ်။ ဒီတစ်ခါ၊ ဝင်ရတာ၊ အသေးစားဆိုပါတော့။ မိုက်ထဲက (ဆီးလမ်းကြောင်း ပြောင့်အောင် သွင်းပေးထားတဲ့) ပိုက်တံလေး ကို၊ ဆီးပြန်ဝ၊ကနေ၊ ဆွဲထုတ်ရုံပါပဲ။ ခါးရိုးကြားထဲ၊ ထုံဆေးထိုးဖို့ မလိုတော့ဘူး။

(၃)

“ခါ. . . ဝမ်းလား”

“ဟုတ်တယ်. . . ဝမ်း”

ခွဲစိတ်ခန်းအဝင်ဝ၊ကနေ၊ ခွဲစိတ်ခန်းထဲက၊ ဆရာမ၊ တစ်ယောက်တ၊ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့တဲ့၊ သူနာပြုကို မေးတဲ့. . . အမေးနဲ့၊ ဖြေတဲ့ အဖြေ။

“ခါ. . . ဝမ်းလား” . . . တဲ့။

(ခွဲစိတ်ထုတ်လူနာရဲ့၊ အမှတ်စဉ်ကို မေးတာများလား. . . ဖို့၊ ကျွန်တော်၊ ပတ်လတ်အနေအထားက၊နေ၊တွေးပါတယ်)။

“ဟုတ်တယ် . . . ဝမ်း”

(သူနာပြု ဆရာမ၊ ဖြေလိုက်တဲ့ အဖြေက၊ ကျွန်တော့် တုတင်နံပါတ်- One ကို ဖြေလိုက်တာပါပဲ)။

တစ်ခုခု လွဲတော့မယ် . . . လို့ ကျွန်တော့် စိတ်က သိနေတဲ့ အတွက်၊ ခွဲခန်းထဲ ရောက်တဲ့ တလျှောက်လုံး၊ အထူးသတိထား နေဖြစ်ပါတယ်။

ထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက် ထဲ့ အဆင့်တွေက၊ ကျွန်တော့်ကို၊ ဆီးပိုက်၊ တပ်ဖို့၊ လုပ်တုန်းက၊ အဆင့်တွေနဲ့၊ တစ်ပုံစံတည်းဖြစ်နေပါတယ်။

လက်ထဲကို၊ ဆေးသွင်းဖို့လုပ်တာ၊ ခါးကိုကွေးခိုင်းဖို့၊ ဆုပ်တာ. . . စသည်ဖြင့်ပေါ့။

ခွဲစိတ်ဆရာဝန်က၊ ကျွန်တော့်ခေါင်းရင်းဘက်မှာ၊ ဘာမှ အင်အားပြောဘူး။

ကျွန်တော့်ကို၊ ခါးကွေးဖို့၊ လုပ်နေတဲ့၊ ဆရာမ၊ရဲ့၊ အသေးစားက၊ သူတို့ဆောင်ရွက်မှု သေချာပေါက် မှားနေပြီ . . .

လို့ ပြောလိုက်သလိုပါပဲ။

“ဘယ်ဘက်က၊ နာတာလား”

“ဟုတ်တဲ့”

မေးလို့သာ ပြောလိုက်ရတယ်။

ကျွန်တော်က . . . နာမှ မနာတော့တာ။

ဘယ်ဘက်က နာလို့၊ ဆေးရုံတက်။ လိုအပ်တာတွေ လုပ်ပြီး . . . လို့၊ အခု . . . ဝိုက်ထဲက ပိုက်ဖြုတ်(ပိုက်ထုတ်)မယ့်၊ လူနာကို၊ သူ . . . မေးလိုက်တာက။ “ဘယ်ဘက်က နာတာလား” . . . တဲ့။

ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ။

ပထမ၊ တစ်ခါတုန်းက၊ ဆောင်ရွက်ကြသလို၊ ကျွန်တော် ခါးထဲ၊ ဆေးထိုးဖို့၊ ပြင်ဆင်ကြ။

ကျွန်တော်အပြေးအလွှား စဉ်းစားခဲ့ရပါတယ်။

ငါ . . . ပြောတာ မှားသွားရင်၊ နောက်ယှက်သလိုများ၊ ဖြစ်သွားမလား။ ငြိမ်ခံနေလိုက်ရင် ကောင်းမလား။

ငြိမ်ခံနေလိုက်လို့၊ ထုံဆေးထိုးကြ၊ လုပ်ချင်ရာ လုပ်ကြ အပြီးမှာ၊ ဝိုက်ထဲက ပိုက်မဖြုတ်ဘဲ နောက်ထပ်ပိုက်အသစ်

တစ်ချောင်းများ ထည့်လိုက်ကြရင် . . . ငါတော့ . . . ဒုက္ခပဲ။

အင်း . . . ပြောပြလိုက်တာ ကောင်းပါတယ်။ ဆရာ

သုပ်သလို ဖြစ်လို့၊ စိတ်ဆိုးကြရင်လည်း၊ သူတို့က၊ လူသတ်သမား တွေမှ မဟုတ်တာ။ ဆရာဝန်တွေပဲ . . .

စသည်ဖြင့်၊ ကျွန်တော် အလျင်အမြန်တွေ၊ အလျင်အမြန်

ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ-

“ခဏလေး၊ ကျွန်တော်တစ်ခုလောက် ပြော

ပါရစေ”

“ဘာလဲ၊ ပြော”

“ကျွန်တော်က၊ ဝိုက်ထဲက ပိုက်ထုတ်မှာ နော်၊ ပိုက်အသစ်တပ်မှာမဟုတ်ဘူး”

“ဟာ . . . ဟဲ့ . . . ဒီလူနာက . . .

ပိုက်ထုတ်မှာ . . . တဲ့။ . . ဆရာ . . . လူနာများနေပြီ . . .”

အဲဒီတော့မှ၊ ကျွန်တော့ ခေါင်းရင်ဘက်က၊ ခွဲစိပ် ဆရာဝန်

“ သူ . . . ဓာတ်မှန်တွေကော”

“မပါလာဘူး”

“မသိဘူး”

“အပြင်မှာ သွားကြည့်စမ်း”

လက်မှာသွင်းထားတဲ့ ပိုက်ကို၊ ချက်ချင်းဖြုတ်ကြ၊ ဘယ်မှာ တင်ခဲ့မှန်းမသိတဲ့ ကျွန်တော့်ဓာတ်မှန်တွေကို၊ အပြေးအလွှား ရှာကြ၊ ဒါတောင်... ဒီအဖြစ်အပျက်ကို မသိတဲ့ တစ်ယောက်က လက်ကဆေးသွင်းပိုက်ကို၊ လာ... ပြန်တပ်လို့၊ အအော်ခံလိုက်ရ ပါသေးတယ်။

ကျွန်တော် ခွဲစိတ်ခန်းထဲက၊ ချက်ချင်းထွက်လိုက်ဖို့ စဉ်းစားမိပါသေးတယ်။ ကိုယ်က... နာမကျန်းဖြစ်နေသူ... ဆို တော့ စိတ်လျှော့လိုက်တာ၊ တောင်းပါတယ်... လို့၊ တွေးပြီး... မျက်လုံးတို့သာ၊ မှိတ်ထားလိုက်ပါတော့တယ်။

“ဆယ်မိနစ်ကြာရင်၊ သွားလို့ရပြီနော်”

(ခွဲစိတ်ဆရာဝန်ရဲ့ အမှာစကား)

“မောင်လေး။ မင်းဗိုက်ထဲက... ဗိုက်၊ ဒီမှာ”

(လက်ထောက်ဆရာဝန်လို့၊ ယူဆရတဲ့ ဆရာမကြီး

ရဲ့ စကား)။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”... လို့၊ ကျွန်တော်

ပြောဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

(၄)

ဆယ်မိနစ်ကြာရင်၊ ကျွန်တော့် လူနာဆောင်ရုံရာကို၊ ပြန်လို့ရပြီ... လို့၊ ခွဲစိတ်ဆရာဝန်က၊ မှာကြားလိုက်ပေမယ့်၊ အဲဒီ ခွဲစိတ်ခန်းရဲ့၊ အပြင်ဘက်၊ နေရာလွတ်တစ်ခုမှာ၊ ကျွန်တော့်ကို၊ ဓမ္မလျားကုတင်နဲ့လာထားထားတာ၊ မိနစ်(၃၀)လောက် ကျော်တဲ့ အထိ၊ ဘယ်သူမှ၊ လိုက်မပို့ကြသေးပါဘူး။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ၊ နံဘေးခွဲစိတ်ခန်းက၊ ဆရာဝန်ကြီးနဲ့၊ ထူထက်ထောက်(သူနာပြုတွေလေး-ဘာတွေလဲ ကျွန်တော်မသိ) ကျွန်တော် ပြောဆိုနေတဲ့ စကားသံတွေတို့၊ ကျွန်တော်ကြားနာမှတ် ထားမိပါတယ်။

“ဟေး . . ဆရာလာပြီ”

“နေဦး၊ ဆရာက . . သတို့သား၊ ငါက . .

သတို့သမီး၊ နင်တို့ ဝိုင်းကြိုကြ”

“ဟေး” . .

(ဆရာဝန်ကြီးကိုခွဲစိတ်ခန်း ဝတ်စုံဝတ်ထားသူ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်က၊ လက်မောင်းကို တွဲခိုပြီး . . ကြိုလာတာကို ကျွန်တော် မျက်လုံးမှေးကြည့်ရင်း၊ မြင်နေရပါ့တယ်။)

“ဟဲ့ . . ဒီမှာ၊ သတို့သားကို တွဲလာပြီ”

“ ”

“မေ့ဆေးဆရာဝန် လာပြီလား”

“အောက်မှာ၊ ရောက်နေပြီဆရာ”

“ခြောက်နာရီကနေ၊ ခြောက်နာရီခွဲပြောင်း ချိန်းလို့ငါ . . ခြောက်နာရီခွဲလာတယ်လေ။ သူ့က၊ ဘာဖြစ်လို့၊ မရောက်သေးတာလဲ။

အောက်မှာ၊ ရောက်နေပြီဆိုတာ ဘယ် အောက်လဲ။ ဒီဆေးရုံအောက်လား။ ရွှေဝုံတိုင် တံတားအောက်လား။

နင် . . ငါ့ကို မလိမ်နဲ့။ သူ . . မရောက်သေး

ဘူးမဟုတ်လား”

“ဆရာရယ် . . ဆရာတို့ ပြဿနာဖြစ်မှာ စိုးလို့၊ သမီးက၊ လိမ်ပြောမိတာပါ”

“နင် . . လိမ်လိမ် မလိမ်လိမ် ငါ . . သိတယ်”

“ဆရာရယ်၊ တတယ်တော့ . . သမီး . . ဘာလုပ်လုပ် . . ဘာပြောပြော။ လုပ်သမျှ . . ပြောသမျှတွေဟာ . . ဆရာ့ကိုချစ်လို့ပါ . . ”

“ဟေး . . . ”

“ချစ်တာတွေ၊ မုန်းတာတွေ၊ ငါမသိဘူး။ ငါက၊ ပြောစရာရှိ၊ ပြောမှာပဲ”

(ငါဟာ . . လမ်းဘေးပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ၊ လာပြီး၊ အဝိုခံထားရတဲ့၊ ခွေးဝဲစား တစ်ကောင်များလား . . လို့၊ ကျွန်တော် တွေးမိတယ်။ သူတို့ ရယ်သံ မောသံတွေ နံဘေးမှာ၊ ပက်လက် ထလေး ရှိနေရတဲ့၊ ကျွန်တော်ကို၊ လူနာတစ်ယောက်လို့ မမြင်ကြဘူး။ အမ်းဘေးက ခွေးဝဲစားတစ်ကောင်၊ ဝပ်နေတယ် . . လို့ များ။ အင်မြင်နေကြသလား။)

မိနစ် လေးဆယ်ကျော်တဲ့အထိ၊ ကျွန်တော့်မှာ အဲဒီ အတိုင်း . . .

ကျွန်တော် ဒီအတိုင်းထ၊ လျှောက်ပြီး၊ ပြန်ဖို့ စဉ်းစားပါ သေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ . . .

ငါ့ကံပါပဲ . . . လို့သာ၊ နှလုံးသွင်းပြီး၊ စိတ်လျှော့ရပြန်တယ်။

ပထမဦးဆုံး ခွဲခန်းဝင်တဲ့ အခါတုန်းကလည်း၊ ခွဲခန်း ထဲမှာ၊ (ကျွန်တော့်ကို၊ ကုသမှုပေးနေရင်း) ဆရာဝန်ကြီးနဲ့ မေ့ဆေး ဆရာဝန်တို့၊ ပြောဆိုနေကြတဲ့ စကားလေးတွေကိုလည်း၊ ရင်ထဲမှာ . . . မှတ်တမ်းတင်ဖြစ်ပါတယ်။

“ငါ . . . ဂျာမဏီက လောင်းထားတယ် ကွ”

“အာ . . . ဆရာ၊ ကြေး အကျောတွေ ဘာတွေ . . . ရှိဦးမယ်နော်။”

“အဲဒါတွေ . . . မပါဘူး။ ဂျာမဏီနိုင်ရင်၊ ငါနိုင်တာပဲ။ အာဂျင်တီးနားနိုင်ရင် . . . သူနိုင်တာပဲ”

မကြာခင်က၊ ကျွန်တော့် ပိုက်မထုတ်ခင်၊ ဆရာဝန်ကြီး၊ အထင်လာပါသေးတယ်။ အဲဒီတုန်းက၊ သူပြောတဲ့စကားတွေက၊ ထည်း . . . ကျွန်တော် (လူနာ)နဲ့ ဘာမှ မဆိုင်။

“ငါ . . . ပိန္နဲသီး စားလိုက်တာ၊ ဝမ်းလျှော သွားတယ်။ အဲဒါ . . . ဆေးသောက်ထားရတယ်”

ကုသပေးတဲ့ ဆရာဝန်ကြီးနဲ့တကွ၊ ဆောင်ရွက်ပေးကြသူ တွေ၊ အားလုံးကို၊ ကျွန်တော် စိတ်ဆိုးချင်ပေမယ့်၊ လုံးဝ . . . စိတ်မဆိုးပါဘူး။ ကျေးဇူးတင်စိတ်လည်း၊ မပျက်ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ . . . ခွဲစိတ်ခန်းကို ဝင်လာရတဲ့ လူနာတွေ . . . ကုသ

ဆောင်အသီးသီးကို၊ ချောက်လာရတဲ့၊ ချော့ငါသည်တွေကို၊ ဒန်အိုး
. . ဒန်ခွက်တွေ၊ တံဆိပ်ရိုက်ဖို့၊ ချောက်လာကြတယ်. . လို့များ၊
ထင်မှတ်နေကြလေသလား. . လို့၊ မေးမြန်းကြည့်ချင်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ကတော့၊ ခွဲစိတ်ခန်းထဲက၊ အမှားအယွင်း
ဒဏ်ကနေ၊ လွတ်မြောက်ပြီး၊ ခွဲစိတ်ခန်းအပြင်ဘက်မှာ လိုအပ်
တဲ့အချိန်ထက်၊ ပိုပြီး . . ပစ်အထားခံရတာကို တွေးရင်း . . .

တခြားသော(အသေးစား)လွဲမှားမှုတွေကို တွေးရင်း . . .
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်

ဆေးရုံချောင်မှာ ဝန်အိတ်လေး ခြုံပေးထားတာကို၊ ငြိမ်ငြိမ်
လေးခံခဲ့ရတဲ့၊ ခွေးဝဲစား တစ်ကောင်. . လို့ပဲ။ သတ်မှတ်ပစ်လိုက်
မိပါတော့တယ်။

လူကို၊ လူလို တွေးပြီး၊ လူလို စာနာညှာတာစိတ်၊ ထားကြ
မယ်ဆိုရင်၊ ကျွန်တော် . . ဒီလို. . ဘယ်တွေးပါ့မလဲ။

ဒါတောင်. . ကျွန်တော် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရတာ၊ ငွေ
တွေပုံပြီး ကုသမှု၊ အဆင်ပြေတယ်ဆိုတဲ့၊ ပုဂ္ဂလိက၊ ဆေးရုံကြီး

ပေါ်မှာပါ။

ငွေမရှိ၊ မျက်နှာမဲ့၊ ဆင်းရဲသားတွေခမြာ၊ သူတို့ အဆင်
ပြေရာ ဆေးရုံတွေပေါ်မှာ၊ ဖြစ်သလို၊ ကုသ၊ ခံယူနေကြရရင်၊
ကျွန်တော့်ထက်များ၊ အခြေအနေ ဆိုးရွားကြလေမလား။ မတွေး
ခဲ့တော့ပါ။

(၅)

ဘာအာယာတနဲ့မှ ဒီ. . စာကြောင်းတွေ ရေးပြနေတာ
ထုတ်ပါဘူး။

ပညာရှင်ကြီးတွေ . . ဘယ်လောက်ပညာတွေရှိရှိ၊ နှလုံး
အားမှာ စာနာညှာတာစိတ်တွေ. . ထည့်သွင်းပြီး၊ ဆောင်ရွက်
ကြစေချင်လို့၊ တင်ပြရတာပါ။

ဆေးရုံနာမည်၊ ဆရာဝန်နာမည်တွေ . . . ကျွန်တော်
(သုံးဝ)ထည့်မရေးပါဘူး။

နှလုံးသားလှတဲ့ ဆရာဝန် ဆရာမတွေလည်း၊ ရှိနေတတ်ကြလို့ပါ။

ဆွမ်းဆန်ထဲ ကြွက်ချေးရော ဆိုသလို၊ ကျွန်တော့်ကျမှ၊ ကွက်ဖြစ်ရတဲ့ ကိစ္စ . . လို့ပဲ၊ နှလုံးသွင်းချင်ပါတယ်။

ခါပေမဲ့ . .

ပြည်သူ့ပြည်သားတွေကို၊ ဒန်အိုး၊ ဒန်ခွက်တွေလို၊ သဘောမထားဖို့၊ ကိုယ့်ဆောင်ရွက်မှုတိုင်းမှာ၊ မေတ္တာ . . တရား၊ စာနာတရားလေးထည့်ကြဖို့၊ ပန်ကြားချင်တာပါ။

လူနာတစ်ယောက်ကို၊ ခွေးဝဲစား တစ်ကောင်လို၊ သဘောထားမယ်ဆိုရင်တောင်းခွေးလည်း . . နာတတ်ကျင်တတ် . . ခံစားတတ်တဲ့၊ သက်ရှိသတ္တဝါပဲဆိုတာ၊ ခံစားမိကြဖို့၊ တောင်းပန်ချင်တာပါ။

(၆)

ဆေးရုံတ ဆင်းပြီး၊တစ်ပတ်အကြာ၊ ဆရာဝန်ကြီးနဲ့ ပြန်ပြတဲ့ နေ့တု၊ ဆရာဝန်ကြီး မေးလိုက်တဲ့ မေးခွန်းကလည်း၊ အင်မတန်

ကြောက်ဖို့၊ တောင်းနေပြန်ပါတယ် . . .

“ဗိုက်ထဲက၊ ဗိုက်က၊ ဘယ်နေထုတ်မယ် ပြောထားသလဲ” . . တဲ့၊ စိတ်ထဲမှာ၊ “ထောင်းခဲနဲ” ဖြစ်သွားရပေမယ့်၊ (ကျေးဇူးရှင်အဖြစ်သာ သိမှတ်ထားလိုတဲ့အတွက်)

ကျွန်တော်ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ပဲ၊ ဗိုက်ထုတ်ပြီးလို့၊ ရက်ချိန်း

ပြခြင်းဖြစ်ကြောင်း . . . ပြန်ပြောပြဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

(ဘယ်သူ့ကိုမှ၊ စိတ်မဆိုးချင်တော့ပါဘူး)

ကျွန်တော့်ကံ . . လို့ပဲ၊ ယူဆပါတယ်။

“မင်း အဖြစ်က၊ တော်ပါသေးတယ်။ ငါ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်၊ ညာဘက်ဝှေးစေ့ ရောဂါ ဖြစ်လို့၊ ဆေးရုံတတ်၊ ခွဲထုတ်တာ။

ရောဂါမဖြစ်တဲ့၊ ဘက်ကို၊ မှားပြီး ခွဲထုတ်မိ ကြတယ်”

၆၄ **ခွေးကျွတ်ခွေးကြော်** (ရင်တွင်အိမ်၊ ရသတေးများ)

သူငယ်ချင်း - မောင်ညိုအေး (ပန်းတော) - ပြောပြတဲ့
ဒီ . . မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အဖြစ်အပျက်၊ (ပြောစရာတွေ တစ်ပုံတစ်ပင်
ရှိနေပေမယ့်၊ ဆက်မပြောချင်တော့ပါဘူးဗျာ)။

တိုင်းပြည် ထူထောင်လိုကြတဲ့၊ အားလုံးသော ပညာရှိ
ကြီးများ၊ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများစွာရဲ့ အခြေခံဖြစ်သော . . .
နည်းသား (စိတ်ထား)များကိုလည်း၊ အထူးမွမ်းမံ ပြင်ဆင်
နိုင်ကြပါစေ . . သတည်း . . . စာနာတရားထားနိုင်ကြပါစေတုန်
သတည်း . . . ၊

ခွေးကျွတ်ခွေးကြော်

2014- Jul - 30

6: 30 (P.m)

THE FLOWER NEWS -ပန်းသတင်းဂျာနယ်

Vol . 10 , No . 31

12-18August,2014

(၁)

ကျွန်တော် ဆယ်နှစ်သားလောက်တုန်းက၊ အိမ်နားက၊
အထက်တန်းကျောင်း တစ်ကျောင်းမှာ၊ ရွှေရတု -ပွဲကြီး တစ်ပွဲ
လုပ်ပါတယ်။ ကျောင်းဝင်းကြီးကို၊ အလုံပိတ်ပြီး၊ ဂီတဖျော်ဖြေပွဲ
ကြီးအတွက်၊ လက်မှတ်ထွေရောင်းပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့တလေး တစ်သိုက်အတွက်တော့၊ လက်မှတ်
ဝယ်စရာ ငွေလည်းမရှိသလို၊ အဲဒီပွဲကြီးကို၊ အရေးတကြီး၊ ကြည့်
ရမလို့ပဲ . . . လို့လည်း၊ မခံစား မထင်မှတ်ပါဘူး။ (အဲဒီကာလ၊ တုန်း
ထဲ၊ စိတ်တိရိစ္ဆာန် . . . ဆိုတဲ့၊ ဝေါဟာရတောင်၊ မြန်မာပြည်မှာ၊ မတွင်
ထူးသေးဘူးလို့၊ ကျွန်တော်မှတ်မိပါတယ်။) ဂီတဖျော်ဖြေပွဲ ဆိုတာ

ကြီးကိုပဲ၊ မတ်မတ်မောမော ကြည့်နေကြရတဲ့၊ ကာလ၊ပါ။

ကလေးပီပီ စိတ်ဝင်တစား မရှိခဲ့ဘူး ဆိုပေမယ့်၊ ည၊ ဘက်
လည်းရောက်ရော၊ တီးသံ မှတ်သံတွေကြားတော့၊ အဲဒီ အထဲ
ဝင်ချင် မိပြန်ရော . . . အဲဒါကြောင့်၊ ပွဲခင်းထဲအထိဝင်ဖို့၊ ဆုံးဖြတ်
ဖြစ်ကြတယ်။

သံဆူးကြိုးတွေနဲ့ ခတ်ထားတဲ့၊ ကျောင်းဝင်းဆိုပေမယ့်၊
ကျွန်တော်တို့တတွေ . . . ဆော့ကစားဖို့၊ ဝင်နေကျ၊ အပေါက်
တစ်ပေါက် ကတော့၊ လူကြီးတွေ ဘယ်သူမှ မသိဘဲ၊ ရှိနေဆဲပေါ့။

ကန့်လန့်ဖြတ် သွယ်ခတ်ထားတဲ့ သံဆူးကြိုးအောက်ပိုင်း
တွေကို၊ ဝါးလုံးလျှိုဖိပြီး၊ ကျွန်တော်တို့ဝင်ပါများလို့၊ ဟ၊စိစိ ဖြစ်နေ
တဲ့နေရာပေါ့။ ချုံပုတ်တွေနဲ့ကွယ်၊ ဝါးရုံတွေနဲ့တာနေတော့၊ ဝင်ဆော့
နေကျ ကလေးအချင်းချင်းတောင်မှာ၊ တော်ရုံသူ၊ မသိကြပါဘူး။

သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အဲဒီအပေါက်ကနေ ပွဲခင်းထဲဝင်
အထဲရောက်တော့လည်း၊ ကျူထရုံတွေနဲ့၊ ကာထားပြန်တော့

ကျူထရုံအပေါက်ကပဲ၊ ချောင်းကြည့်ခဲ့ကြရတာပေါ့။

“ဟဲ့၊ မိုးချုပ်နေပြီ၊ နင် . . . ဘယ်တွေ
လျှောက်သွားနေတာလဲ”

အမေက၊ ခေါင်းတစ်ချက်ခေါက်ရင်း မေး၊ ကျွန်တော်က၊
အခေါက်ခံရတဲ့ နေရာကို၊ ပွတ်သတ်ရင်း . . .

“ကျောင်းဝင်းထဲမှာ၊ သီချင်းဆိုတာ၊ သွား
ကြည့်နေတာ၊ လူကြီးသီချင်းတွေမို့လို့၊ မကြည့်ချင်
တော့တာနဲ့၊ ပြန်လာတာ”

“နင်က၊ ဘယ်က၊ လက်မှတ်ရလို့လဲ”

“ချောင်းကြည့်တာပါ။ ဖြတ်လမ်းအထွက်
နားက၊ ဝါးရုံပင်တွေနားမှာ၊ သားတို့ အရွယ်တွေ၊
ဝင်လို့ရတဲ့၊ အပေါက်တစ်ပေါက်ရှိတယ်။ အဲဒီ
အပေါက်က၊ ဝင်ပြီး၊ အထဲရောက်တော့၊ ကျူထရုံ
ပေါက်က၊ ချောင်းကြည့်တာ”

“ခွေးတိုးပေါက်က၊ ဝင်ကြည့်ခဲ့တာပေါ့”

“ဟန်၊ ခွေးတိုးပေါက် မပုတ်ပါဘူး။

သားတို့ဝင်နေကျ၊ အပေါက်ပါ”

“ ဟဲ့၊ တရားဝင်မဟုတ်တဲ့ အပေါက်မှန်သမျှ၊ သူ့ခိုးလို ဝင်တဲ့အပေါက်မှန်သမျှ၊ ခွေးတို့ပေါက်ပဲ”

“.....”

“.....”

(၂)

အဲဒီတုန်းက၊ (အဲဒီအရွယ်မှာ) အမေပြောတဲ့ ခွေးတို့ပေါက် အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ကျွန်တော်သေသေချာချာမသိခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်... “သူ့ခိုးလို၊ ဝင်တဲ့ အပေါက်မှန်သမျှ၊ ခွေးတို့ပေါက်ပဲ”... ဆိုတဲ့ အမေ့စကားကြောင့်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို၊ သူ့ခိုးလိုလို၊ ခွေးလိုလို၊ ခံစားသိမ်ငယ်စိတ်ကလေး။ ဝင်သွားတာတော့ အမှန်ပါပဲ။

စကားအဓိပ္ပါယ်ကိုတော့ သေသေချာချာ မသိခဲ့ပါဘူး။ ကလေး ဘဝတလျှောက်လုံး (အမေပြောတဲ့)ခွေးတို့ပေါက်ဟာ ဝင်ထွက်ဆော့စားခဲ့ပါတယ်။

အခုတော့၊ အဲဒီ ခွေးတို့ပေါက်ကလေးရော . . . ဝါးရုံချွံနွယ်တွေရော . . . မရှိတော့ပါဘူး။ မရှိတော့တဲ့ အပြင်၊ အဲဒီကျောင်းဝင်းကြီးကို၊ အုတ်တံတိုင်းနဲ့၊ ခိုင်ခိုင်မာမာ ခတ်ထားလို့ကြပါပြီ။

(နေရာ.. ဒေသ.. အဝန်းအဝိုင်းတိုင်းမှာ၊ ခွေးတို့ပေါက်က၊ ဝင်တဲ့သူမရှိအောင်၊ အဲဒီလို ခိုင်မာတဲ့၊ တံတိုင်းမျိုး တွေနဲ့ သေသေချာချာ၊ ကာရံ ခတ်ပိတ်ထားနိုင်ကြရင်၊ သိပ်ကောင်းမှာပဲ . . . လို့၊ အခုအရွယ်ကျမှ၊ တွေးသိတတ်လာပါတယ်။)

“ခွေးတို့”.. ဆိုတာ၊ ဗမာ ဝေါဟာရနဲ့၊ ခေါ်တဲ့၊ အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းတစ်မျိုးရဲ့၊ နာမည်ပါ။ နားလည်လွယ်ခဲအောင်၊ ပြောပြရရင်၊ အင်္ဂလိပ်လို Jack [ဂျက်(က)].. လို့၊ အသံထွက်တဲ့၊ ချိတ်ထောက် တစ်မျိုးပေါ့။ (ဂျိတ် -ပေါ့)

အဲဒီ “ခွေးတို့” .. ဆိုတဲ့၊ ကိရိယာ (အိမ်အပါအဝင်၊ ဆင်ခြားလေးလံတဲ့ အရာတွေကို၊ အောက်က လျှိုပြီး ပင့်ရ မရတဲ့၊ ဆီရိယာ) လျှိုရတဲ့နေရာ၊ (အောက်ဘက်)ကို၊ ခွေးတို့ပေါက်လို့၊ အာအရပ်သုံးစကားအဖြစ်ခေါ်ဝေါ်ကြပုံရပါတယ်။

တခြားတင်စားမှု စကားရပ်အဖြစ်၊ တရားမဝင်တဲ့၊ အဝင်

အထွက်နေရာမျိုးတွေကိုလည်း၊ အဲဒီလို ခေါ်ဝေါ်သုံးနှုန်းကြ ပါတယ်။ (အိမ်ရဲ့ အောက်ဘက်ဆိုတော့၊ ခွေးလည်းတိုးဝင်လို့ ရတဲ့ အပေါက်မျိုး ဆိုပါတော့)။

အင်္ဂလိပ်လိုဆိုရင်၊ ခွေးတိုးပေါက်ကို၊ back-door (နောက်ဖေးတံခါး)နောက်ဖေးပေါက်လို့၊ ခေါ်ဝေါ်ရမယ်ထင်ပါ တယ်။

ခွေးတိုး . . . တဲ့နေရာမို့၊ ခွေးတိုးပေါက်လို့၊ ခေါ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ “ခွေးတိုး” . . . ဆိုတဲ့ ကိရိယာ လျှိုသွင်းရတဲ့ နေရာနဲ့ ခွေးတိုးအပေါက်၊ ခွေးတိုးပေါက်လို့ခေါ်တာပါ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဗမာပေါတာရကို၊ ထဲထဲဝင်ဝင် သိမှတ် ပြီးတဲ့ နောက်မှာတော့၊ အမေပြောခဲ့ဖူးတဲ့၊ “သူ့ခိုးလိုဝင်တဲ့ အပေါက် မှန်သမျှ ၊ ခွေးတိုးပေါက်ပဲ” . . . ဆိုတဲ့၊ သီးခြားအဓိပ္ပါယ်ဆောင်တဲ့ တခြားအသုံးအနှုန်းမျိုးတို့တော့၊ ကာလ၊ဒေသ၊ အခြေအနေ တိုင်းမှာ၊ တွေ့တွေ့ . . . ကြုံကြုံ ရှိလာ . . . မြင်လာ . . . သိလာ တော့မှ၊ (အဖန်ဖန်၊ သိကြား၊ မြင်တွေ့ လာရတော့မှ) တဖြည်းဖြည်းချင်း၊ သဘောပေါက်၊ ရွံရှာတတ်ခဲ့ရပါတယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်လည်း၊ ဘယ်နေရာ . . . ဘယ်အရပ် . . . ဘယ်လောကထဲကိုမဆို၊ လူညံအဖြစ်နဲ့သာ၊ တရားဝင် ဝင်ရောက်ဖို့ ကြံရွယ်ရင်၊ -ခွေးတိုးပေါက်က၊ ဝင်ပြီး၊ လူတော်မလုပ်မိအောင်၊ အရွယ်မရောက်မီကတည်းက၊ သတိတထား၊ ကြဉ်ရှောင်၊ ဖြစ်ခဲ့ ပါတယ်။

ဘယ်လောက်ပဲ၊ ထည်ဝါတဲ့သူ အဖြစ်နဲ့ ဝင်ရ . . . ဝင်ရ၊ ခွေးတိုးပေါက်က၊ ဝင်ရမယ့်၊ လူတော်၊ လူကျော်အဖြစ်ကို၊ ခွေး ဖြစ်ရတဲ့ ဘဝထက်၊ ပိုပြီး၊ ရွံကြောက်စိတ်၊ ရှိထားခဲ့ပါတယ်။ ငယ်ငယ်က၊ ပွဲခင်းထဲကို၊ ခွေးတိုးပေါက်က၊ ဝင်မိခဲ့တဲ့၊ တစ်ကြိမ် တစ်ခါကိုတောင်၊ တွေးမိစဉ်တိုင်း၊ နည်းနည်းရှက်ဖြစ်ပါတယ်။ (ကျွန်တော့် မိခင်က- ရှက်တတ်အောင်၊ သင်ပေးခဲ့တယ်လေ)။

(၃)

ဝန်ထမ်းဘဝနဲ့ (မသမာတဲ့ ဝန်ထမ်းဘဝနဲ့) တရားမဝင်

တဲ့ငွေကြေးတွေ၊ ရွာဖွေ . . ကြီးပွားပြီး၊ ဝိတ၊လိုလို၊ အနုပညာလို
လိုနဲ့၊ လူထုကို တည်ခင်း လိမ်ညာနေသူတွေ . . ၊

ဘယ်က၊ရပါတယ် . . လို့၊ တရားဝင် မပြောပြနိုင်တဲ့၊
သိန်းပေါင်းထောင်သောင်းမက၊ သုံးစွဲပြီး၊ အနုပညာ ချစ်သူကြီး၊
လုပ်လုပ်ပြနေတဲ့၊ ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာ သူခိုးတွေ . . ၊

အမှုထမ်း၊ အရာထမ်းဘဝနဲ့၊ အာဏာကို ကြိမ်စကြွာလို၊
လိုရာသုံးပြီး၊ ခေတ်ကို ပြောင်းသလိုလို၊ စနစ်ကို ပြောင်းသလိုလို
နဲ့၊ ပုံစံပြောင်း၊ လေသံပြောင်း၊ မူဟန်ပြောင်းပြီး၊ ကိုယ်နဲ့ မတန်မရာ
. . ၊ နေရာမျိုးမှာ၊ တက်၊တက်၊ ထိုင်နေတတ်ကြသူတွေ . . ၊

အညှီအဟောက်တွေကျဲဖြန့်ပြီး၊ အနုပညာလောကထဲကို၊
ပုဆိုးကွင်းသိုင်း၊ ထမိစလွယ်သိုင်းပြီး၊ ဝင် . . ဝင်လာနေတတ်
ကြသူတွေ . . ၊

အာဏာပြခဲ့တဲ့၊ ဘဝမျိုးနဲ့ ဝေးကွာသွားကြရပြီဆိုတဲ့ . .
အနိစ္စသဘောကို၊ မျက်ကွယ်ပြုပြီး၊ နောက်ထပ် . . ရတဲ့နေရာ
ကနေ ဝင်ဝင်၊တိုးတိုး . . နေကြတဲ့၊ မဟာအနုပညာရှင်၊ ဝရုဏာ
ရှင်၊ လူသတ်သမားအဟောင်းတွေ . . များ၊ ကိုယ့်တိုင်းပြည်ထဲ၊
ရှိများနေလေမလား၊ တွေးကြည့်မိတယ်၊

. . သူတို့ . . သူတို့ . . ၊ ဝင်ဝင်တိုး . . တိုးနေတဲ့၊
အပေါက်က၊ ရော . . ၊ ခွေးတိုးပေါက်များ၊ ဖြစ်နေလေမလား၊
တွေးမောမိတယ်၊

ကိုယ့်အရည်အချင်း၊ ကိုယ့်အရည်အသွေးကို၊ ပြည်သူလူထု
နဲ့သတ်)က၊ လက်မခံတော့မှန်းသိလျက်၊ နိုးနိုးသားသား(တစ်ဖန်)
ကြိုးစားဘဲ၊ တခြား . . လူအံ့မယ့်နေရာ . . လူကြိုက်များမယ်၊
ရာတွေမှာ၊ ငါးစာသွားသွားချပြနေကြသူတွေ ကိုရော . . ၊
တိုးပေါက်က . . ဝင်နေသူတွေလို့၊ ပြောပစ်လိုက်ရင်၊ ကောင်းပါ
ဘူး၊

ကိုယ်၊ ကိုယ်တိုင်သာ၊
ခွေးတိုးပေါက်က၊ မဝင်မိစေဖို့သာ၊ ကြိုးပမ်းနေဖြစ်
တယ်၊
တချို့များ၊ အရာထမ်းဘဝကနေ၊ ထွက်၊ အရာထမ်းဘဝ
အာဏာနဲ့ အပြင်မှာ အရပ်သားလိုနေထိုင်ပြီး၊ တခြား အစီး

အပွားနဲ့ ကြီးပွားချမ်းသာ၊ ဆက်လက်၍ လန်းဖြာ နေကြသူတွေ တိုးကြည့်ပြီး . . . အားကျနေတတ်ကြပြန်သေးတယ်။

ခိုးဝှက်ထားသမျှတွေကို၊ အသွင်ပြောင်း။

သူ့ခိုးဘဝကနေ . . . လူဝတ်လဲ။ သူတို့ . . . သူတို့ . . . တွေ့အခု . . . ဝင်နေတဲ့ အပေါက်ကိုလည်းပဲ၊ “ခွေးတိုးပေါက်” ပါပဲ . . . လို့ ပြောပြလိုက်ချင်ပါရဲ့။

ဒါပေမဲ့ . . . ခွေးတိုးပေါက်က၊ ဝင်ရောက်နေရာမှ ကြီးပွားနေသူတွေကို၊ အားကျတဲ့ အသွင်တွေနဲ့ ဝေးကြည့်နေကြတဲ့ မျက်လုံးမွဲတွေလည်း၊ ရှိနေလေတော့၊ ကျွန်တော် . . . ဘယ်သူ့ကို . . . ဘယ်မှာ . . . ဘာတို့၊ ဘယ်လို့၊ ပြောပြရမလဲ၊ မသဲကွဲတော့ပါဘူး။

(၄)

“ဟဲ့ . . . တရားဝင် . . . မဟုတ်တဲ့ အပေါက်မှန်သမျှ သူ့ခိုးလို့ ဝင်တဲ့ အပေါက်မှန်သမျှ၊ ခွေးတိုးပေါက်ပဲ . . .” လို့ ပြောဆိုသွန်သင်ခဲ့တဲ့ အမေ့ကို၊ ကျွန်တော် စကားနိုင်လှပူခဲ့ဖူး

သေးတယ်။

“ခွေးတိုးပေါက်က၊ ဝင်တယ်ဆိုပေမယ့်၊ သားတို့၊ ပွဲကြည့်ခဲ့ရပါတယ် . . . အမေရဲ့။ လက်မှတ် ဝယ်ကြည့်တဲ့သူတွေ၊ မြင်ရသလိုပဲ၊ သားတို့လည်း မြင်ခဲ့ရတာပါပဲ”

“နင်တို့၊ ရွံထဲဝင်ရလို့လား”

“ရွံထဲတော့ မဝင်ရဘူးပေါ့”

“ရှေ့ဆုံးတန်းကို ရော့ . . . ရောက်ခဲ့သလား”

“အဲဒါတော့၊ မရောက်ခဲ့ဘူးပေါ့”

“နင် . . . မသေမချင်း၊ မှတ်ထား။ ခွေးတိုး ပေါက်က၊ ဝင်ရင်၊ ခွေးကတက်ပေါ်ပဲရောက်မယ်။

စင်နား . . . ပလ္လင်နားတော့၊ ရောက်မှာ မဟုတ်ဘူး”

အမေ . . . စိတ်ဆိုး မာန်ဆိုးနဲ့၊ ပြောခဲ့တဲ့စကားပါ။ ဘာကြောင့်၊ စိတ်ဆိုးသနဲ့၊ ပြောခဲ့တာလဲဆိုတာကို၊ ကျွန်တော် (အတယ်) မသိတတ်ခဲ့ပါဘူး . . . “တရားဝင်မဟုတ်တဲ့ အပေါက်မှန်သမျှ၊ သူ့ခိုးလို့ဝင်တဲ့ အပေါက်မှန်သမျှ၊ ခွေးတိုးပေါက်ပဲ”

“ခွေးတိုးပေါက်က၊ ဝင်ရင်း ခွေးကတက်ပေါ်ပဲရောက်မယ်”
. . ဆိုတဲ့ စကားတွေကတော့ ကျွန်တော့ တစ်သက်စာ အမေ့ရဲ့
နှလုံးသား မော်ကွန်းဝင် အမေ့အနှစ်တွေပါပဲ။

(၅)

2013- Feb - 24 မှာ အမေ . . ကွယ်လွန်ပါတယ်။

အကယ်၍ များ၊ အမေရဲ့နေသေးရင်၊ အမေ့နားမှာ
ကျွန်တော် ရှိရှိသေသေ ထိုင်ရင်း. . “ခွေးတိုးပေါက်က၊ ဝင်၊ လာ
ကြပေမယ့်၊ စင်နား. . . ပလ္လင်နား၊ ရောက်နေတဲ့ သူတွေ၊ ရှိနေ
တတ်တယ်အမေ။ အဲဒီလို ခွေးတိုးပေါက်က၊ ဝင်ခဲ့တဲ့၊ ခွေးကတက်
ပေါ်ကလူတွေကို၊ အရှိအသေပေးနေသူတွေလည်း၊ ရှိနေတတ်တယ်
အမေ” . . လို့၊ အမေ့ကို၊ စကားနိုင်လှရင်၊ အမေ. . ကျွန်တော့်တို့
စိတ်ဆိုးစကား၊ ဆိုနေလေဦးမလား။ အဲဒါ . . ခေတ်ပျက်တာပဲ. .
လို့များ၊ ပြောလေမလား။ “ကံပေါ့” . . လို့များ၊ ခွေးသိပ် စကား
ဆိုလေမလား။ ကျွန်တော် မခန့်မှန်းတတ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်အဝန်းအဝိုင်းမှာ ဖြစ်ဖြစ်၊
ခွေးတိုးပေါက်၊ မရှိရင်တော့၊ အကောင်းဆုံးပဲပေါ့။

ကျွန်တော်ငယ်ငယ်က၊ ပွဲခင်းထဲဝင်ခဲ့တဲ့၊ ခွေးတိုးပေါက်
နှို့တဲ့ ကျောင်းဝင်းကြီးကို၊ အုတ်တံတိုင်း ခတ်လိုက်သလိုမျိုး. . ၊

နေရာ . . ဒေသ. . အဝန်း. . အဝိုင်း. . အသီးသီးမှာ၊
အဲဒီလို၊ ခိုင်မာတဲ့ တံတိုင်းမျိုးတွေနဲ့၊ သေသေချာချာ ကာရုံ ခတ်
မိတ်ထားနိုင်ကြရင်၊ ခွေးတိုးပေါက်က၊ ဝင်ချင်တဲ့သူတွေ. . ၊ ဝင်လို့
မရတော့ဘူးပေါ့။ ခွေးတိုးပေါက်လည်း၊ မရှိတော့ဘူးပေါ့။
အဲဒီအခါ . . ၊ ခွေးကတက်. . နဲ့၊ ပလ္လင်လည်း၊ ရောနှောစရာ၊
ထေ့တော့ဘူးပေါ့. . ၊ ၊

[ကွယ်လွန်သူ မေမေ (ဒေါ်မြရွှေ) . . သို့ သတိတရ]

2014- Jul - 30

6: 30 (P.m)

THE FLOWER NEWS -ပန်းသတင်းဂျာနယ်
Vol . 10 , No . 31
12-18August,2014

Vertical text on the left side, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

ရွေးမြီးဈေး

(၁)

“ယခုအခါ ငြိယွဒတ်မင်းကဲ့သို့၊ တရား
စွမ်းအင်ကို စမ်းသပ် လေ့လာသူများ၊ ပေါ်
ပေါက်သင့်လေပြီ။ ထိုမင်းသည်၊ တစ်နေ့သောအခါ၊
မြို့ပြစနည်းနာရင်း၊ ဟိမဝန္တာ ရသေ့ကြီးထံ၊
ရောက်သွားစဉ်၊ ရသေ့ကြီးက၊ စားနေကျ
ညောင်သီးဖြင့်၊ ဧည့်ခံရာ၊ ချိုမြိန်လှသဖြင့်၊
အကျိုးအကြောင်း မေးလျှင်... ”

မင်းများမှ အစ၊ လူတို့ တရားရောင့်လျှင်၊

သိးနဲ့ များ၊ သြဇာရှိ၍၊ တရားမစောင့်လျှင်၊
 သြဇာညံ့ ဖျင်းရသာကင်းသည်-ဟု၊ မိန့်သည်ကို၊
 မယုံကြည်၍၊ လက်တွေ့ စမ်းသပ်မည်-ဟု၊ ပြန်လာခဲ့၏။
 တိုင်းပြည်ရောက်လျှင်၊ တရားမရှိ၊ ဓားမရှိ၊ မိမိ ထင်ရာ
 လုပ်၍၊ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ပြောင်းပြီး၊ ရသေ့ကြီးထံ
 ပြန်လာရာ၊ ညောင်သီးဖြင့်ပင်၊ ဧည့်ခံသောအခါ၊ စားကြည့်
 လျှင်၊ ခါးလှသဖြင့်၊ ရသေ့အမိန့် ရှိသည်မှာ
 မှန်ကန်ကြောင်း၊ ဝန်ခံလျှောက်ထားရလေ၏။
 (စတုတ္ထနိပါတ်- ရာဇောဝါဒဇာတ်)"

"မင်းက . . . ဘာကြောင့်၊ ဒီ . . . စာကြောင်းတွေ၊ ငါတို့
 ဖတ်ပြရတာလဲ" . . . ဟု၊ သူငယ်ချင်းက . . . ကျွန်တော့်ကို၊ မေး၏။
 သူ့ကိုဖတ်ပြပြီးသော၊ (ရဟန္တာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ- ဓမ္မစရိယ
 ဦးဌေးလှိုင်)စာအုပ်ကို၊ စားပွဲပေါ်တွင်၊ ညင်သာစွာတင်ပြီး
 ကျွန်တော်က . . .

"မင်းနဲ့ ပြည်သူ့အားလုံး၊ တရားစောင့်စေ
 ချင်လို့၊ ကိုယ်ကျင့်တရားတွေ၊ ကောင်းစေချင်လို့
 ငါ့နားလည်သလောက်၊ ငါနဲ့ လက်လှမ်းမီတဲ့သူ

တွေကို၊ ငါ့လိုက်ပြောနေတာကို၊ မင်းက . . .
 ခွေးမြီးကောက်ကျင့်ထောက်စွပ်နေတယ် . . . လို့၊
 ငါ့ကို၊ သရော်တယ်လေကွာ။

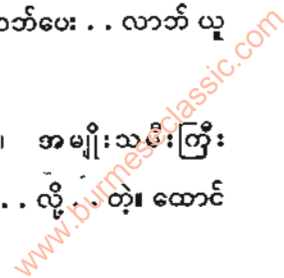
အဲဒါကြောင့်၊ ငါကမင်း . . . ကြားဖူးနားဝ၊
 ရှိအောင်၊ ဖတ်ပြတာ"

ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းက၊ ကျွန်တော့်ကို မဲပြုံး ပြုံးလျက်၊
 ကြည့်၏။ ဘာမျှ၊ ပြန်မပြော။ သူ . . . မပြောပေမယ့်၊ ကျွန်တော်က၊
 ဆရာ ဆက်ပြောလေ၏။

"အခုအချိန်အထိ၊ ကလေးတွေ အားလုံး၊
 ကျူရှင် . . . ကျူရှင် ဖြစ်နေကြတုန်း။ အခုအချိန်
 အထိ၊ ဘတ်(စ)ကားတွေ . . . တစ်စီးနဲ့တစ်စီး
 အပြိုင် မောင်းပြီး၊ ခရီးသည်တွေကို၊ သဲအိပ်တင်
 သလို၊ ဆွဲတင်၊ တွန်းချ လုပ်နေကြတုန်း။

အခုအချိန်အထိ၊ လာဘ်ပေး . . . လာဘ် ယူ
 တွေ၊ ရှိနေကြတုန်း။

ငါ့ရပ်ကွက်ထဲက၊ အမျိုးသမီးကြီး
 တစ်ယောက်၊ နှစ်လုံးထိ ထိုး . . . လို့ . . . တဲ့။ ထောင်

ခွေးကျွတ်ခွေးကြွတ် (ရင်တိုင်၊ ရဲ၊ ရဲလေး၊ ရဲအေး)

(၂)နှစ်ကျတယ် . . . တဲ့၊ သူ . . . ထိုးတဲ့၊ ခိုင်ကျတော့၊
ထောင်မကျဘူး . . . တဲ့၊ ထိုးတဲ့သူ . . . မိလျက်နဲ့၊ ခိုင်
ကိုမမိဘူး . . . တဲ့၊ ဟဲဟဲ။

. . . ငွေနဲ့မလိုက်လို့၊ (၂)နှစ်ကျတာ . . . တဲ့။
ငွေနဲ့ လိုက်ရင် အဲဒီလောက် မကျဘူး . . . တဲ့။ . .
အဲဒီ အသံတွေ၊ ကြားနေရတုန်း။

. . . ကားမောင်းတဲ့ သူတွေကလည်း။ လမ်း
သွား လမ်းလာတွေကို၊ ဟွန်းတီးတီးပြီး၊ လမ်းဖယ်
ခိုင်းနေကြတုန်း။

လမ်းပေါ်က၊ လူကို၊ ကားပေါ်က၊ လူက၊
ဦးစားပေးတဲ့ အနေနဲ့၊ ဟွန်းတီးပြီး၊ မဖယ်ခိုင်း
သင့်ဘူးဆိုတာ၊ သဲ့သဲ့လေးတောင်၊ ပြောမယ့်သူ
မရှိဘူး။

လူကိုဖြစ်ဖြစ်၊ ကားအချင်းချင်းဖြစ်ဖြစ်၊
ဟွန်းတီးပြီး၊ လမ်းဖယ်ခိုင်းတာ၊ ရိုင်းစိုင်းတဲ့ အပြု
အမူဆိုတာ၊ အုပ်ချုပ်တဲ့ လူတွေတောင်၊ သေသေ
ချာချာ မသိရွာကြဘူးထင်တယ်။

လမ်းလျှောက်တဲ့ တချို့လူတွေကလည်း။
ယာဉ်ကျောကို၊ ကျောခိုင်းပြီး လျှောက်နေကြတုန်း။
သူတို့ လျှောက်ကြရမယ့်၊ ပလက်ဖောင်းတွေပေါ်
မှာလည်း။ ဆိုင်တွေ . . . ကနားတွေနဲ့ ပြည့်သိပ်နေ
ကြတုန်း . . .

စည်းကမ်းတွေ မဲ့နေကြတုန်း။ အတ္တတွေ
ကြီး . . . ၊ ဘီလူးစီးနေကြတုန်း။

တချို့က၊ စစ်မိန့်ပေးမှ၊ ဥပဒေလို၊ ယူဆ၊
ပြီး၊ အမိန့်သံမကြားရင်၊ လိုက်နာစရာ . . . လို့တောင်၊
မထင်ကြတော့ဘဲ၊ လုပ်ချင်ရာလုပ်နေကြတုန်း . . . ၊

အဲဒီလိုတွေ ဖြစ်အောင်၊ ပုံသွင်း . . . ပုံလောင်း
ခဲ့ကြတဲ့ သူတွေကြောင့်၊ နိုင်ငံပြုပြင်ရတာ၊ တော်
တော်ခက်မယ်။

အဲဒါကြောင့် . . . စာနာတရား . . . ညာတာ
တရား . . . ဆိုတဲ့၊ စိတ်ထားမျိုးတွေ . . . ၊ ထားနိုင်
ကြအောင်၊ ငါက . . . နီးစပ်ရာတွေကို၊ အကြံပေး
တာကွ”

ခွေးကျင်ခွေးကြင် (ရင်တွင်ဆွဲ ရာဇဝေဒနာများ)

“အဲဒီလို၊ အကြံပေးတော့၊ မင်းအကြံပေးတဲ့ အတိုင်း၊ လိုက်နာကြသလား။ အားလုံး . . . လိုက်နာ ကြသလား။”

ကျွန်တော်ခေါင်းခါမိ၏။

‘ . . . အဖွဲ့အစည်းတချို့၊ တစ်ခုခုအကြောင်း ရှိလို့၊ အခမ်းအနားလုပ်ကြ။

ပြီးရင် . . . ညနေစောင်းရင်၊ အရက်ဆိုင် ရောက်ကြနဲ့။ ငါ၊ လက်တို့ပြီး၊ ပြောလို့လည်း။ မတူ ဘုရားဟောနဲ့ . . . ဘာဖြစ်တယ်။ ညာဖြစ်တယ် လည်း။ ပြောပြလို့မရ။

ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံဖြစ်ပြီး၊ အရက်ဆိုင်တွေ . . . ဝလူယုံနေတာပဲ။

ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုကြရမယ့် သူတွေတောင် အရက်တစ်မြဲမြဲနဲ့။

မြန်မာနိုင်ငံက၊ ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံမျိုး။ အရက် သေစားလုံးဝ . . . ရောင်းချလို့ မရတဲ့ နိုင်ငံမျိုး . . . ငါ့ ငါက၊ ကမ္ဘာတို၊ အော်ပြောချင်တာ။

မောင်လှမျိုး (မျင်းရွှင်မြဲ)

ဆယ်ယောက်မှာ၊ ရှစ်ယောက်လောက်က၊ သောက်နေကြတော့။ ငါ . . . အရူးဖြစ်တာပေါ့။”

ကျွန်တော့် စကားကြောင့်၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ၊ တဟား ဘားရယ်လေ၏။

(၂)

“ခွေးမြီးကောက်၊ ကျည်ထောက်စွပ်သလို၊ ဖြစ်နေတယ် . . . လို့၊ အဲဒါကြောင့်၊ ငါ . . . ပြောတာ ပေါ့ကွ။

သူရာမေရယ မဇ္ဇပမာဓဋ္ဌာနာ ဝေရမဏီ . . . (သေရည်သေရက် မူးယစ်ဆေးဝါးတို့ကို၊ သောက်စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ) . . . ဆိုတာ၊ ငါတို့ ဝေါတမမြတ်စွာဘုရားက၊ အိပ်မက်မက်ပြီး၊ ပြော ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။

လေးအသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊ ပါရမီဖြည့်။ ဒုက္ကယစရိယ (၆)နှစ်ကျင့်ပြီးမှ၊ ထွက်ပေါ်လာတဲ့။

ခွေးကျွတ်ခွေးကြွပ် နှဲ (ရင်တွင်ကဲ့၊ ထူးထူးနားနား)

သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကြီးနဲ့ ပြောခဲ့တာ။

မင်းကျင့်တရားက... ဘယ်လို၊ နာယက
ဂုဏ်က... ဘယ်လိုမိဘ... ဆရာ ဝတ်တာ၊ ဘယ်လို
သားသမီး ဝတ်၊ တပည့်ဝတ်တာ၊ ဘယ်လို... ဆိုတာ
တွေကိုလည်း၊ အဲဒီ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကြီးနဲ့
ပြောခဲ့တာကွ။

ဗဟုသုတရှိသလောက် ပြောရရင်၊ သံသရာ
ဒုက္ခအားလုံးကို၊ တင်းငြိမ်းကျော်ဖြတ်ပြီး... အလုံးစုံ
ကို၊ သိမြင်တဲ့၊ ဉာဏ်တော်နဲ့ပြောခဲ့၊ ဟောခဲ့တာ။
မင်းရော... အသိ၊ ငါရော အသိ။

မင်းသိတိုင်း၊ ငါသိတိုင်း... မသိတဲ့လူတွေ
ကို၊ လိုက်လိုက်ပြောနေမိတိုင်း၊ ပြောသလောက်၊
လုပ်ကြံမှာမှမဟုတ်တာ။

လူဆိုတာ၊ သူလုပ်ချင်တာ၊ လုပ်တာကွ။ မင်း
... ပင်ပန်းမှာစိုးလို့ငါက... ခွေးမြီးကောက် ကျည်
ထောက် စွပ်သလို ဖြစ်နေမယ်... လို့၊ ငါ... ပြော
တာပါကွာ”

မောင်လှပျို (ဆုံးရှုံးမှု)

‘ငါတွင် မဟုတ်ပါဘူးကွ။ တကယ့်ထေကြီး
ဝါကြီး၊ ဆရာတော်ကြီးတွေလည်း၊ ပြောနေကြတာ
ပါ။

ဘယ်သူ... ဘယ်လို ပြောပြော။ အရင်
အတိုင်းပဲ... ဆိုတာ၊ ငါ... မြင်နေရတယ်ကွ။
တကယ်တော့၊ ငါ နိုင်ငံကို၊ ငါ ချစ်လို့၊
ပြောမိတာပါကွာ”

“ငါတိုင်းပြည်ကို၊ အရက်သမားတွေ၊ အုပ်ချုပ်
မှာ၊ လူသတ်သမားတွေ၊ လူလိမ်တွေ၊ ကိုယ်ကျိုး
အတွက်၊ နိုင်ငံရေးဝင်လုပ်တဲ့လူတွေ၊ အုပ်ချုပ်မှာ
ကို၊ ငါ... စိုးရိမ်နေတာပါကွာ။

အဲဒါကြောင့်၊ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ပဲ လုပ်လုပ်၊
ဆယ်အိမ်ခေါင်းပဲ လုပ်လုပ်၊ အရက်သမားတွေကို၊
မလုပ်စေချင်ဘူး။ လူလိမ်တွေ... လူ့အတ္တတွေကို၊

ခွေးကျင့်ခွေးကြံ နှ့် (ရင်တွင်အုံ့၊ ဝေဿဒနာများ)

မလုပ်စေချင်ဘူး။

အားလုံးကို တရားနဲ့အညီ၊ ကျင့်သုံးပြီးသား၊
ဖြစ်စေချင်လို့၊ စင်ပေါ်တ၊ ပြောလိုက်၊ စင်အောက်
မှာ၊ ပြောလိုက်၊ လုပ်နေမိတာ။

ကိုယ်ကျင့်တရား မကောင်းတဲ့လူတွေ၊
ဦးဆောင်ရင်၊ တိုင်းပြည်ပျက်တယ် . . လို့၊ ငါ . . .
လေ့လာထားပြီးသားကွ။

ကိုယ်ကျင့်တရား မကောင်းဘဲ၊ ဦးဆောင်နေ
ရင်၊ မိဘပဲ . . လုပ်လုပ်။ ဆရာပဲ . . လုပ်လုပ်။
ခေါင်းဆောင်ပဲ . . လုပ်လုပ်။ အဲဒါ . . အိပ်ပေါက်
နဲ့၊ ဖားကောက်နေတာပဲ။

အမှုထမ်း အရာထမ်းဘဝက . . အာဏာ
ကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ ရာထူးကြောင့်ဖြစ်ဖြစ်၊ နိုင်ငံ
ဘဏ္ဍာကို၊ မလိမ့်တစ်ပတ်နဲ့ ခိုးပြီး၊ ကျိကျိတက်
ကြွယ်ဝ။

အဲဒီကြွယ်ဝမှုကို ဟို . . သားကပဲရွာ
သလိုလို။ ဒီ . . သမီးကပဲ . . ကြွယ်ဝတာလိုလို

မောင်လှပျို (ရှမ်းအောင်ပုံ)

စာရင်းပြ။

ပြီးတော့ . . ဦးဆောင်တဲ့ ခုံပေါ်တက်ထိုင်။
. . ဆိုရင် . . .

အဲဒီလို၊ အခြေအနေမျိုးကို၊ သူခိုးအုပ်ချုပ်
တဲ့ အခြေအနေ . . လို့ပဲ။ သတ်မှတ်ရမှာပဲ။

ကိုယ်ကျင့်တရား မကောင်းတဲ့၊ သူခိုး
အုပ်ချုပ်မှတော့။ . . .”

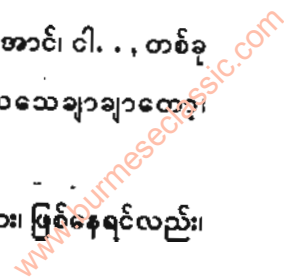
ကျွန်တော့်ပြောလက်စ၊ စကားကို၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူက
ထက်ကာ ဟန့်တား၏။

“မင်းကို ကြည့်ရတာ၊ သောက၊များလိုက်
တာ၊ လှမျိုးအောင်ရယ်”

“နိုင်ငံကို ချစ်တဲ့၊ သောက၊ပါကွာ” . . ဟု၊ ကျွန်တော်
စိတ်အမောဖြင့်၊ ပြောဖြစ်၏။

“တဲ . . မင်း၊မမောအောင်၊ ငါ . . တစ်ခု
ပြောပြမယ်၊ မင်း . . သေသေချာချာတွေ့၊
နားထောင်။

မင်း . . ကြားနာပြီးသား၊ ပြစ်နေရင်လည်း၊

ခွေးကျွတ်ခွေးကြွန်း (ရင်တွင်းခွဲ၊ ရာဇဝေဒနာများ)

ထပ်နားထောင်”

“အေးပါ”

(၃)

“ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်ကြီးက၊ မုဆိုး . . . တို့ တံငါသည် တို့တွေကို၊ တွေ့တိုင်း တွေ့တိုင်း၊ သီလ . . . ခေါ်ခေါ်ပေးတယ်။

မထေရ်ကြီးကို၊ ကြောက်ပြီး ဒုဿီလ မုဆိုး တံငါတွေက၊ မငြင်းရဲဘဲ၊ သီလယူကြ။

ပြီးတာနဲ့ နေချင်သလို၊ နေကြတော့တာပဲ။ ဒီ . . . ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ငါ့ဆီမှာ၊ သီလယူပြီ၊ မုဆိုးအလုပ် တံငါအလုပ်ပဲ ဆက်လုပ်နေကြတာပဲ . . . လို့၊ တပည့် တွေရွှေ့မှာ၊ မိန့်တော့။

တပည့်တွေက၊ အရှင်ဘုရား . . . မတောင်း တဲ့သူကို၊ မပေးသင့်ပါဘူး။ အရှင်ဘုရားက၊ မတောင်းဘဲ ပေးပေးနေသလိုဖြစ်နေပါတယ်။ သူတို့က၊ အရှင်ဘုရားရဲ့ စကားကို၊ မပယ်ရဲလို့သာ။

မောင်လှမျိုး (ချင်းရောင်းမြို့)

သီလယူကြတာပါ။ အဲဒီလို လူတွေကို၊ နောက် နောင် . . . သီလ၊မပေးပါနဲ့တော့ . . . လို့၊ လျှောက် ကြတယ်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားက၊ ကြားသိပြီး . . . သာရိပုတ္တရာက၊အခုမှ . . . မြင်တဲ့သူတိုင်း . . . တွေ့တဲ့ သူတိုင်းကို၊ သီလ၊ မတောင်းဘဲနဲ့၊ လိုက်လိုက်ပေးနေတာ မဟုတ်ဘူး။

ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း လက်ထက် ငါ . . . ဘုရား ပုဏ္ဏားမျိုးမှာ၊ ဖြစ်တုန်းက၊လည်း၊ တွေ့တဲ့လူတိုင်းကို၊ သီလ . . . လိုက်လိုက်ပေးဖူး ခဲ့သေးတယ် . . . လို့၊ မိန့်ပြီး၊ အတိတ်ဘဝ . . . ကို၊ ဟောတယ်”

သူငယ်ချင်းက၊ ပြောလတ်စ၊ကို၊ ရပ်ကာ၊ “မင်း . . . သိပြီး သားလား” . . . ဟု၊ ကျွန်တော့်ကို မေး၏။ ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ် ငြုလိုက်သည်။

“သိပြီးသားဆိုလည်း၊ ထပ်နားတောင် ငါ၊ မင်းကို၊ ဥပမာပေးစရာရှိလို့”

“အင်းပါ”

“ဘုရားလောင်း ကောရုဏ္ဍိယက၊ အဲဒီ ဒီသာပါမောက္ခ ဆရာကြီးရဲ့၊ တပည့်။

ဆရာဖြစ်တဲ့ ဒီသာပါမောက္ခကြီးက၊ တွေ့တဲ့ လူတိုင်းကို သီလ . . ခေါ်ခေါ်ပေးနေတာ ကိုတပည့်ဖြစ်တဲ့ ကောရုဏ္ဍိယက၊ တားချင်တယ်။

မတောင်းတဲ့လူကို၊ မပေးပါနဲ့၊ တောင်းမှ ပေးပါ . . လို့၊ တပည့်တွေကလည်း။ ဝိုင်းပြောကြ တယ်။ ဒါပေမဲ့ . . မရဘူး။

အဲဒါကြောင့်၊ ဘုရားလောင်း ကောရုဏ္ဍိယ က၊ တစ်နေ့မှာ၊ ဆရာဖြစ်တဲ့သူက၊ အပြင်ကို ကိစ္စ နဲ့ အသွားခိုင်းတော့၊ အပြန်လမ်းမှာ . . ချောက် ကမ်းပါးကြီး၊ တစ်ခုထိပ်ရောက်တော့၊ ပါလာတဲ့ အဖော်တွေကို၊ ပြန်ခိုင်းပြီး၊ အဲဒီချောက်ကြီးထဲတို့ ကျောက်ခဲကြီးတွေ တစ်ခဲပြီးတစ်ခဲ ပစ်ချတယ်။

ဘေးက၊ အဖော်တွေက၊ ဘာဖြစ်လို့၊ ချောက်ထဲ ကျောက်ခဲကြီးတွေ ပစ်ချတာလဲ။

မေးတာ၊ မပြေဘူး။

အဲဒီလိုနဲ့၊ ဒီသာပါမောက္ခဆရာကြီးဆီ၊ အဲဒီ သတင်းရောက်တော့၊ ဆရာကြီးကိုယ်တိုင်လာမေး တာပေါ့။

မင်း . . ဘာဖြစ်လို့၊ ချောက်ထဲကို၊ ခဲကြီးတွေ ပစ်ချနေရာတာလဲ . . မေးတော့။

ဖြစ်တွေ . . သမုဒ္ဒရာတွေ . . ချောက်တွေ က၊ နိဗ္ဗာန်၊ တောင်တွေက . . မြင့်နဲ့၊ မြေကြီး မညီညာ လို့၊ မြေညီအောင်၊ ဒီချောက်ထဲကို၊ ခဲတွေပစ်ချပြီး၊ မြေညီနေတာပါ . . တဲ့။

ဟာ၊ မင်း၊ မဖြစ်နိုင်တာကို၊ တွေးရသလား။ အဲဒီ ချောက်ထဲဖို့ဘို့၊ ကျောက်ခဲရွာတာနဲ့တင်၊ မင်း . . သေသွားမယ် . . မဖြစ်နိုင်ဘူး . . လို့ ဆရာက၊ ပြောတော့။

တပည့် ကောရုဏ္ဍိယက၊ လူဖြစ်တဲ့၊ တွန်တော်က၊ မြေကြီးတစ်ပြင်လုံး ညီအောင် မလုပ် နိုင်ဘူးဆိုပါတော့။ အဲဒီလိုပဲ၊ သူ့အယူအဆနဲ့သူ။

ခွေးကျင့်ခွေးကြံ နှင့် (ရင်တွင်ဆုံး ရသေ့ဒဏ်များ)

နေချင်သလို နေနေကြတဲ့ လူတွေကိုလည်း၊ ကိုယ်
ဖြစ်ချင်သလို၊ ဖြစ်အောင်၊ လိုက်လိုက်လုပ်နေတာ
လည်း။ . . မဖြစ် နိုင်တဲ့ ကိစ္စပဲ . . လို့၊ ပြောလိုက်
တော့မှ၊ ဆရာဖြစ်တဲ့သူက၊ သူတပည့် ဘာကိုဆို
လိုတယ်ဆိုတာ၊ သိသွားပြီ။ . . အေးပါ။ . .
မလိုချင်တဲ့ သူတွေကို၊ ငါ . . မပေးတော့ပါဘူး . .
လို့၊ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ် . . တဲ့။

မင်းလည်း၊ ဘယ်သူ့အပေါ်ပဲဖြစ်စေ၊
မေတ္တာစေတနာ ဘယ်လောက်ရှိရှိ၊ မေးမှဖြေ၊
တောင်းမှ ပေးပါတော့။

ပြောပြ . . ရှင်းပြတုန်း။ အားနာလို့၊
လိုက်နာဟန် ပြုပြီး၊ သူတို့ နေချင်သလို နေနေ
ကြတဲ့ သူတွေရဲ့ စရိုက်ကို၊ ကြည့်ရင်း၊ ကောက်
နေတဲ့ အပြီးကို၊ မင်းကကျည်ထောက်နဲ့ လိုက်စွပ်
နေသလို၊ ဖြစ်နေတယ် . . လို့၊ ငါ မြင်လို့၊ ခွေးပြီး
တောက်ကျည်ထောက်စွပ် . . လို့၊ ငါပြောမိတာပါ။

မသိချင်တဲ့ လူကိုပြောရတာ၊ မလိုချင်တဲ့

မောင်လှပျို (မင်းဆောင်းမြ)

သူတို့ပေးရတာ၊ ကိုယ်ပေးတဲ့ အရာရဲ့တန်ဖိုး၊
လျော့တတ်တယ်ကွ။

မင်းတောင်း၊ ခဏ ခဏ ပြောဖူးပါတယ်ကွာ၊
မောက်ကို၊ ရွှေချောင်း မပေးမိစေနဲ့၊ သူကြိုက်တဲ့
ငှက်ပျောသီးပဲ . . ပေး၊ ဆိုတာလေ . . ”

“ဒီလောက် တကြော်ကြော် အော်ဟစ်
တောင်းဆို . . တင်ပြ . . ရေးသား . . ပြောပြ
နေကြတာတောင်မှ၊ မဆိုင်သလိုလို့၊ မပိုင်သလိုလို့၊
မနိုင်သလိုလို့တွေ၊ လုပ်နေတာ မြင်လို့၊ ငါ . .
စကား ကြမ်းပြောမိတာပါ။

အခု . . မင်း ပြောပြတဲ့ ကောရက္ခိယဇာတ်
ကို၊ ငါ . . ကြားဖူးပြီးသား၊ ဆိုပေမယ့်၊ မင်း . .
သတိပေးသလိုပဲ၊ ငါ၊ နေပါတော့မယ်၊ မင်းကို၊ ငါ
. . ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“ဒေါသ . . သောကတွေကြောင့်၊ မင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းမှာ
နီးလို့၊ ငါ၊ သိထားတာလေး ပြောပြတာပါ” . . ဟု၊ သူ့အသံချင်း
ပြော၏။

“ပေါက်လို့ပဲစားတွေ မြင်တိုင်း၊ မဆိုင်သလို၊ မနေတတ်တာ၊ ငါ၊ အားနည်းချက်ပါကွာ၊

လူကြီးလုပ်ပြီး၊ လူကြီးစကားမပြောရင်၊ ခေါင်းဆောင်လုပ်ပြီး၊ ခေါင်းဆောင် စရိုက် မရှိရင်၊ ငါ . . ,တစ်ခုခုဝင်ပြောချင်မိရော၊ . . .”

“မင်း စိတ်ထားကို၊ ငါ၊ သိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ . . . မေးတဲ့သူရှိမှသာ၊ ပြောပါတော့ကွာ၊ နော်”

ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ ခွေးမြီးကောက်တွေတိုတော့၊ စိတ်ထဲက၊ ထုတ်၍ မရသေး။

“ပြောလတ်စနဲ့၊ မင်းကိုပဲ၊ အပြစ်တင်တဲ့ စကား၊ ဆက်ပြောခဲ့ဦးမယ် သူငယ်ချင်း။

ခွေးမြီးကောက် ကျည်ထောက်စွပ် . . . နေတယ်ဆိုရာမှာ၊

ကောက်တဲ့အမြီးရဲ့၊ အပြစ်မဟုတ်ဘူးကွာ၊

ကောက်နေမှန်း သိရက်နဲ့၊ ကျည်ထောက်စွပ်ပြီး၊ ပြောင့်နိုး မျှော်တိုးသူရဲ့ အပြစ်ပဲ။

ခွေးတွေက၊ နဂိုတည်းက အမြီးက၊ ကောက်ပြီးသား၊ တချို့၊ ခွေးတွေရဲ့၊ အမြီးဆိုရင်၊

ကောက်ရုံတွင်မဟုတ်ဘူး၊ ခွေတောင်ခွေနေကြပြီး မြီးညောင်းနို့အပေါ်မှာ၊ အမြီးကို ခွေ . . လို့၊

အဲဒီကောက်တဲ့၊ ခွေတဲ့၊ ခွေးအမြီးတွေကို၊ မင်း . . မတွေ့ချင်ရင်တော့။

ကျည်ထောက်နဲ့ စွပ်မနေနဲ့၊ တစ်ခါတည်း သာ၊ အရင်းက ပြတ်ပစ်လိုက်ပေတော့”

ခွေစကားဟု၊ ကျွန်တော်နားလည်သည်။

“ကမ္ဘာမှာဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ မြန်မာမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ လူဦးရေ ဘယ်နှစ်သိန်းရှိရှိ။

တကယ် ပြုပြင်ချင်တာဆိုရင်၊ မင်းလည်း . . မင်းတိုယ်မင်း၊ တောင်းအောင်ပြင်၊ ငါလည်း၊

ငါ့ကိုယ်ငါ၊ ကောင်းအောင်၊ ပြင်၊ တခြား လူတိုင်းလည်း၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကောင်းအောင်ပြင်နေ

ခွေးကျွန်းကြီး (ရင်တွင်ဆုံ့၊ ရာဇဝါဒများ)

တတ်ကြရင်။

တစ်လောတလုံး၊ တစ်ကမ္ဘာလုံး၊ တစ်နိုင်ငံလုံး၊ ကောင်းသွားမှာပါပဲ။

သူများနေရာမကျတာကို၊ လျှောက်မပြောနဲ့။ တိုယ်နေရာကျတာ မကျတာ၊ သိရင် တော်ပြီ။ နေရာမကျတာကို၊ နေရာမကျဘူး.. လို့၊ သိရင်၊ နေရာကျပြီဗျာ- ဆိုတဲ့၊ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရား ကြီးရဲ့၊ ဩဝါဒတော်ကို၊ မင်း.. ကြားနာမှတ်သား ပေးမှာပါ။

ဗမာစကားကို၊ သေသေချာချာ၊ နားမလည် တတ်သူတွေ၊ နားလည်လွယ်အောင်၊ ပြန်ပြောပြ ရရင်..

သူများ မကောင်းတာကို၊ လျှောက်မပြော နဲ့။ တိုယ်မကောင်းတာ၊ သိရင်၊ တော်ပြီ။ မကောင်း တာကို၊ မကောင်းသေးဘူး.. လို့၊ သိရင်၊ အဲဒါ.. တတယ် ကောင်းတော့မယ်.. ဆိုတဲ့၊ အဓိပ္ပါယ် ပေါ့။

မောင်လှမျိုး (မျင်းစောင်းဖြူ)

အဲဒီတော့၊ မင်းရော .. ငါရော.. သူတစ်ပါး ကောက်တာ၊ မကောက်တာ၊ ပြောမနေ တော့ဘဲ။ တိုယ့်ဘာသာ၊ နေလိုက်ကြရုံပေါ့။ နော် .. သူငယ်ချင်း”

“ဒါပေါ့”.. ဟု၊ ကျွန်တော်ပြောပြ၊ ငယ်စဉ်က၊ သူငယ်ချင်း ဇိနီးကလေးတစ်ယောက်၊ ပြောခဲ့ဖူးသော၊ စကားတစ်ခွန်းကို၊ ပြန်လည်၍ အမှတ်ရ ကြားယောင်မိချေသည်။

“နင့်လို မိုက်မိုက်ကန်းကန်းက၊ လူရိုး လူဖြောင့်၊ မြင်ဖူးချင်တယ် ဟုတ်လား .. လှမျိုးအောင်”

နင်.. မသေမချင်း မှတ်ထား။ ဒီခေတ်မှာ .. ကောက်ကောက်ထဲမှာ အဖြောင့်ရွာ၊ ကွေး ကွေးလေးဟာ၊ အဖြောင့်ပါပဲ .. တဲ့၊ မှတ်ထား။

ကွေးကွေးလေး တွေ့ရင်ပဲ၊ နင်.. ထိုင် တန်တော့လိုက်ပေတော့”

၁၀၄ ခွေးကျွတ်ခွေးကြော် (ရင်တွင်ချဲ့၊ ဝယ်ထားပျား)

အနီးတွင်ရှိသူ၊ သူငယ်ချင်း၏ စကားစေတနာကို၊ သိမှတ်
လိုက်နာသော အားဖြင့်၊ ခွေးမြီးကောက်ကို၊ ကျည်ထောက် မစွပ်
တော့သော်လည်း၊ ခွေးမြီးတွေးကွေးလေး တစ်ကောင်လောက်ကို
တော့၊ မြင်ဖူးတယ်ရှိအောင်၊ ဖွေရှာငေးမောနေချင်မိသေးသည်။ .

။

2014- Aug - 22

10: 00 (P.m)

THE FLOWER NEWS - (ပန်းသတင်း)-ဂျာနယ်

Vol . 10 , No . 35

9-15 SEPTEMBER ,2014

ခွေးလည်ပတ်

ရန်တုန်မြို့၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်ရှိ၊ ဗိုလ်တထောင်
စေတီတော်သို့၊ ကျွန်တော် မကြာခဏရောက်ဖြစ်သည်။

၁။ အရှင်ကောဏ္ဍည မထေရ် (ညဉ့်သုံးယံကို သိသူ၊ ရဟန်း
သိက္ခာ ဝါအကြီးဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်၊
သစ္စာလေးပါးတရားကို၊
အစောဆုံးသိသောအရာ၌
ရတ္တည၊ စေတင်ဘွဲ့ရ)။

၂။ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာ (ဉာဏ်ပညာအရာ၌ နံ့သာစင်ဘွဲ့ရ)။

- ၃။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလန် (တန်ခိုး ဣဒ္ဓိပါဒ်အရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။
- ၄။ အရှင်မဟာကဿပ (ဓူတင်ဆောင်ရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။
- ၅။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ (ဝိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ် အရာ၌တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။
- ၆။ အရှင်ကင်္ခါရေဝတ(ဈာန်ဝင်စားခြင်း အရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။
- ၇။ အရှင်သီဝလီ (လာဘ်ပေါများခြင်းအရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။
- ၈။ အရှင်အာနန္ဒာ(ဗဟုသုတ အကြားအမြင်များရခြင်း။ သတိ ကောင်းခြင်း။လုံ့လ၊ကြီးခြင်း။ ဥာဏ် ကောင်းခြင်း။အလုပ်အကျွေးအပြုအစု ဤငါးခု၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။
- ၉။ အရှင်တာလုဒါရီ (ကာဠုဒါရီ) (ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို ကြည်ညိုစေခြင်းအရာတို့၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။
- ၁၀။ အရှင်ဗာတုလ (ကျန်းမာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။
- ၁၁။ အရှင်ဝတ္ထလီ (သဒ္ဓါတရား လွန်ကဲခြင်းအရာ၌ တေဒဂ် ဘွဲ့ရ)။
- ၁၂။ အရှင်ဝိလိန္တဝစ္ဆမထေရ် (နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော အရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။

- ၁၃။ အရှင်ကုမာရကဿပ (ဆန်းကြယ်စွာ တရားယောခြင်း အရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။
 - ၁၄။ အရှင်ဗာဟိယ ဒါရူဝိရိယ(မဂ် ဖိုလ် အဘိညာဏ်ကို လျှင်မြန် စွာ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းအရာ၌၊ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။
 - ၁၅။ အရှင်ဥရုဝေလကဿပ (အခြံအရံများခြင်း အရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။
 - ၁၆။ အရှင်ဥပါလီ (ဝိနည်းဆောင်ခြင်းအရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။
 - ၁၇။ အရှင်နန္ဒ (ဣန္ဒြေစောင့်ခြင်းအရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။
 - ၁၈။ အရှင်သောဘိတ(ပုဗ္ဗေနိဝါသ အဘိညာဉ်အရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။
- အရှင်မ မဟာဂေါတမိ ထေရီ (သိက္ခဝါ အကြီးဆုံးအရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။
- အရှင်မ ခေမာထေရီ (ပညာကြီးသော အရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။
- အရှင်မ ဥပ္ပလာဝဏ္ဏာထေရီ(တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်အရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ)။
- အရှင်မ ဘဒ္ဒကစ္စာနာ (ယသော်ဓရာ ထေရီ) (ကြီးကျယ်သော အသိပညာသို့၊ ရောက်သည့် အရာ၌

တေဒဂ်ဘွဲ့ရ။

တဖုသဥပါသကာနှင့် ဘလ္လိက ဥပါသတာ(ရှေးဦးစွာ သရဏာ
ခံယူရသော အရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ။)

ဆေးဆရာကြီးဝိဝက (မြတ်စွာဘုရားအပေါ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲ ကြည်ညို
သော အရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ။)

အနာတပိန် (လှူဒါန်းပေးကမ်းစွန့်ကြဲသော အရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ။)
သုဇာတာ (ရှေးဦးစွာ သရဏာဂုံ ဆောက်တည်သော အရာ၌
တေဒဂ်ဘွဲ့ရ။)

ဝိသာခါကျောင်းအစ်မ (အလှူအတန်းပေးကမ်းခြင်း၌ ဓမ္မလှော်
သော အရာဝယ် တေဒဂ်ဘွဲ့ရ။)

သာမာဝတီ (မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသော အရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ။)
သပ္ပဝါသာ သာကီဝင် မင်းသမီး (မွန်မြတ်သည်ကို လှူသော အရာ
၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ။)

မောင်လှပျိုး(မျိုးဆောင်မြုံ)

အထက်ဖော်ပြပါ တေဒဂ်ဘွဲ့ရ ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အမည်
နာမ၊ များကို၊ ဖတ်မှတ်နေစဉ်၊ ကျွန်တော့် အနီးသို့၊ အဘ၊
ရောက်လာ၏။

“မင်းက တေဒဂ်ဘွဲ့ လိုချင်လို့လားကွ” . .

ဟု၊ အဘက ပြုံးလျက်မေး၏။

တေဒဂ်။ ။ ပညာအရာ တန်ခိုးအရာ စသည်တို့တွင်၊
အထူးချွန်ဆုံးအဖြစ်၊ မြတ်စွာဘုရားက သတ်မှတ်တော်မူသော
ဂုဏ်အရည်အချင်း . . ဟု၊ ပါဠိဝေါဟာရ . . “တေဒဂ်”၏ အဓိပ္ပါယ်
ကို၊ လေ့လာမှတ်သားဖူးသော၊ ကျွန်တော်က . .

“မြတ်စွာဘုရားက ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသွားပြီပဲ
အဘရယ်၊ ကျွန်တော်မရနိုင်တော့ပါဘူး။

ဘုရားရှင်သာ သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေဦးမယ်
ဆိုရင်တော့၊ ဘုရားပေးတဲ့ တေဒဂ်ဘွဲ့ တစ်ခုခု
တော့ ကျွန်တော်လိုချင်မိမှပဲ။”

“အေး၊ ဘုရားပေးတဲ့ ဘွဲ့ကလွဲရင်၊ ကျွန်တော်
ဘွဲ့ဆိုတာတွေက၊ တစ်ဘဝစာ . . ဝမ်းနပ်စာ
လက်မှတ်တွေပဲကွ”

“ကျွန်တော်က၊ အဲဒီတစ်ဘဝစာ . . .
တစ်နပ်စာဆိုတဲ့၊ လက်မှတ်တောင်၊ တစ်ခုမှ မရ
ဖူးဘူး . . . အဘရဲ့”

“သီလနည်းခဲ့ရင်၊ ဘွဲ့တို့ . . . ဆုတို့ . . .
မရဘူးကွ”

အဘက၊ ပြောပြီး ဘုရားဆင်းတုတော် တစ်ဆူကို။ ဦးချ
ရှိခိုး၏။ ကျွန်တော်လည်း အဘနှင့်အတူ၊ ဦးချရှိခိုးသည်။

အဘသည် အညိုရောင် အဖြူရောင်တွေ၊ ဝတ်ဆင်ထား
သူမဟုတ်။ ရှေးခေတ် မင်းညီ မင်းသား တို့၊ ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသော
အင်္ကျီတစ်ထည်ကို၊ ဝတ်ဆင်ထားပြီး အကွက်ကျ လှဲချည်ကို ၊
ဝတ်ဆင်ထားသူဖြစ်သည်။ လက်ထဲတွင်၊ ဝါးမင်း တောင်ဖွေ
ကိုင်ဆောင်ထား၏။ ဘုရားရှိခိုး ပြီးသည့်အခါ၊ ကျွန်တော်က . .

“သီလ နည်းခဲ့ရင်၊ ဘွဲ့တို့ ဆုတို့မရဘူး
ဆိုတာ၊ ဘာကိုပြောတာလဲ အဘ”

“လူတစ်ယောက်က။ အလွန်ကြိုးစားလို့
အလွန်တော်တယ်ကွ။ အဲဒါ . . . ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာ
သူ ကြိုးစားလို့၊ ရိုးသားလို့၊ ပြီးတော့ . . . အဲဒီ

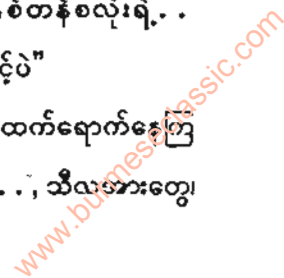
ရိုးသား ကြိုးစားမှုကို၊ အတိတ်ဘဝ . . . သံသရာက
ပြုခဲ့သမျှ ဒါနစွမ်းအားတွေက၊ ထောက်ပံ့လို့ကွ။

အေး . . . ၊ သူ . . . ဘယ်လို တော်တော်၊
ဘယ်လောက် ထက်ထက်။ ဆုမရတာ . . . ၊ ဘွဲ့၊
တံဆိပ်မရတာဟာ၊ အတိတ်ဘဝ . . . သံသရာက၊
သီလ . . . စွမ်းအား နည်းခဲ့လို့ကွ”

‘ဒါဆို၊ ကျွန်တော် ဘွဲ့မရတာ၊ စာညှို့လို့၊
မဟုတ်ဘူးပေါ့။ သီလနည်းခဲ့လို့ပေါ့။ ဟုတ်လား
အဘ”

“ဟ၊ ကောင်။ စာညှို့တာက၊ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်
နှစ်တန်စလုံးမှာ၊ နင် . . . ဒါန နည်းခဲ့လို့၊ ပြီးတော့
. . . စာ၊ မကျက်လို့ပေါ့ကွ။ အေး . . . ၊ စာတော်ရဲ့
သားနဲ့၊ အောင်မြင်မှုနဲ့ အမြဲတမ်းလွဲနေရင်၊
အဲဒါ . . . အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ နှစ်တန်စလုံးရဲ့ . . .
သီလ၊ မွဲမှု၊ သီလနည်းမှုကြောင့်ပဲ”

“ဒါဆို၊ မတော်ဘဲနဲ့ အထက်ရောက်နေကြ
တဲ့ သူတွေက၊ အတိတ်ဘဝက . . . သီလအားတွေ၊

ခွေးကျွတ်ခွေးကြော်နှင့် (ရင်တွင်အံ့၊ သုတေသနများ)

ကောင်းခဲ့ကြလို့ပေါ့။ ဟုတ်လား . . အဘ”

“အတိတ် ပစ္စုပ္ပန် နှစ်ခုစလုံးကို သုံးသပ်ရ တယ်ကွ။

မင်း . . ခန့်မှန်းလွယ်အောင်၊ အဖြစ် အပျက် တစ်ခု ပြောပြမယ်။ ဥာဏ်စိုက်ပြီး၊ နားထောင်”

“ဟုတ်တဲ့ အဘ”

“ဆင်းရဲသား လင်မယား နှစ်ယောက်၊ သူဌေးအိမ်မှာ၊ လယ်စာရင်းငှားလုပ်တယ်။

တစ်နေ့ လယ်ကွင်းထဲက၊ မြေခဲတွေက၊ ရွှေတုံးတွေဖြစ်နေရော။

အဲဒီ ဆင်းရဲသား လင်မယားက၊ သူ့ရဲ့ သူဌေး တို့၊ အကြောင်းကြားတော့၊ သူဌေးက၊ အဲဒီ ရွှေတုံး တွေကို၊ ကိုင်လိုက်တာ၊ မြေခဲပြန်ဖြစ်သွားတယ်။

ဒါနဲ့ . . သူဌေးက၊ ဘုရင်ကို အဲဒီရွှေတုံး ရွှေခဲတွေ ဆက်သတော့၊ ဘုရင်က ကိုင်မိလိုက် ပြန်ရော။

မောင်လှမျိုး (ချင်းချောင်းမြို့)

ဘုရင်ကိုင်လိုက်တဲ့ အခါမှာလည်း၊ အဲဒီ ရွှေတုံးရွှေခဲတွေက၊ မြေကြီးခဲတွေ၊ ပြန်ဖြစ်သွား ပြန်တယ်။

ဒါနဲ့ . . ဘုရင်က၊ ဆင်းရဲသားလင်မယား ကို၊ အဲဒီမြေကြီးခဲ ပြန်ဖြစ်သွားတဲ့၊ မြေခဲတွေကို၊ ကိုင်ခိုင်းလိုက်တော့၊ အဲဒီမြေခဲတွေက၊ ရွှေတုံး ရွှေခဲ တွေ ပြန်ဖြစ်သွားရော . . ။

အဲဒီအခါ၊ ဘုရင်က . . ဒီ . . မြေကြီးက ဖြစ်တဲ့ ရွှေတုံး ရွှေခဲတွေဟာ . . ။ ငါ့ဟာလည်း မဟုတ်ဘူး။ သူဌေးဟာလည်း မဟုတ်ဘူး။

ဒီ . . ဆင်းရဲသား လင်မယားနှစ်ယောက်ရဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေသာဖြစ်တယ် . . လို့၊ မှတ်ချက် ပြုပေးလိုက်သတဲ့။

ဆင်းရဲသား လင်မယားလည်း၊ သူဌေးဖြစ် သွားတာပေါ့ကွာ။ ဒါ့အပြင် . . သူ့ရဲ့ကို၊ ဘုရင်က . . သူဌေးဘွဲ့ပါပေးလိုက်သတဲ့”

အဘက၊ စကားရပ်ပြီး . .

ဆွေးကျင့်ဆွေးကြံ (၄၆၇၆-၇၇၇၇)

“ဒါကို မြေကြီးက၊ ရွှေသီးတယ် . . လို့
ခေါ်သကဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ အဘ”

“ဆင်းရဲသား လင်မယား၊ မြေကြီးက
ရွှေသီးတာ၊ သူရို့ရဲ့ . . ဒါန စွမ်းအား။ မင်း . .
နားလည်အောင် ပြောရရင်၊ သူရို့ရဲ့ အတိတ်
ဘဝက . . ဒါနစွမ်းအား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“တိုင်းပြည်ထဲမှာ၊ တခြား သူဌေးတွေလည်း။
ရှိကြပါလျက်နဲ့၊ သူရို့ကိုမှ၊ ဘုရင်က၊ သူဌေးဘွဲ့
ပေးတာဟာ။

အဲဒါ . . သူရို့ရဲ့ . . သီလစွမ်းအား။
အတိတ်ဘဝက . . သီလစွမ်းအား၊ ထောက်ပံ့
လိုက်တာပဲ”

“အြော်”

“အဲဒီ အဖြစ်အပျက်ကို အခြေခံပြီး၊ မင်း
. . ဉာဏ်စိုက်ပြီး ဆင်ခြင်ကြည့်ပေါ့။

မောင်လှမျိုး (ချင်းစောင်းမြုံ)

မြေကြီးက ရွှေသီးတာ . . ဒါနကြောင့်ပဲ။
သူဌေးဘွဲ့ရတာ . . သီလကြောင့်ပဲ။

ဒါကို၊ ဆင်ခြင်ပြီး၊ မင်းတို့ . . လောကီ
ကိစ္စတွေမှာ၊ ခန့်မှန်းချင်သပ၊ဆိုရင်၊

အောင်မြင် ကျော်ကြားတာ . . ဒါနစွမ်းအား
ပဲ။ ဆုမရဘွဲ့မရတာ၊ သီလ . . စွမ်းအားနည်းလို့ပဲ။

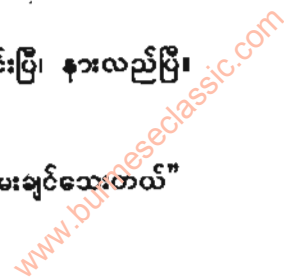
ငါ့ဆီလာလာနေတဲ့ မင်းသား မင်းသမီး
တွေကို၊ ဥပမာထားပြီး ပြောပြရရင်၊ ပရိသတ်
ချစ်နေတာ ရောင်းကွက်မှာ၊ တစ်-ဖြစ်နေတာ၊
အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်နှစ်ခုရဲ့ . . ဒါန စွမ်းအား။

အေး . . ပရိသတ်ချစ် . . ဈေးကွက်မှာ
တစ်ဖြစ်ပါလျက်၊ ရွှေစင်ရုပ်ဆု မရတာ၊ အဲဒါ . .
အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်နှစ်တန် စလုံးမှာ . . သီလ လျော့
နည်းနေလို့ပဲကွ”

“ဟာ၊ ကျွန်တော် ရှင်းပြီ၊ နားလည်ပြီ။

အဘ၊

တစ်ခုတော့ . . ထပ်မေးချင်သေးတယ်”

ခွေးကျွတ်ခွေးကြွပ် (ရင်ကျွတ်ခွေး၊ ရသစားနာရား)

“မေးလကွာ”

“သီလ လျော့နည်းနေပါလျက်နဲ့၊ ဆုရတယ်
.. ဆိုရင်ရော..”

“ဟဲ့ကောင်း၊ နင်.. သူတစ်ပါးတို့၊ မနာ
လိုစိတ်နဲ့ မေးနေတယ်”

“မနာလိုတာ မဟုတ်ပါဘူး အဘရဲ့၊
သိချင်ရုံပါ”

“အခု.. ဘဝ.. သူ.. သီလ မစင်ကြယ်
ပေမယ့်၊ အတိတ်က သီလ၊ စွမ်းအားကြီးရင်၊
အခု.. သူ .. ဆုရနေဦးမှာပေါ့ကွ”

“ဪ.. ဟုတ်ပြီ .. ဟုတ်ပြီ”

“ အတိတ်ကကြောင့်၊ ထည်ဝါနေကြသမျှ၊
မစွဲပွန်ကံလည်း၊ မဖြည့်ကျင့်၊ အတိတ်က ကံ
အဟုန်လည်း ကုန်ပြီ ဆိုရင်တော့ .. .”

“အဲဒီလို.. လူမျိုးတွေက၊ ခွေးကျ.. ကျ၊
ခွေးသေ .. သေပေါ့”

မောင်လူပျို (ချင်းချောင်းပြီ)

ဘုရားပေးတဲ့ ဘွဲ့ကလွဲရင်၊ ကျန်တဲ့ ဘွဲ့
ဆိုတာတွေက၊ တစ်ဘဝစာ .. တစ်နပ်စာ
ဆိုတော့.. .”

ဟို.. . ငြိမ်းချမ်းရေး နိုဘယ်ဆု .. ဆိုရင်
ရော .. အဘ၊ အဲဒါ.. တစ်ဘဝစာပဲလား”

“မင်း.. . တယ် အမေးအမြန်းထူသကဲ့သို့
အိမ်ရှင်လို့ပါ အဘရယ်”.. . ဟု၊ ကျွန်တော် တောင်းပန်ရ၏။

“ဘုရားပေးတဲ့တေဒဂ်ဆုမဟုတ်ရင်၊ ဘယ်ဆု
ဖြစ်ဖြစ်၊ အမြင့်မြတ်ဆုံးတော့၊ မဟုတ်ဘူးကွ။

သို့ပေမဲ့၊ ခုနှစ်ရက်သားသမီး.. အကျိုး၊
လူ့လောက အကျိုးအတွက်၊ ဆောင်ရွက်လို့၊ လူ
အချင်းချင်းက၊ ပေးတယ်ဆိုရင်တော့၊ ဒါ.. . ဘုရား
အမွန်းတင်မှာပါကွ”

“ဟို.. . လူအချင်းချင်း တိုက်ခိုက်သတ်
ဖြတ်လို့၊ ရတဲ့.. သူရဲကောင်းဘွဲ့ ဆိုတာမျိုးကို
ရော.. .”

ဘုရားချီးမွမ်းပါမလား .. အဘ”

“ဟဲ့ကောင်။

နင်.. သေသေချာချာ မှတ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ မှတ်ပါ့မယ် အဘ”

“အမျိုး . . ဘာသာ . . သာသနာ . . နဲ့၊
တိုင်းပြည် လူမျိုးတို့ရဲ့ အသက် ဇီဝကို၊ ကာကွယ်ဖို့၊
တိုက်ခိုက် သတ်ဖြတ်မိရင်တောင်၊ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်
တို့၊ သူတော်ကောင်း မကဲ့ရဲ့ဘူး။ . . အဲဒီလို
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပဲ၊ သူရဲကောင်း.. လို့ ခေါ်သကွ”

“ဟုတ်ကဲ့ . . အဘ”

“အဲသလို မဟုတ်ဘဲ၊ ကိုယ့်လူမျိုး အချင်း
ချင်း၊ ကိုယ့်တိုင်းရင်းသား အချင်းချင်း၊ . .

တိုက်ခိုက် သတ်ဖြတ်နေကြတာကို၊ ချီးကျူး
ဂုဏ်ပြုပြီး၊ သူရဲကောင်းဘွဲ့တံဆိပ်ပေးတယ်ဆိုရင်

..

အဲဒါ.. အကိုက်ကောင်းတဲ့ ခွေးကို၊ ခွေး
သခင်က၊ ခွေးလည်ပတ် လှလှလေး ဆုအဖြစ်ပေး
တာနဲ့ အတူတူပဲ။

ကိုယ့်ချင်း . . ကိုယ့်ချင်း၊ တိုက်လို့ရတဲ့
. . ဆု၊ ကိုက်လို့ရတဲ့ဆု၊ ဘာဆု . . ဘာဘွဲ့ ဖြစ်ဖြစ်။

အဲဒါ. . ခွေးလည်ပတ်ပဲကွ။

တော်ပြီ။

မင်း.. ,ငါ့ကို ဘာမှ ထပ်မမေးနဲ့တော့။

ဒါန.. သီလအကြောင်းပြောရင်းက၊ ခွေးလည်ပတ်
အကြောင်းရောက်သွားတာ၊ မဝီလာမရှိဘူး”

ကျွန်တော်နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်ရတော့သည်။ ။

2014- Sep - 26

12: 20 (P.m)

THE FLOWER NEWS - (ပန်းသတင်း)-ဂျာနယ်

Vol . 10 , No . 91

21-27 OCTOBER ,2019

ရွေးစားခွက်

၁၉၈၈-ခုနှစ်က၊ ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး (အရေးပေါ်
ဌာန) ရှေ့မှာ၊ ကျွန်တော် တရားတက်ဟောနေတယ် သတင်းကြား
တော့၊ ကျွန်တော် အတိုးနဲ့အတွား (အမေမိဘများ) အိမ်ကို ရောက်
လာကြပါလေရော။

အဖေ (မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီဝင်)နဲ့
ကျွန်တော်နဲ့က၊ အိမ်မှာပြဿနာ ဖြစ်ပြီးသားဆိုတော့၊ ဆေးရုံကြီး
ရှေ့မှာ တရားဟောနေတဲ့ ကိစ္စ... မ-ဆ-လ အစိုးရကို၊ ဆန္ဒပြ
ရန်ကုန်နေတဲ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး၊ အဖေ့ ဩဝါဒ၊အောက်မှာ
ကျွန်တော် မရှိဘူးဆိုပါတော့။ အမေတ၊တော့ မျက်ရည်နဲ့

မျက်ခွက်။

အဘွားစကားတလည်း၊ မှတ်တော့ မှတ်သားစရာပါ။

“မင်းမြောင်တွေနဲ့တောင် အတိုက်အခံ
မလုပ်နဲ့ ငါ့မြေး၊ ဘဝ၊ ဖျက်တတ်တယ်”

“မင်း မြောင်ဆိုတာ၊ ဘာလဲ ဘွားဘွား”

“သူ့ကြီးတွေကို ပြောတာ၊ မြို့အခေါ်ဆိုရင်း
အရပ်လူကြီးပေါ့၊ ရပ်ကွက် ဥက္ကဋ္ဌကိုပြောတာ”

“သူ့ကြီးလည်း လူပဲ၊ ရပ်ကွက် ဥက္ကဋ္ဌလည်း
လူပဲ၊ မင်း ဧကရာဇ်လည်း လူပဲ၊

ကိုယ် အမှားမလုပ်ဘဲနဲ့တော့၊ လူအချင်း
ချင်း ကျွန်တော် ဘယ်သူ့မှ မကြောက်ဘူး”

“ဟဲ့ . . . ငါ့မြေး။

ပုန်ကန်တယ်ဆိုတာ . . . အမှားပေါ့”

အဘိုးက၊ ဘာမှဝင် မပြောဘဲနဲ့၊ ကျွန်တော့်ကို၊ ပြုံးကြည့်

နေတယ်။

ဗျိုင်းနှစ်ကောင်

တိုင်းဘောင်လှူရွာကြ

ကိန်း ယခု ကြုံပြန်လာ

ပုန်ကန်မှာက ဘယ်မဝေး။

သော သတ္တ အဋ္ဌ နဝ၊ တိုင်အောင်

လောင်လိမ့်မည်

ထိန်ထိန်ပြောင် ကမ္ဘာမီးရယ်နဲ့၊

ပြည်ကြီးသူ လူအများရယ်က

နဂါးတွေ ရေမှာ ဆန်ကြတော့

သေလာယံ ဝေ့အထက်ဆီက

ပြည်ဖျက်အောင် မှုပွေ့မယ့်ကိန်းဟာမို့၊

ခေတ်သိမ်းမည်

သည်တစ်ခါ မျှော်ကြတော့

မောင်းထောင်ခေါ် ကျော်ဆံရာကဝိရယ်က

သတ္တဝါတွေ . .

ဘရာ အခြေသိစေဖို့

နှိုးသတ်ပေး . . ။ ။

ဘာကြောင့်မှန်း မသိ။ အထက်ပါ ကဗျာတို့၊ အဘိုးက

. . အဝေးကို၊ ငေးကြည့်ရင်း၊ ရွတ်ပါလေရော . . ။

“ဘိုးဘိုး၊ အဲဒါ . . ဘာကဗျာလဲ”

“သံချို . . လို့ခေါ်တယ်ကွ။ မောင်းထောင်

ဦးကျော်လှရဲ့ သံချို”

[အဲဒီနေ့က၊ အဘိုးရွတ်ပြတာတို့၊ ကျွန်တော်ရေးမှတ်စို့

စိတ်ကူးမရခဲ့ပါဘူး။ နောက်မှ(၁၉၉၀-၉၆လ -၀၅)အဘိုး-

လေဖြတ်နေချိန်ကျမှ၊ ကျွန်တော် အဘိုးကို ပြန်ရွတ်ခိုင်းပြီ။ နေ

မှတ်ထားဖြစ်ပါတယ်။ အဘိုးက- လျှာလေး အာလေး . . မပီမသနဲ့

ရွတ်ပြခဲ့တာပါ]

“အဘိုး၊ ဘာလို့ ရွတ်ပြတာလဲ”

“မပြောတတ်ပေါင်ကွာ၊ ပါးစပ်ထဲ ရောက်

လာလို့၊ ရွတ်မိတာပါ”

ပြောပြီး၊ အဘိုးထိုင်ရာက၊ ထ တယ်။ ပြီးမှ၊ ကျွန်တော့်တို့၊

ငွေအကြွစေ တစ်စေပေးရင်း..

“ရော့၊ ငါ့မြေး၊ အိမ်ရှေ့က၊ သူတောင်းစား

ခွက်ထဲ၊ သွားထည့်လိုက်”

အဘိုးခိုင်းတာ လုပ်ပြီး၊ ပြန်လာတော့ အဘိုးက . .

“ငါ့ မြေး၊ အဲဒီ သူတောင်းစားရဲ့ ခွက်စုတ်

ကို၊ မင်း . . သွားလုရဲလား”

“လုရဲပါတယ် အဘိုးရဲ့။

ဒါပေမဲ့ မလုပ်ရက်ပါဘူး။”

“ထားပါတော့၊ အဲဒီလို၊ သွားလုတယ်

ဆိုပါတော့။

အဲဒီသူတောင်းစားက၊ သူ့ခွက်စုတ်ကို၊

လိုလိုလားလားပေးပါ့မလား”

“သူ . . ပြန်လုမယ်ထင်တယ် ဘိုးဘိုး”

“အေး အေး။ သူတောင်းစားလည်း သူ့

ခွက်ကို . . သူ့ ကာကွယ်မှာပဲကွ”

“ဟုတ်ကဲ့”

အဲဒီအချိန်မှာ၊ ခွေးလေ ခွေးလွင့် တစ်တောင်က၊ သူ့
စားခွတ်ထဲက ထမင်းတွေကို၊ စားနေလေတော့ . . . အဘိုးက . . .

“ဒီ . . . ခွေး။ မင်း ကျွေးထားတာလား”

“ဟုတ်တယ် ဘိုးဘိုး”

“အခု . . . သူ့ စားနေတဲ့ ခွေးစားခွတ်ကို
ရော . . . မင်း . . . သွားတိုင်ရဲသလား”

“အား . . . ကိုက်လိမ့်မယ်။ ဒီကောင်က
တခြား အချိန်ကြိုက်တာလုပ်၊ ဘာမှမဖြစ်ဘူး။

သူ . . . အစားစားနေချိန်၊ သူ့ခွက်သွားယူ
လို့တော့၊ မာန်ဖီပါလေရော၊ တခြားလူ
ယူရင် . . . လှမ်းတိုက်တာ ဘိုးဘိုးရဲ့”

အဘိုးက . . .

“တိုင်းပြည်ပြည့်ရှင်၊ ဘုရင် ဧကရာဇ်တွေ
က၊ ရော . . . သူ့ ပလ္လင် . . . သူ့အာဏာကို၊ ထိပါ
ပုတ်ခတ်ရင် . . . ငြိမ်ခံနေရောလား”

“သူတို့ ပလ္လင်ကို၊ ကာကွယ်ကြမှာပေါ့

ဘိုးဘိုးရဲ့၊ အာဏာမက်လေ၊ ကာကွယ်လေပဲ”

“ငါ မြေး။ သေသေချာချာ နားထောင်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ဘုရင်ကလည်း၊ သူ့ ပလ္လင် သူ့အာဏာ
ကို၊ ထိရင်၊ မခံဘူး။

သူ့တောင်းစားကလည်း၊ သူ့ခွက်စုတ်ကို
ထိရင်၊ မခံဘူး။

ခွေးကလည်း၊ သူ့ ခွေးစားခွက်ကို၊ ထိရင်၊
မခံဘူး။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား”

“ဟား။ ဟုတ်တယ် ဘိုးဘိုး”

“ငါ့မြေးတို့၊ မလိုလားတဲ့၊ မင်း အစိုးရကို၊
ပုန်ကန်ကြတာ။ အဘိုး . . . အပြစ်မပြောပါဘူး။
မဟန့်တားပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ . . . ခွေးစားခွက်ကို၊ သွားလုရင်၊ ခွေး
ကိုက်ခံရတတ်သလို၊ မင်း၊ ဧကရာဇ်တို့ရဲ့ ပလ္လင်ကို
သွားထိရင်လည်း၊ မင်းတို့၊ အကိုက်ခံရလိမ့်မယ်။

သလိုတော့ထား . . . ငါ့မြေး၊ မင်းအာဏာ

၁၃၂ **ခွေးကျင့်ခွေးကြံ** (ရင်ကွင်းဆွဲ၊ ရာဇဝေဒနာများ)

ဆိုတာ၊ ခွေးစားခွက်လိုပဲ။

သွားထိရင် . .

အတိုက်ခံရမယ်. . . ”

ပြောပြီ။ အဘိုးပြုံးနေလေ၏။

ထိုအခါကာလ၊ တတည်းက၊ မှာကြားခဲ့လေသော၊ အဘိုးရဲ့
စကားကြောင့်၊ ကျွန်တော်. . အာဏာရှင်တို့၏ ပလ္လင်ကို၊ သတိ
ပညာကြီးစွာဖြင့်၊ တိုင်လှုပ်ခဲ့သည်။

အာဏာကြီးလေ. . စားခွက်ကြီးလေ. . ပို၍ ပို၍
မာန်ဖိလေ. . ဟု၊ သတိထားကာ၊ ဆောင်ရွက်ခဲ့လေ၏ . . . ။

[ကွယ်လွန်သူ-အဘိုး(ဦးအေး). . သို့
သတိတရ]

2014- Sep - 26

1: 45 (P.m)

THE FLOWER NEWS - ပန်းသတင်းစုံစာအုပ်

Vol. 10 , No . 39

7-13 OCTOBER , 2014

ခွေးကျင့်ခွေးကြံ

(၁)

ကျွန်တော် ခွေးပုလေး(၇)ကောင်လောက်မွေးခဲ့ဘူး
ပါတယ်။ ငယ်ငယ်တုန်းကတော့၊ ခွေး မချစ်ခဲ့ဖူးပါဘူး။ ခွေးမြင်ရင်
ခဲနဲ့ပေါက်နေကျ၊ ခြေနဲ့ကန်နေကျ ဆိုပါတော့။

သွားရင်း လာရင်း၊ လမ်းဘေးခွေး တချို့ကို ကျွေးဖြစ်
ခွေးဖြစ်ခဲ့ရတာ၊ တဖြည်းဖြည်း၊ ခွေးချစ်တတ်ခဲ့ရတာပါ။ အဝ၊
တစ်လျှောက်လုံး ခွေးတွေကို၊ ပိုချစ်တတ်ခဲ့မိတယ် ဆိုပါတော့။

သနား၊ စာနာ၊ ရင်းနှီး တွမ်းဝင်လာခဲ့ရင်၊

ရဲ့ အလေ့အထ၊ သဘာဝကို၊ နားလည်လာခဲ့ရင်းက၊ သူတို့ ဘာဖြစ်
ချင်တယ် ဘာလုပ်ချင်တယ်၊ ဘာပြောချင်တယ်ဆိုတာကိုပါ၊
အနည်းငယ်သိတတ်မှန်းဆ၊ ထတ်လာပါတယ်။

ပျက်ရယ်ပြုမလှသုတွေ၊ သရော်တော်တော်လူတွေ၊
နားရွင်းအောင်၊ ပြောပြရမယ်ဆိုရင်၊ ကျွန်တော် ခွေးစကား
နားလည်လာတယ်ပေါ့ဗျား။ (တစ်ဆက်တည်း၊ ဗဟုသုတ၊ ပြောပြ
ချင်တာက၊ စာနာညာတာစိတ်နဲ့၊ ခန့်မှန်း နားထောင်တတ်ကြမယ်
ဆိုရင်၊ ဘယ်သတ္တဝါရဲ့ စကားကို၊ မဆို၊ လူသားတွေ၊ နားလည်နိုင်
ကြပါလိမ့်မယ်)။

တခြား ခွေးချစ်တတ်သူ . . . ခွေးမွေးလေ့ရှိသူတွေကော
ကြုံဖူးကြမလား။ . . မပြောတတ်ဘူး။ ကျွန်တော့် ခွေးလေးတွေက
သူတို့ပြောချင်ရာတွေကို၊ ပျက်နှာ အမူအရာ အစုံအလင်၊ အဆီ
အနေအထား အစုံအလင်နဲ့ ပြောနေတတ်ကြသလို၊ တစ်ခါ တစ်ရံ
မှာ၊ သူတို့ ပြောချင်ရာ စကားတွေကို၊ အိပ်မက်ထဲမှာ၊ လာပြော

လေ့ရှိကြတာပါပဲ။
ဒါဟာ . . .

ကြုံဖူးတဲ့သူမှသာ၊ ယုံချင်စရာမို့၊ အားလုံး ယုံကြည်
ပေးကြဖို့၊ ကျွန်တော် မတိုက်တွန်းလိုပါဘူး။

နောက်ဆုံး မွေးခဲ့ဖူးတဲ့၊ ခွေးကလေးဆိုရင်၊ အကောင်သေး
သလောက်၊ အစားအလွန်ကြီးလှပါတယ်။

(၂)လသားလောက်ကလေးနဲ့၊ ထမင်း
အဖြူထည်ချည်းပဲ၊ ချကျွေးကြည့်တာ၊ (၁)မိနစ်
လောက်နဲ့၊ ထမင်းတွေ၊ ပြောင်တလင်းခါ သွားပါ
ရောလား။ အဲဒီကတည်းတ၊ “မင်း၊ တော်တော်
အစားကြီးတဲ့ကောင်ပဲ” . . . လို့၊ ကျွန်တော်၊ သူ့ကို
ပြောလေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။

အရွယ်ရောက်လာတော့၊ ပိုစားတော့တာ
ပေါ့။ ညှဉ်သည့်တွေနဲ့ သူ့ကို မိတ်ဆက်ပေးတိုင်းသူ၊

အစားကြီးတဲ့အကြောင်း၊ ကျွန်တော်အမြဲတမ်း ထည့်ပြောဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ညမှာ... သူ ပြောချင်ရာ စကားတွေကို အိပ်မက် ထဲမှာ လာပြောပါတော့တယ်။

“ကျွန်တော်က ဟို... ဘဝတုန်းက လမ်းဘေးခွေးပါ။...” ထမင်းဆိုင်နားမှာ နေခဲ့ရတာပါ။ ထမင်းပန်ကန်ဆေးတဲ့ နေရာမှာ အချိန်တိုင်း ရှိနေခဲ့ရပြီး၊ အဲဒီက... လွင့်ပစ်တဲ့ စားကြွင်း စားကျန်တွေကို အများကြီး စားခဲ့ရတာ။ အဲဒါကြောင့်၊ ဒီ... ဘဝမှာ အစားကြီးရတာပါ။

အဲဒီလို အိပ်မက်ထဲမှာ လာပြောပြတဲ့ နေ့က စပြီး ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာ သူ့ကို ပိုသနားသွားသလိုပါပဲ။ အဲဒါကြောင့် သူ့ကို အစားကြီးတယ်... လို့ နောက်ထပ် မပြောဖြစ်တော့ပါဘူး။ သူ... နာမည်လေးက “အလက်ဇန္ဒား”... တဲ့။

(၂)

“အလက်ဇန္ဒား”က လွဲပြီး၊ ကျန်တဲ့ခွေးလေးတွေက တော့ သေကုန်ကြပါပြီ။ “အလက်ဇန္ဒား”ကတော့ အခုအချိန်မှာ အိမ်ဝင်း ကျယ်ကျယ်နဲ့ နေနိုင်တဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ အိမ်မှာ အိမ်ထောင်သည် ဖြစ်နေပါပြီ။

ကျွန်တော့် တိုက်ခန်းက စာအုပ်တွေနဲ့သာ ပြည့်နေတာမို့ သူ့ ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း နေထိုင်နိုင်အောင် မိတ်ဆွေမိသားစု ဆီကို ဝေးလိုက်ရတာပါ။ (အိမ်ဝင်း အကျယ်ကြီးနဲ့ နေထိုင်နိုင်ဦးမယ် ဆိုရင်တော့၊ အဲဒီ အိမ်ခြံဝင်းကြီးထဲမှာ ခွေးတွေ... အများကြီး၊ မွေးဦးမယ်... လို့ စိတ်ကူးထားပါသေးတယ်)။

မကြာမီ ရက်ပိုင်းအတွင်းက “ဖိုးဖိုးဆိုတဲ့ ခွေးဖြူလေး၊ ကျွန်တော့် အိပ်မက်ထဲကို ရောက်လာပါသေးတယ်။ တကယ်တော့ သူ... သေသွားတာ ကြာပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ အိပ်မက်ထဲမှာ သူပြောတာကို ထိုင်နားထောင်ရင်း၊ သူ... သေပြီးသွားပြီဆိုတာတို့တောင်း ကျွန်တော် မေ့လျော့နေမိပါတယ်။

အိပ်မက်ထဲမှာ သူပြောတဲ့စကားတွေက ကျွန်တော့်ကို

အံ့ဩစေလိုပါပဲ။ တကယ် အံ့ဩမိတာပါ။

“ကျွန်တော် မသေခင်က။ ပြောချင်နေတဲ့ စကားတွေ၊ ခင်ဗျားကို၊ မပြောခဲ့ရလို့၊ အခုမှ လာပြောတာ”

“အေး . . . ပြောပါကွာ။ ငါ၊ နားထောင် နေပါတယ်”

“ခင်ဗျားက၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ သခင်။ ကျွန်တော့်ကို၊ ဆေးလည်းကုပေးတယ်။ အစာလည်း ကျွေးတယ်။ လိမ္မော်အောင်လည်း သင်အေးခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ . . . ကျွန်တော့်ကို၊ ချစ်လည်း ချစ်တယ်”

“အင်းလေ။ မင်းကို ရော၊ တခြားတောင် တွေ့တိုရော၊ ငါ့ချစ်သားပဲ”

“ခင်ဗျားက၊ သခင်တစ်ယောက်တွင်

မဟုတ်ဘူး။ ကျေးဇူးရှင်လည်း . . . ဟုတ်တယ်”
“ဒါပေါ့”

“ကျေးဇူးရှင်၊ သခင်ကို၊ ကျွန်တော်အပါအဝင်၊ ဘယ်ခွေးက၊ ပြန်ကိုက်တာ၊ ခင်ဗျား ကြားဖူးလဲ။

ခင်ဗျားတို့၊ လူ . . . နားလည်အောင်၊ ပြောရရင်၊ ထမင်းကျွေးတဲ့ လက်ကို၊ ကျွန်တော်တို့၊ ခွေးတွေ . . . ပြန်ကိုက်ဖူးလို့လား။

တခြားကောင်း၊ စားခွက်လာလုတယ် ထင်ပြီး၊ ယောင်မှား ဖတ်မိတာက၊ လွဲလို့ပေါ့”

“ငါ သိသလောက်တော့၊ ခွေးတိုင်းက၊ သခင်အပေါ်မှာ၊ သစ္စာရှိကြပါတယ်ကွ”

“အဲဒီလို။ အသိအမှတ်ပြုပေးတာကို၊ ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျာ။ နောက်တစ်ခု ထပ်မေးပါရစေ”

“မေး”

“ကျွန်တော်တို့ ခွေးတွေက၊ ပေထုန်အစု

ခွေးကျင့်ခွေးကြံ နှံ (ရင်တွင်ဆွဲ၊ ရာဇဝင်များ)

ကို ဆယ့်နှစ်လရာသီ၊ ပြုကျင့်နေကြတာလား။
တော်သလင်းလ၊ဝန်းကျင်လောက်ပဲ၊ ပြုကျင့်ကြ
တာလား..”

“တော်သလင်းလ.. မင်းတို့လ၊ပေါ့ကွ”

“ဟုတ်ပြီ။ ကျွန်တော်တို့၊ ခွေးတွေက၊
ကျေးဇူးရှင် ထမင်းရှင်၊ ပြည်သူလူထုကို၊ ကျေးဇူး
ကန်း၊ ပြန်ကိုက်.. ပြန်သတ်တဲ့၊ အာဏာရှင်တွေလို
လည်း၊ ကျေးဇူးရှင်.. သခင်ကို၊ ပြန်မကိုက်ဘူး။

မေထုန် အမှုကိုတောင်၊ လူတွေလို၊
ဆယ့်နှစ်ရာသီ.. စိတ်ဝင်စားနေတာလည်း၊
မဟုတ်ဘူး။

အထူးသဖြင့်၊ ကျေးဇူးပြုဖူးသူအပေါ်၊
ဘယ်တော့မှ၊ သစ္စာမမဲ့ဘူး။ ကျေးဇူးမကန်းဘူး”

“အဲဒီတော့၊ မင်းက.. ဘာပြောချင်တာ
လဲကွ။ တိုက်ရိုက်ပြောစမ်းကွာ”

“ဪ..။ ကျွန်တော်တို့၊ ခွေးတွေက၊
လူလောက် အသိဉာဏ် မရှိကြပေမယ့်၊ တချို့

မောင်လှပျို (ရှင်းရှင်းနဲ့)

လူတွေလို၊ ညတိုင်း.. ညတိုင်း၊ မေထုန်နဲ့ မူးသစ်
ပျော်ပါးဖို့လည်း၊ မကြိုးပမ်းဘူး။ ထမင်းရှင်
အပေါ်လည်း၊ သစ္စာမမဲ့ကြပါဘဲနဲ့၊

ခင်ဗျားတို့၊ လူအချင်းချင်း၊ သစ္စာမဲ့တဲ့
လူကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ မေထုန် ဇော်တားမှု၊ ပြုတဲ့သူကိုပဲ
ဖြစ်ဖြစ်၊ ခွေးကျင့်ခွေးကြံ ကြံတယ်.. လို့ ပြောပြော
နေကြတာကို၊ ကျွန်တော် မကျေနပ်ဘူးဗျ”

“ဟေ”

“ရုပ်ရှင်ရကွ .. ဝီဒီယိုတွေထဲမှာတောင်၊
လူကြမ်းက မင်းသမီးကို၊ ဗလတ္တာရပြုရင်တောင်၊
မင်းသမီးက.. ရှင်.. ခွေးကျင့်ခွေးကြံ မကြံနဲ့
နော်.. တဲ့။

ကျေးဇူးရှင်ကို၊ ကျေးဇူးကန်းတဲ့ သူကိုလည်း၊
ခွေးလိုကောင်.. တဲ့။

အဲဒါ.. တရားရဲ့လားဗျာ။ မှန်ရဲ့လားဗျာ။
ကျွန်တော် ပြောချင်တာ၊ အဲဒါပဲ။
ခွေးကျင့် ခွေးကြံဆိုတဲ့ .. စကားထဲတလို၊

မေထုန်အမှုကိုလည်း၊ ခွေးတွေလို၊ သူ့ရာသီ
သူ့အချိန်မှာပဲ၊ ဆောင်ရွက်ကြပါလား။

ကျေးဇူးပြုဖူးတဲ့ ကျေးဇူးရှင်အပေါ်၊ ကျေးဇူး
ပြန်မဆပ်ဖြစ်ကြရင်တောင်၊ ကျေးဇူးကန်းတဲ့ . .
အလုပ်၊ သစ္စာမဲ့တဲ့ အလုပ်၊ မလုပ်ကြပါနဲ့လား။

ကျွန်တော်တို့ ခွေးတွေရဲ့၊ သခင်ကို ပြန်
မကိုက်တဲ့ အကျင့်၊ မေထုန်အမှုကို၊ ဆယ်နှစ်ရာသီ၊
ဆောင်ရွက်မနေတဲ့ အကြံ။

အဲဒီနှစ်ခုတည်းပဲ၊ ခင်ဗျားတို့၊ လိုက်ပြီး
ကျင့်ကြံ၊ ကြည့်ပါလားဗျာ၊ အမှုအခင်းတွေ၊
တော်တော် လျော့သွားမယ်။

ခွေးထက် ယုတ်တဲ့ လူတချို့ကို ကျတော့
ခင်ဗျားတို့ ဘာနဲ့ နှိုင်းကြမလဲ. . .”

အိပ်မက်ထဲမှာ၊ ဒိုးဒိုးဆိုတဲ့၊ ခွေး . .
ပြောသမျှ၊ ကျွန်တော် ငြိမ်ပြီး၊ နားထောင်ခဲ့ရပါ
လေရော. . .”

(၃)

၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၁၁)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ထုတ်-

TOMORROW (သတင်းဂျာနယ်)ထဲမှာ၊ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း
ညီညီလှိုင်(တော်ကီလှိုင်)ရေးတဲ့၊ “ပေးဆပ်ခြင်းဖြင့်သာ” . . ဆိုတဲ့၊
ဆောင်းပါး တစ်ပုဒ်ကို၊ မျက်ရည်ဝေဝဲစွာ၊ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
ရပါတယ်။

အဲဒီဆောင်ပါးရဲ့ -တောက်စာလေးကိုပဲ၊ ကျွန်တော်၊
ပြန်လည်၊ ဖော်ပြပါရစေ. . .”

“ခင်ဗျားတို့ကို၊ ကျွန်တော် ပြောပြမယ်။
ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းအဖြစ်ဆုံးက၊ ကျွန်တော့်
မိန်းမနဲ့၊ လက်ထပ်မယ့်သူက၊ ကျွန်တော့်ကို၊
ဖမ်းတဲ့ ထောက်လှမ်းရေးဗျ”

နိုဝင်ငံရေးအကျဉ်းသား တစ်ယောက်ရဲ့၊ ရင်တွဲသံပေါ့ဗျာ။

၁၄၆ ခွေးကျင့်ခွေးကြံ နှဲ (ရင်ကွင်ဆွဲ၊ ရာဇာဓိပတိ)

အဲဒီ စာကြောင်းတွေကို ဖတ်ပြီး . . “ဒိုးဒိုး” ဆိုတဲ့ ခွေး
ပုလေး၊ ကျွန်တော့်တို့၊ အိပ်မက်ထဲမှာ၊ လာပြောတဲ့ . . စကားအံ
တွေကို၊ ရှက်ဖွယ်လိလိ၊ ပြန်ကြားယောင်နေမိပါတော့တယ်”

“ခွေးကျင့်ခွေးကြံ မကြံနဲ့ ဆိုတာကြီးနဲ့
မခိုင်းနှိုင်းစမ်းပါနဲ့။ ခွေးထက် ယုတ်တဲ့ လူတချို့
ကို ကျတော့၊ ခင်ဗျားတို့၊ ဘာနဲ့ နှိုင်းကြမလဲ။”

2014- Nov - 12

1: 10 (P.m)

[THE FLOWER NEWS - (ပန်းသတင်း) ဂျာနယ်

Vol . 10 , No . 46

25-November -1. December, 2014]

ခွေးကြောက်သူများ

မောင်လှမျိုး (ရှမ်းစောင်းဖြူ)

ခွေးကိုက်ခဲရပြီဆိုလျှင်၊ ခွေးကိုက်ခဲရသူကို၊ “ကံနိမ့်နေပြီ”

ဟု တချို့က ဆိုကြ၏။

အယ်(လ)ဇေရှင်း ခွေးအမျိုးအစား၊ ခွေးနှစ်ကောင်
အဖွဲ့ထားသော၊ အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်၏ အိမ်ဝင်းကျယ်ကြီး
ဆဲသို့၊ ကျွန်တော်ရောက်သွားသည်။ ထို အယ်(လ)ဇေရှင်း ခွေးနှစ်
ကောင်၏ ကျယ်လောင်စွာသော၊ ဟောင်သံကြောင့်၊ အိမ်ရှင်က
လာရောက်ကြိုဆိုပါသော်လည်း၊ ကျွန်တော် ကားထဲမှ၊ မထွက်ရ။

“လာပါ၊ ငါရှိပါတယ်၊ မကိုက်ပါဘူး။”

“အာ၊ ကျွန်တော် မထွက်ရဲဘူး၊ ခင်ဗျား
ကောင်တွေကို၊ လှောင်အိမ်ထဲပို့လိုက်။

သူတို့ လှောင်အိမ်ထဲ ရောက်မှ၊ ကျွန်တော်
ကားထဲက ထွက်မယ်”

အိမ်ရှင်က၊ ရယ်မောပြီး၊ သူ့ခွေးနှစ်ကောင်ကို၊ လှောင်အိမ်
ထဲသို့ ဝင်စေသည်။ ထိုအခါကျမှ၊ ကျွန်တော်စိတ်မြောင့်လှလှမြောင့်၊

ကားထဲမှ ထွက်ပွဲ၏။

“မကိုက်ပါဘူးကွာ”

“အကိုက်ခံရရင်၊ ဘယ်လိုလုပ်မလဲဗျ”

“အကိုက်ခံရရင်၊ ငါ. . တာဝန်ယူပါတယ်ကွာ”

“တာဝန်ယူတယ်ဆိုတာ၊ ဘာကို ပြောတာလဲ၊ အကိုက်ခံရတဲ့ နေရာကို၊ ဆေးထည် ပေးမယ်၊ ပြီးရင် ခွေးဖွံ့ပြန်ရောဂါ ကာကွယ်ဆေးထိုးပေးမယ်လို့၊ ဆိုလိုတာမဟုတ်လား”

“အင်းပေါ့ကွ၊ ခွေးအကိုက်ခံရရင်၊ ခွေးသေခင်မှာ၊ တာဝန်ရှိတာပဲ”

“ခင်ဗျား ဘယ်လိုတာဝန်ယူယူ၊ အကိုက်ခံလိုက်ရတဲ့ သူတို့၊ မနာအောင်တော့၊ ခင်ဗျားလုပ်ပေးနိုင်ပါဘူး။

တော်ပြီ။ ခင်ဗျားအိမ်ကို၊ တွန်တော်နောက်တစ်ခါ၊ မလာတော့ဘူး”

ထိုအိမ်ရှင်၊ ထိုခွေးသေခင်က၊ တွန်တော်ကို၊ ရယ်လျက်သာ၊

ကြည့်နေ၏။ ထို့နေ့မှစ၍၊ တွန်တော် ထိုအိမ်ဝင်းထဲသို့၊ မဝင်ဖြစ်တော့ချေ။

ခွေးသေခင်က၊ မည်သို့ပင်၊ တာဝန်ယူသည် ပြောပြော၊ အကိုက်ခံရသူမှာ၊ နာကျင်နစ်နာမှုက၊ ဝယ်ဖျောက်၍ မရ၊ ဒီကြားထဲ ခွေးအကိုက်ခံလိုက်ရသည်နှင့်၊ “ငါ. . တန်ခိုးမရှိ” . . ဟူသော၊ အယူအစွဲမျိုး၊ စိတ်မှာ စွဲထင်သွားမိလျှင်၊ ဝို၍ဝင်ကြေသာရခက်လွန်း၏။

“သူ ပြောတာလည်း၊ မှန်သားပဲကွ၊ သူ့ခွေးကိုက်ရင်၊ သူ့တာဝန်ပါ၊ . . လို့၊ ပြောသားပဲ၊ မင်းက. . ဘာကို စိတ်ခုတာလဲ” . . ဟု၊ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က၊ မေး၏။

“စိတ်ခုတာမဟုတ်ပါဘူး။ သူ ခွေးထားတဲ့

ခွေး၊ သူမကြောက်ပေမယ့်၊ တခြားသူ ကြောက်နိုင်
တယ် ဆိုတာလောက်တော့၊ သူ တွေးသင့်တော့ပေါ့။ ကြောက်တဲ့
သူက၊ ကြောက်နေတာကို၊ သူက . . ရယ်ရယ်မောမော။

အဲဒါကို၊ ငါ၊ ဘဝဝင်မကျတာ”

“ခွေး ဆိုတာမျိုးကတော့၊ ကိုက်တတ်တဲ့

ခွေး၊ ကိုက်မှာပဲကွ။

ကိုက်တဲ့ ခွေးမှာ၊ အပြစ်မရှိပါဘူး။ မကိုက်
အောင်၊ မထိန်းသိမ်းနိုင်တဲ့၊ ခွေးသခင်တွေမှာသာ
တာဝန်ရှိတာပါ။

တချို့ ခွေးသခင်တွေက၊ မကိုက်အောင်
မထိန်းသိမ်းတဲ့အပြင်၊ ကိုက်အောင်ပါ သင်ဇေး
ထားကြတာ။ အဲဒီလို၊ သင်ပေးတတ်ကြတဲ့၊ ခွေး
သခင်တွေနဲ့စာရင်၊ သူ့ခွေးကိုက်တာ၊ သူ့တာဝန်
. . လို့၊ ခံယူတတ်တဲ့သူက၊ တော်သေးတာပေါ့ကွ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ။ ငါ အဲဒီအိမ်ဝင်းထဲ၊ မဝင်တော့ဘူး။
ကိစ္စရှိရင်၊ အိမ်ဝင်းအပြင်ကပဲ။ ငါ စောင့်တော့တယ်” . . ဟူ။
ကျွန်တော်ပြောပြ၏။

သူငယ်ချင်းက -

“သားသမီး ပြုမူလျှင်၊ မိဘ ပြုမူသည်မည်၏။
တပည့်ပြုမူလျှင်၊ ဆရာပြုမူသည် မည်၏။ ပြည်သူ
ပြည်သား၊ ပြုမူလျှင်၊ ပြည်ရှင်ဘုရင် ပြုမူသည်
မည်၏ . . တဲ့။

အဲဒီလိုပဲ၊ ခွေးကိုက်ရင်၊ ခွေးရှင် . . ခွေး
သခင်မှာ၊ တာဝန်ရှိတာပေါ့။ သူက . . တာဝန်ယူ
ပါတယ် ပြောတာကို၊ တေးဇူးတောင်၊ တင်ရဦး
မယ်။ မဟုတ်ဘူးလား”

ကျွန်တော်စကားမတုံ့ပြန်။

“လောကမှာ တချို့၊ တာဝန်ရှိတဲ့သူတွေက၊
အဲဒီလို၊ တာဝန်ယူမှု မရှိကြဘူး။

ဟိုလိုလို၊ ဒီလိုလိုနဲ့၊ ဘော်လီဘော ပုတ်ပုတ်
နေကြတယ်။

ဥပမာ-အိမ်တစ်အိမ်၊ မီးလောင်တယ် ဆိုပါတော့၊ သား
ကြောင့်ပဲလောင်လောင်၊ သမီးကြောင့်ပဲ လောင်လောင်၊ ဇနီး
ကြောင့်ပဲ လောင်လောင်။

အဲဒီ မီးလောင်မှုရဲ့ အပြစ်ဒဏ်ကို၊ အိမ်ထောင်ဦးစီးပဲ၊ ခံရတယ်မဟုတ်လား”

“အင်း၊ ဟုတ်တယ်”

“အေး၊ အဲဒီလိုပဲ။ လောကမှာ၊ တချို့ကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ အိမ်ထောင်ဦးစီးမှာ၊ တာဝန်ရှိပါလျက်၊ သူပေါ်ဆမှုကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ ဟိုဟာကြောင့်၊ ဒီဟာကြောင့်၊ ဟိုလူကြောင့်၊ ဒီလူကြောင့်ဆိုပြီး၊ ခေါင်းရွောင်ချင်ကြတယ်လေ။

ရိုင်းရိုင်းပြောရရင်၊ ခုနက၊ မင်းမိတ်ဆွေ၊ ခွေးသခင်လောက်တောင်၊ အဆင့်မရှိကြတဲ့၊ ခေါင်းရွောင်တွေ၊ အများကြီးပဲ။

ခွေးအကိုက်ခံရပြီဆိုရင်၊ အကိုက်ခံရသူရဲ့ နှစ်နာမူနာကျင့်မှုတိုင်းအတွက်၊ ခွေးသခင်အပေါ်မှာပဲ၊ တာဝန်ရှိတယ်။ တာဝန်ယူပါတယ်။ . . လို့ ပြောတဲ့ ခွေးသခင်ဟာ၊ ဒါ. . . ကျေးဇူးတင်ဖို့ကောင်းတယ်။

ခွေးတော့ အကိုက်ခံလိုက်ရတယ်။ တာဝန်ယူတဲ့ခွေးသခင်မရှိဘူးဆိုရင်၊ အဲဒီခွေးရှင်ဟာ

ခေါင်းရွောင်တဲ့၊ ခွေးသခင်ပဲ။ ဒါမှမဟုတ်ရင်၊ ကိုက်တဲ့ခွေးဟာ လမ်းဘေးခွေး။ ခွေးလေ ခွေးလွင့်၊ ပိုင်ရှင်မဲ့ ခွေး။ ခွေးဇူး၊ တစ်မျိုးပျိုးပဲ။ ဒါကြောင့် . . . ငါ့ခွေးကို ကံတာ၊ ငါ့တာဝန်ပါ. . . လို့ ပြောတဲ့ သူကို၊ ငါကတော့၊ ချီးကျူးတယ်ကွာ။

မင်းအနေနဲ့ ချီးကျူးဖို့ ခတ်နေရင်ထောင်၊ ဩော် . . . ခွေးမွေးထားပြီး၊ ခွေးအကိုက်ခံလိုက်ရသူတွေအပေါ်၊ ဓာနာမူလည်း မဝေး၊ တာဝန်လည်း မယူ၊ လစ်လျူရှုချင်ကြတဲ့၊ ခွေးပိုင်ရှင်ကြီးတွေထက်၊ သူက. . . အများကြီး လေးစားစရာကောင်းပါလား. . . လို့၊ တွေးလိုက်စမ်းပါကွာ။ နော်. . .”

ကျွန်တော် သက်ပြင်းချပြီးမှ ခေါင်းညိတ်လိုက်ရသည်။

စည်သို့ပင်ဆိုစေ။

၁၅၆ ခွေးကျွတ်ခွေးကြော် (ရင်တွင်းမှ အမေအနားများ)

ခွေးကိုက်ခံချီဆိုလျှင်၊ ခွေးကိုက်ခံသူကို၊ “ကံနိမ့်နေပြီ”
. . . ဟု၊ တချို့က၊ ဆိုကြ၏။ ဤအယူအစွဲကို၊ မှန်သည် မှားသည်
ဟု၊ ကျွန်တော်မဝေခွဲတက်။

သို့သော်၊ ခွေးအကိုက်ခံထားရပါလျက်၊ ထိုနာကျင်မှု
ပေါ်၊ တာဝန်ယူမည်၊ ခွေးရှင် ခွေးသခင်၊ မရှိပါက၊ (ထို)ခွေးအထိုက်
ခံထားရသူ အပေါင်းတို့သည်၊ (ခွေးလေ ခွေးလွင့် အကိုက်ခံကြ
ရသည်ဝစာ)ပိုမို၍ နာကျင်ခံစားကြရပေမည်။

“ကံနိမ့်နေပြီ” . . . ဆိုခြင်းတက်၊ ပို၍

“ကံဆိုးလွန်းလှ၏” . . . ။ လူ့ရပ် လူ့ရွာ၌၊ ကိုက်တတ်သော
ခွေးများ၊ ခွေးလေခွေးလွင့်များနှင့် ခွေးရှားများ၊ ပိုင်ရှင်မဲ့ခွေးများ
ကျက်စားနေမည်ကို၊ လူတိုင်း လူတိုင်း၊ စိုးရွံ့ကြပေမည် ။ ။

စာစဉ်

2015- Mar - 19
4: 37 (a.m)

[THE FLOWER NEWS - (ပန်းသတင်း)ဂျာနယ်
Vol . 11 , No .12

“ဒေစီ”ကို ကျွန်တော် မမြင်ဘူးပါ။ ဒေစီကို မျက်ဝါး
 ထင်ထင်၊ မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးသူမှာ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း၊ ညီညီလွိုင်
 (နိုင်/ကျဉ်း) [ကလောင်အမည်-တော်ကီလွိုင်]သာဖြစ်ပါသည်။
 (ဒေစီ. . ဆိုသည်မှာ ခွေးမလေး တစ်ကောင်၏ နာမည်သာ
 ဖြစ်၏)။

ကျွန်တော် တစ်သက်တာတွင် ခွေး(၉)ကောင်ခန့် မွေး
 ဖူးခဲ့သည်။ ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး အမှန်တကယ် ဝန်ခံစရာ
 ကျွန်တော့်မှာ ရှိ၏။

ကျွန်တော် ခွေးမွေးခဲ့ရခြင်းမှာ ခွေးကို ချစ်သောကြောင့်
 ဓမ္မာတိ၊ အလွန် အင်မတန် ကြောက်သောကြောင့် (ထိုကြောက်
 လန့်သော သတ္တဝါနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နိုင်စေရန်) ကြောက်စိတ်

လျော့ပါးလို့လျော့ပါးငြား၊ မွေးမြူစောင့်ရှောက်ခဲ့ခြင်း၊ ဖြစ်၏။

4

ကျွန်တော် မွေးခဲ့ဖူးသော ခွေးများ၏ အကြောင်းကို တသသ၊ ပြောပြရမည်ဆိုလျှင်၊ တစ်ကောင်တည်း၏ အကြောင်းကို ပင်၊ တစ်ထိုင်တည်းနှင့် ပြော၍ မလောက်။ ပြော၍ မဝ။

ခွေးတွေကို မွေးရင်း မွေးရင်းဖြင့်၊ ခွေးချစ်တတ်သူတို့၏ စိတ်နှလုံးကိုပင်၊ စာနာတတ်ခဲ့သည်။ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်ဖြင့်၊ ပြောပြရပါလျှင်၊ ခွေးချစ်တတ်သူတိုင်းသည်၊ ကိုယ့်ခွေးကို သားလေး . . သမီးလေး . . . စသည်ဖြင့်၊ ခေါ်ဝေါ်လေ့ရှိကြ၏။

ထို့အပြင်၊ အခြားသူ တစ်ဦးဦးက၊ ကိုယ့်ခွေးကို၊ “ဟဲ့ခွေး” . . ဟု၊ အော်ငေါက်လိုက်သည်ကိုပင်လျှင်၊ သိပ်မကြိုက်ချင်း၊ ကျွန်တော်လည်း၊ ထိုနည်း လည်းကောင်း။

ချစ်တတ်၍ မွေးခြင်းမဟုတ်၊ ကြောက်ကြောက်နှင့် မွေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါလျက်၊ ခွေးတွေ၏ ဓလေ့စရိုက်၊ သစ္စာကြီးမှု၊ နာခံမှု . . စသည်တို့ကို၊ မြင်တွေ့ ကြုံဆုံရဖန်များသောအခါ၊ တဖြည်းဖြည်း

ခွေးချစ်တတ်ခဲ့သည်။

ခွေးချစ်တတ်ပါသည် ဆိုသော်လည်း၊ ကိုယ်မွေးသည် ခွေးကိုသာ၊ ကိုယ့်ဘာသာ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ချစ်တတ်ခြင်းဖြစ်ပြီး၊ သူတစ်ပါး မွေးကျွေးထားသည့် ခွေးကိုမူ၊ ယခုအချိန်အထိ၊ ရဲရဲဝံ့ဝံ့၊ မထိတို့ရဲ။ ယခုအချိန်အထိ၊ ကျွန်တော့်မှာ . .

ခွေးကြောက်စိတ် ရှိနေပါသေးသည်။ (ခွေးဆိုတာက၊ လည်း။ သူ့ကို ကျွေးမွေးထားသည့်။ သူ့သခင်ကိုသာ၊ မကိုက်မခဲ ရှိမည်။ တခြားသူကိုတော့၊ ကိုက်ချင် ကိုက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု၊ ကျွန်တော် တွေးမိနေဆဲဖြစ်၏ . . .)။

ငါ့၊ နောက်ဆုံးမွေးတဲ့ခွေးလေး၊ အလတ် ဇနား ဆိုရင်၊ ငါနဲ့အတူ တရားထိုင်တာကွ၊ ထိုင် တယ်ဆိုတာ၊ ခဏပေါ့ကွာ။

ငါလည်း မျက်စိစုံမှိတ်ရော၊ ဆယ်မိနစ်

ခွေးကျွတ်ခွေး (ကံ နှင့် (ရင်တွင်ရှိ. ရာဇာဓိပတိများ)

လောက် ကြာတာနဲ့၊ သူတ . . နောက်ဆုတ်
နောက်ဆုတ်လုပ်ပြီး၊ ဘုရားခန်းထဲက၊ တိတ်တိတ်
လေး ထွက်တော့တာပဲ။

တိတ်တိတ်လေး ထွက်တယ်ဆိုပေမယ့်၊
သတိမေ့ပြီး၊ ဧည့်ခန်းထဲ ဆော့ရော၊ ပစ္စည်း
တစ်ခုခု ပြုတ်ကျ၊ အသံထွက်တော့၊ သူ့လူမိ
တော့တာပေါ့။

အဲဒီအခါ၊ ငါက . . ဟေ့ကောင် ပြန်လာစမ်း
လို့၊ ခေါ်လိုက်တာနဲ့၊ အနား လာဝပ်တော့တာပဲ။

အလုပ်တွေများ၊ သူ့ကိုလည်း၊ ဂရုမစိုက်နိုင်
တော့လို့၊ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကို၊ ပေးလိုက်
ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ . . အဲဒီအိမ်ထဲကနေ၊ ငါ
နေမကောင်းတာကို၊ သူသိတယ်များ။

တိုအိမ်မှာ . . သူ . . ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေ
တာ . . တဲ့။ အဲဒီလို၊ သုံးရက်လောက်ဖြစ်ပြီး၊ ငါ
အိမ်ထဲကဲကို သူ . . လာခေါ်တော့တာပဲ”

စသည်ဖြင့်၊ ကျွန်တော့် ခွေးလေးတွေအကြောင်းကို၊ ကျွန်တော့်

မောင်လှမျိုး (ဖုန်းချောင်း(၅))

သူငယ်ချင်း၊ ညီညီလှိုင်အား၊ ပြောပြ-ကြားဝါနေမိသည်။

ကျွန်တော့် ခွေးလေးတွေအကြောင်း၊ ပြောပြသည်။

ကျွန်တော် စကားဆုံးသည်အခါ၊ ညီညီလှိုင်က-

“မင်း ခွေးတွေ လိမ္မာတာ၊ သာမန်အဆင့်ပဲ

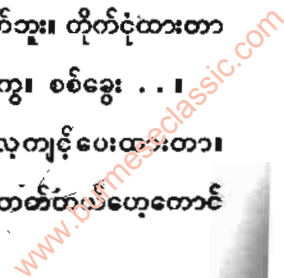
ရှိပါသေးတယ်ကွာ၊ ငါ ထောင်ထဲမှာ ရှိတုန်းက၊
ဒေစီဆိုတဲ့ခွေးမလေး တစ်ကောင်မြင်ဖူးတယ်ကွာ။

သူက၊ စစ်ခွေးတိုက်မှာကွာ၊ အကျဉ်းသား
တစ်ယောက်ယောက်ကို၊ အပြစ်ပေးတယ်
ဆိုပါတော့။

သူသခင်က၊ ဒေစီခြေသလုံးကို ကိုက်ဆိုရင်၊
အဲဒီအကျဉ်းသားရဲ့ ခြေသလုံးကို ကိုက်ထားတယ်။
တင်ပါးကို တိုက် . . ဆိုရင်၊ တင်ပါးကို ကိုက်ထား
တယ်။

ကိုက်ဖဲ့တာမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ ကိုက်ငုံထားတာ
ပေါ့။ ရိုးရိုးခွေး မဟုတ်ဘူးကွာ၊ စစ်ခွေး . . ။

သေသေချာချာ လေ့ကျင့်ပေးထားတာ၊
အံ့ဩလောက်အောင်၊ နာခံတတ်တယ်ဟေ့ကောင်

ရေ၊ အခုတော့ . . စစ်ခွေးတိုက်ဆိုတာ၊
မရှိတော့ဘူး ထင်တယ်။ ဒေစီလည်း၊ ရှိသေးလား
မရှိတော့ဘူးလား . . မသိတော့ပါဘူး။”

ညီညီလှိုင်ပြောပြသော၊ စစ်ခွေးမလေး၊ ဒေစီအကြောင်း
ကို၊ နားထောင်ရင်း၊ ကျွန်တော်အင်မတန် အံ့ဩရပြန်သည်။

ကျွန်တော့်ခွေးလေးတွေ၏ နာခံမှုထက်၊ ဒေစီလို ခွေးလေး
တွေ၏ နာခံမှုက၊ ပို၍ပင် အံ့ဩစရာ ကောင်းလှသည်။ ခွေးချင်း
အတူတူ၊ ကျွန်တော်က၊ ကျွန်တော့်ခွေးလေးတွေကို၊ အကိုက်အခဲ
မသင်အံ့ဘူးခဲ။

မည်သို့ပင် ဆိုစေ။

ယခုအချိန်အထိ၊ ကျွန်တော်ခွေး ကြောက်တတ်နေသေးသည်။

ကြောက်ပင် ကြောက်ငြားသော်လည်း၊ ကျွန်တော့်
မှာ၊ အိမ်ဝင်း ကျယ်ကျယ်ရှိခဲ့လျှင်၊ ကျွန်တော် ခွေးမွေးချင်ပြန်
သေးသည်။

မွေးမည့် ခွေးတွေကိုတော့၊ လိမ္မာရေးခြားရှိအောင်သာ၊
ကျွန်တော်သင်ကြားပေးချင်သည်။

ကိုက်တတ်အောင်တော့၊ မသင်ချင်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ကျွန်တော့်လို၊ ခွေးကြောက်တတ်
သူတွေ၊ များစွာရှိနေနိုင်သည်။ . ဟု၊ တွေးဆ၊ ဝိသောကြာနှင့် ငြိမ်၏။
လူတိုင်းကို၊ ကျွန်တော့်လို၊ ခွေးမကြောက်စေချင်ဝေ။ ။

2015- Nov - 19

2: 55 (a.m)

[THE FLOWER NEWS - ပန်းသတင်းစာနယ်
Vol. 11 , No . 13, 31.March-6, APRIL -2015]

ရွေးခြေထောက်ကံ ... ဆူး

(၁)

အခုအချိန်အထိ၊ ကျွန်တော် ခွေးကြောက်နေတုန်းပါပဲ။
ခွေးအကိုက်ခံဖူးလို့လား ဆိုပြန်တော့၊ တစ်ခါမှ အကိုက်မခံ
ဖူးခဲ့ပါဘူး။

ဒါဆို ဘာကြောင့် ကြောက်ရတာလဲ ဆိုရင်၊ ခွေးအကိုက်
မခံခဲ့ရပေမယ့်၊ ခွေးအလိုက်ခံခဲ့ရတာ ခဏ ခဏပေါ့။

ကလေးအရွယ်တုန်းက၊ ခွေးကျားကြီးတစ်ကောင်
ကျွန်တော့်ကို၊ သဲသဲမဲမဲ လိုက်ကိုက်ဖူးတယ်။ ကျွန်တော်အပြေး
ကောင်းလို့လား ကံကောင်းလို့လားတော့ မသိဘူး။ အကျီကို
ဘောင်းဘီထဲ ထည့်မဝတ်တတ်တဲ့ ကျွန်တော့် အလှေအထကြောင့်၊
ကျွန်တော့် အကျီနောက်တော့ တစ်ခုလုံး၊ စုတ်ပြတ်သွားပေမယ့်။

ကျွန်တော် အသားတို့၊ ခွေးရဲ့ အစွယ် မိ၊ မသွားဘူးလေ။

နောက် အရွယ်ရောက်လာပြန်တော့၊ သူများ အိမ်ပေါ်တ ခွေး၊ ကျွန်တော်ကို ခုန်အုပ်လိုက်တာ၊ ကျွန်တော် ဖင်ထိုင်ကျရင်း သူ့မေးစေတို့၊ လက်ဖနောင်နဲ့ ဝင့်ရိုက်လိုက်မိပြီ။ သူ့သခင်ကလည်း ခွေးကို အဆွဲပြန်တော့၊ ကျွန်တော် ထိမိခိုက်မိ မဖြစ်ပြန်ဘူး။

ဒါကြောင့်၊ ခွေးအကိုက်မခံရဘူးလားဆိုရင်၊ မခံခဲ့ရဖူးဘူး။ လိုက်တော့ ကိုက်တယ်။ မပေါက်မပြဲခဲ့ဘူးဆိုတော့၊ ခွေးအကိုက် မခံခဲ့ရသော်လည်း၊ ခွေးအလိုက်ခံရဖူးတယ်လို့၊ ဖြေရတော့မှာပါပဲ။

ကိုယ့်ကိုလည်း ခွေးက၊ ခဏ ခဏ အလိုက်ခံရ သူတစ်ပါး ကို၊ ကိုက်လိုက်လို့၊ အသားတစ်ပါ လန်ထွက်သွားတာမျိုးတွေ၊ မြင်ရ တွေ့ရ ဖန်များတော့၊ ကိုယ်တိုင် ထိထိမိမိ၊ အကိုက်မခံခဲ့ရပေမယ့်၊ အသည်းထဲက တထိတ်ထိတ်ဖြစ်တဲ့အထိ၊ ကျွန်တော်ခွေးကြောက် ခဲ့တာ၊ အမှန်ပါ။ အခုအချိန်၊ အခုအရွယ်ထိ၊ ကြောက်နေမိတုန်းပါ။

ကိုယ့် ဥပတိရုပ်ကလည်း၊ ခွေးမျက်စိနောက်မယ့် ရုပ်ရဲ့

ဆိုတော့၊ မုန့်လေးတွေ၊ အရိုးအရင်းလေးတွေကို၊ လမ်းဘေးက ခွေး တွေကို၊ ပစ်ပစ်ကျွေးရင်း၊ ရင်းနှီးမှု ယူနေမိခဲ့တာလည်း၊ ငယ်ငယ်က နေ၊ အခုအရွယ်အထိပါပဲ။

ကြောက်တဲ့စိတ် လျော့ပါးရာ လျော့ပါးကြောင်းအတွက်၊ ခွေးတွေကို၊ အစာကျွေး၊ မွေးမြူရင်း၊ ခွေးတော်တော်များများနဲ့ ကျွန်တော် ရင်းနှီးခဲ့ရတယ်ဆိုပါတော့။

(J)

အင်း၊ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း၊ ခွေး ကြောက်တာ ထား မှတ်တယ်။ တခြားလူတွေထဲမှာလည်း၊ ခွေးကြောက်သူတွေ၊ အများသား။

ဦးဝမ်ယုဆိုတဲ့ တရုတ်ကြီး တစ်ယောက်နဲ့၊ ကျွန်တော်

ခင်မင်ဖူးပါတယ်၊ အဲဒီ ဦးဝမ်ယုက၊ သိုင်းသမားကြီး တစ်ယောက်
ပါ။ သူ ဘာသိုင်းတစားသလဲ ဆိုတာတော့ ကျွန်တော်မသိဘူး။

ဒါပေမဲ့ သူ လက်ဖျန်ရိုးကြီးက၊ တကယ့်သစ်သားထုတ်ထို
ကြီးလို၊ မာချာနေတာတော့၊ ကျွန်တော်သိတယ်။

“ငါ့ လက်ကို ကိုင်ကြည့်စမ်း”

ဦးဝမ်ယုက၊ သူ လက်ဖျန် ကြွတ်သားကြီးကို၊ ညစ်မြပြီး
ကျွန်တော် အပါအဝင် တခြားလူတိုင်းကို၊ ကြားနေကျပေါ့။

“ငါက၊ ကျားကိုတောင်၊ ယှဉ်ချနိုင်တယ်ကွ”

အဲဒီလို၊ အံ့သြစရာ စကားအထိ၊ ကျွန်တော်ကြားခဲ့ဖူး
တယ်လေ။

“ကျားကို၊ ဘာလက်နက်မှ မပါဘဲ၊
နိုင်အောင်ချတာလား”

“ကြီးကြီးမားမား လက်နက် မလိုပါဘူးကွ။
တစ်မိုက်သာသာလောက် ဝါးနှစ်ချောင်းကို၊နှစ်ဖတ်
စလုံး ချွန်ပြီး၊ ကြက်ခြေခတ် ချိထားပြီး၊ အဲဒါတို့
ဘယ်လက်နဲ့ ကိုင်ထားတာ။

ကျားက ခုန်အုပ်တဲ့အချိန်၊ သူပါးစပ်ထဲ

အဲဒီ ကြက်ခြေခတ်ဝါးချွန်ခွကို၊ ထည့်၊ ပါးစောင်ကို
ညာလက်နဲ့ တစ်ချက်တည်း ထိုးထည့်လိုက်တာ။
မင်း ကျား၊ ပုံခနဲပဲ”

“ဟာ...”

ကျွန်တော်ရော၊ ကြားရသူတိုင်းရော၊ ဦးဝမ်ယု ပြောတဲ့၊
စကားကို၊ တအံ့တဩ နားထောင်ခဲ့ကြရတာပေါ့။

လက်ဘက်ရည်ဆိုင်ထိုင်၊ ညှိုးချုပ်မှ ပြန်ကြ၊
ဦးဝမ်ယုက၊ကျွန်တော်နဲ့ပဲ၊ အတူတူလိုက်ပြန်တယ်လေ။

(၃)

“မင်းက၊ မနေ့ညက၊ ဘာလို့မလာတာလဲ”

“ကျွန်တော် မအားလို့ပေါ့ ဦးဝမ်ယုရဲ့။
ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ခွေးကျွတ်ခွေးကြော် (ရှင်စောင့်၊ ရာဇဂုဏ်)

“မင်း မလာတော့၊ ငါ အဖော်မရှိဘဲ၊ အိမ် ပြန်ရတယ်ကွ”

“အဖော်မရှိလည်း၊ တစ်ယောက်တည်းပြန် ဘာဖြစ်လဲဗျာ”

“မင်း ပါတော့၊ မင်းတ . . . လမ်းဘေးခွေး တွေကို၊ ဟိုဟာ ပစ်ကျွေး၊ ဒီဟာ ပစ်ကျွေး။

လေချွံသံလေးပေးလိုက်၊ လက်ဖျောက် လေးတီးလိုက်နဲ့၊ အဆင်ပြေတာပေါ့ကွ။

မင်းမပါတော့-

ငါ၊ အဲဒီ ကောင်တွေ၊ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘူး”

“ဟင်။ ဦးဝမ်ယု၊ ဘာလုပ်ဖို့လိုလဲ။ ကျွန်တော် တ၊ ခွေးကြောက်တတ်လို့၊ ခွေးကိုက်မှာ စိုးလို့၊ ဟိုဟာ ဒီဟာ ပစ်ကျွေးပြီး၊ ခွေးတွေတို့ ဖားတာလေ။ ဦးဝမ်ယုက၊ ဒီအတိုင်းပြန်ရတာပဲဟာ”

“ငါလည်း ခွေးကြောက်တယ်ကွ”

“ဗျာ”

ကျွန်တော် တကယ်အံ့ဩသွားရတာပါ။

မောင်လှပျို (ရှင်းချောင်းမြ)

“ဟုတ်တယ်။ ငါ ခွေးကြောက်တယ်။ အဲဒါ ကြောင့်၊ ခွေးကြောသိတဲ့ မင်းနဲ့ ငါ အတူပြန်တာကွ”

“ဦးဝမ်ယုရယ်၊ ခင်ဗျား သိုင်းတတ်တယ် ဆို၊ ကျားကိုတောင်၊ ယဉ်ချနိုင်တယ်ဆို”

“ဟကောင်ရ၊ ကျားတ ခုန်အုပ်တာကွ။ ခုန်အုပ်တဲ့ ပါးစပ်ထဲ၊ ဝါးချွန်ခွထည့်လိုက်ရုံပဲ။

မင်းရဲ့၊ ခွေးလေ ခွေးလွင့်တွေက၊ ခုန်အုပ် တာ မဟုတ်ဘူးကွ။ နောက်က၊ နေ အလစ်ဆွဲတာ။

ပြီးတော့၊ ဒီကောင်တွေက၊ ဒူးအောက်ပိုင်းပဲကိုက် တာ။

ခုန်အုပ်တဲ့ ခွေးဆိုရင်တော့၊ သူပါးစောင်ကို၊ ငါ့လက်သီးကျွေးလိုက်မှာပေါ့ကွ။

အလစ်လည်းကိုက်၊ ကိုက်ပြန်တော့လည်း ဒူးအောက်ပိုင်းလောက် ကိုက်နိုင်တဲ့ ခွေးတော့၊ ငါ . . .

ပါးစောင်ကို၊ ငုံ့မထိုးတတ်ဘူးကွ”

“ဟား ဟား ဟား ဟား”

ကျွန်တော် တဟားဟား ရယ်ပြီး

“ဟုတ်သားပဲ။ ခွေးက၊ ခွေးအောက်ပိုင်းပဲ။
အကိုက်များတာကိုး။

အဲဒီတော့လည်း။ ခြေနဲ့ကန်လိုက်ပေါ့ဗျာ”

“ဟေ့ကောင်။ ငါ သင်ထားတဲ့ သိုင်းက
ကျားနဲ့တိုက်ဖို့ကွ။ ခွေးနဲ့ ပြိုင်ကိုက်ဖို့ မဟုတ်ဘူး။
အဲဒါကြောင့်၊ ငါ ခွေးကြောက်တယ်။ မင်း ဘယ်သူ
မှ၊ လျှောက်မပြောနဲ့နော်”

“ ဟုတ်တဲ့ပါ”

ကျွန်တော်ကတိတည်ပါသည်။ ကျားနှင့်ပင် ယှဉ်ချနိုင်
သော သိုင်းသမား ဦးဝမ်ယု၊ ခွေးကြောက်တတ်ကြောင်းတို့၊
ကျွန်တော်မည်သူတို့မျှ၊ မပြောဖူးပါဘူး။ (အခုမှ၊ ကြုံလို့၊ စာနဲ့
ရေးပြမိတာပါ)။

ကဲ။ ကျွန်တော့်လို ပါမွားသာမက၊ သိုင်းသမား ဦးဝမ်ယု
တောင်၊ ခွေးကိုက်မှာ ကြောက်တတ်တယ်လေ။ လူတော်တော်များ
များ၊ ခွေးကိုက်မှာ၊ ကြောက်ကြပါတယ်ဗျာ။

(၄)

ခွေးကိုက်ခံရမှာ ကြောက်ပါတယ်ဆိုကာမှ၊ သူငယ်ချင်း
နှစ်ယောက်၏ အိမ်ရှေ့ခွေးကြီးတစ်ကောင်၏ ခြေထောက်မှာ၊
ဆူးစူးနေသည့် သတင်းကြားရပြန်တော့၊ ကျွန်တော်မနေတတ်
မထိုင်တတ်။ အဲဒီအိမ်ကို ရောက်သွားရပြန်တယ်။

ခွေးခြေထောက်က ဆူးကို၊ သခင်က နှုတ်ပေးလိုက် ခွေးက
လှည့်ကိုက်လိုက်နဲ့၊ ဆူးကို မြင်နေရပြီး၊ ဘယ်သူမှ၊ နှုတ်ပေးလို့မရ။

“သားလေးရယ် ငြိမ်ငြိမ်နေနော်”

တစ်ယောက်က၊ ခွေးလည်ပင်းကို ဖက်၊ တစ်ယောက်က
ခြေဖဝါးကိုကိုင်၊ ဆူးကို ထိလိုက်ပြီဆိုတာနဲ့၊ ခွေးက လှမ်းကိုက်။
(နှစ်လ သားလောက်ကတည်းက၊ မွေးထားတဲ့ ခွေး။ အခု
နှစ်နှစ်သား။ အကောင်ကြီး)။

သခင်ကို၊ ကိုက်ချင်လို့ ကိုက်တာမဟုတ်ပေမယ့်၊ နှာလွန်း
တော့၊ နာတဲ့နေရာကို ထိလိုက်တာနဲ့၊ သူ့မှာ ဟန့်တားစရာ၊ ဒီပါးစပ်

(ဒီအစွယ်တွေ)ပဲ ရှိတာဆိုတော့၊ သခင်လက်ကို၊ တားတာဟာ၊ သခင်ကို၊ တိုက်သလို ဖြစ်နေတော့တာပေါ့။

သခင်တွေ့ရဲ့ လက်တွေ့မှာလည်း၊ အပေါက်အပြုတိုယ်စီ၊ ဒါပေမဲ့၊ သခင်တွေ့၊ မပြုငြင်ကြ။

သခင်လက်ကိုတောင်၊ တိုက်နေခဲနေပြီဆိုတော့၊ ဒီတိစ္ဆာမှာ၊ သခင်မဟုတ်တဲ့၊ ကျွန်တော် ဘယ်လို ဝင်ပါရမှန်းမသိ။

“အသိဆရာဝန်တစ်ယောက်ဆီ၊ ဖုန်းဆက်ပေးမယ်။ ကြောင်ပါးစပ်ထဲ အဝတ်ချုပ်အပ် ဝင်တာတောင်၊ ကြောင် အကိုက်ခံပြီး၊ ပါးစပ်ထဲအအပ်တို့၊ မရမက ပြန်ယူပေးတာ၊ ငါ ကြံဖူးတယ်”

ကျွန်တော်အကြံပေးချက်တို့၊ ခွေးသခင်နှစ်ယောက် သဘောတူကြတယ်။ ဆရာဝန်ဆီဖုန်းဆက်၊ ဆရာဝန်က ခွေးလည်ပင်းတို့၊ သံကြိုးချိထားပေးဖို့ပဲ၊ မှာတယ်။

ဆရာဝန်ရောက်လာတော့၊ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း အဆင်ပြေသွားပါလေရော။

ဆရာဝန်က၊ ခွေးပါးစပ်ကို အုပ်တဲ့ အုပ်ဆောင်း လူလာတယ်လေ။ ပါးစပ်ကို၊ အဲဒီ အုပ်ဆောင်းနဲ့ အုပ်၊ ဆူးကို နှုတ်၊ ခြေဖဝါးကို သန့်စင်၊ ဆေးထည့်၊ ပြီးရော . . .

(၅)

ခွေးဆိုတာ၊ တိရစ္ဆာန်ပဲလေ။ သူ့ခြေထောက်က၊ ဆူးကို၊ နှုတ်ပေးတဲ့ သခင်ကိုတောင်၊ ဆူးနှုတ်ပေးလို့ နှုတ်ပေးမှန်းမသိဘဲ၊ သူ့ကို နာအောင် လုပ်တယ် ဆင်ထင်ပြီး၊ ဆူးနှုတ်ပေးတဲ့သူကို၊ လှမ်းလှမ်းကိုက်နေတော့တာပေါ့။

(ဟော . . . ကိုက်တဲ့ပါးစပ်ကို၊ အုပ်ဆောင်းနဲ့အုပ်ပြီး၊ လိုသလို ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်တဲ့၊ တတ်သိ ဝညာရှင်(ဆရာဝန်)လည်း၊ ရောက်လာရော၊ အားလုံး . . . အဆင်ပြေသွားပါလေရော။

လွှဲလောကရဲ့ တချို့တိစ္ဆာတွေမှာလည်း . .

တချို့ တချို့တွေရဲ့ အမှားကို၊ တချို့ တချို့တွေ ထောက်ပြ
ဝေဖန် ငြင်းဆန် ဖယ်ရှင်းဖို့ ကြိုးပမ်းကြတာဟာ၊ ခွေးခြေထောက်က
ဆူးကို၊ နှုတ်ပေးဖို့ ကြိုးပမ်းတာမျိုးပါပဲ။

ဝေဖန်သက်သာအောင်၊ ခြေထောက်က ဆူးကို၊ နှုတ်ပေး
ဖို့၊ ကြိုးပမ်းကြတာဟာ၊ ဝေဖန်ခံရဖို့အပေါ်၊ မေတ္တာစေတနာရှိဖို့
ဆောင်ရွက်ပေးကြတာပါ။

သို့သော် . . . နာအောင်လုပ်တယ်ပဲ ထင်ထင်ပြီ။ ဆူးနှုတ်
ပေးလိုသူ (ထောက်ပြ ဝေဖန် ငြင်းဆန်ဖယ်ရှင်းဖို့ ကြိုးပမ်းနေကြသူ)
တွေကို၊ ပြန်ပြန်ကိုက်သလို၊ ဟန့်တား နေတတ်ကြတာမျိုးနဲ့ ကြုံ
တဲ့အခါ၊ ဆူးနှုတ်လိုတဲ့ ခရီး(ရည်ရွယ်ချက်)၊ အင်မတန် ကြံကြာ
တတ်ပါတယ်။ ခရီးဖင့်တယ်ပေါ့ဗျာ။

အဲဒီလို အခြေအနေမျိုးမှာ၊ ဆူးအစူးခံနေရတဲ့ခွေးရဲ့ ဝါဒ
ကို၊ အုပ်ဆောင်းလေးအုပ်ပေးရသလို၊ (တတ်သိပညာရှိတဲ့) ပညာရှိ

တစ်ယောက်ယောက်က၊ ဝင်ရောက်ပြောခွင့်၊ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ရင်၊
သိပ်တောင်းမှာပဲလို့၊ လိုရာဆွဲပြီး တွေးမောမိပါတယ်။

ခွေးခြေထောက်က၊ ဆူးကို၊ နှုတ်ပေးလိုသူတိုင်း၊ ပါးစပ်ကို
အုပ်တဲ့၊ အုပ်ဆောင်းတစ်ခုခု၊ ဆောင်ထားကြဖို့၊ လိုမယ် . . လို့၊
သွယ်ကာ ဝိုက်ကာ၊ အကြံပေးလိုက်ချင်ပါရဲ့။ (ခွေးက၊ တော့၊
နာအောင်လုပ်မယ်ပဲ၊ ထင်နေတတ်တယ်လေ)။ ။

2014- May - 27
4: 00 (P.m)

[THE FLOWER NEWS - (ပန်းသတင်း) ဂျာနယ်
Vol-11, No-23]

ရွေးမျက်မှန်

စိတ်မကောင်းရာ သတင်းတစ်ခု ကြားသိရ၏။ ရုပ်ကွက်
ထဲက၊ ခွေးလေ ခွေးလွင့်တွေကို၊ ရှင်းလင်းဖို့၊ အမဲတုံး ပစ်တော့
မယ်တဲ့။

တချို့ ခွေးချစ်သူတွေက၊ သူတို့ တွေးခွေးထားတဲ့၊ ခွေး
သုံးလေးကောင်ကို၊ လမ်းမပေါ်သို့၊ မထွက်နိုင်အောင်၊ လှောင်ပိတ်
ထားကြပြီ။

“ဒီကောင်တွေကို၊ ဘာဖြစ်လို့၊ ဝင်းထဲ ထည့်
ထားတာလဲဗျ”

အိမ်ရာဝင်းရဲ့၊ တင်းသမားတွေကို၊ ကျွန်တော်မေးကြည့်
မိတာပါ။

“ဒီည အမဲတုံးပစ်မယ် . . . တဲ့။ အခါကြောင့်

ဒီကောင်တွေ၊ မိသွားမှာစိုးလို့၊ ဝင်းတဲ့ ခေါ်ထားတာ”

ခွေးအကိုက်ခံခဲ့ရသူတွေအတွက်တော့၊ ကျေနပ်စရာ သတင်းဖြစ်မှာပါ။ ကျွန်တော် တစ်တိုယ်တည်းရဲ့ ခံစားချက် ကတော့၊ စိတ်မတောင်းဖြစ်မိတာ၊ အမှန်ပါ။ ကျွန်တော်အား ခွေးကိုက်ခံရမှာသာ၊ ကြောက်တာ၊ ခွေးကို၊ မုန်းတဲ့သူမဟုတ်ဘူးလေ။

ဖြစ်နိုင်ရင်၊ ခွေးအကိုက်ခံရတဲ့ သူကိုလည်း၊ အနာထရ မရှိစေချင်ဘူး။ ဘယ်ခွေးကိုမှလည်း၊ မကိုက်တက်စေချင်ဘူး။ (ဒါပေမဲ့၊ ခွေးလေဗျာ။ သူ့မှာ . . . ကိုက်တာနဲ့ ဟောင်ထား ဒီနှစ်ခုပဲ၊ လုပ်တတ်တာမဟုတ်လား)။

ပြီးခဲ့တဲ့ တစ်လလောက်ကတည်းက၊ တိုက်ကြားထဲမှာ ခွေးအုပ်စုတစ်စုရှိတယ်။ အဲဒီခွေးအုပ်စုထဲက၊ ခွေးထီး အကြီး တစ်ကောင်က၊ တိုက်ကြားထဲက၊ ဖြတ်သွားသူတွေကိုရော၊ လမ်းသွား လမ်းလာတွေကိုရော၊ ထွက်ထွက်ကိုက်တာ၊ လူစုံပါပဲ။

ကလေး၊ လူကြီး၊ ကျား-မ မရွေးဘုန်းတော်ကြီးပါ မကျန်၊ တော်တော်များများ၊ အကိုက်ခံကြရသတဲ့။

အဲဒီ ခွေးထီးအဖြူကြီးက၊ ဘာကို ဘယ်လို မျက်စိနောက် ပြီး၊ ကိုက်နေသလဲ မပြောတတ်ပါဘူး။ သူ့ကိုမွေးထားတာက၊ ခွေးနတ်မ။

“အား”

“အမယ်လေး”

. . . စသဖြင့်၊ နေ့တစ်နေ့ အသံတွေကြားနေခဲ့ရတယ်။ တချို့ ဆို၊ အသားတစ်ပါ ဟက်တက်တွဲသွားရှာတယ်။

အဲဒီလိုနဲ့၊ သက်ဆိုင်ရာကို၊ သတင်းပို့ကြတယ်ထင်ပါရဲ့။ “တိုင်စာကို၊ လက်ရေးနဲ့ရေးလို့မရဘူး၊ ကွန်ပျူတာနဲ့ စီဒြီး ဗူပိုပါ”တဲ့။ . . ဆိုတာမျိုးတွေ ကြားရတော့၊ ကျွန်တော့်မှာ မတိုင် ကြပါနဲ့လို့လည်း၊ ဝင်မပြောဖြစ်၊ အကိုက်ခံရသူတွေ၊ အကိုက်ခံရတဲ့

ကလေးမိဘတွေက၊ ဒီ...ဟန့်တားမှုကို၊ ဘယ် ကြိုက်ပါ့မလဲ။
အဲဒီခွေးဖြူကြီး၊ ထပ်မကိုက်မိပါစေနဲ့တော့လို့ပဲ၊ ဆုတောင်း
မိတာပေါ့။

ကျွန်တော့် ဆုတောင်း၊ မပြည့်ပါဘူး။

ကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ငယ်သံပါအောင် အော်တဲ့ အသံ၊
တစ်ရပ်ကွက်လုံး၊ ဆူညံသွားပါလေရော။

နောက်ထပ် ကလေးတစ်ယောက်ကို၊ ကိုက်လိုက်ပြန်ပြီ
လေ။

လုံးဝ... စိတ်မထိန်းနိုင်တဲ့ ရပ်ကွက်သား၊ နှစ်ယောက်
က၊ အဲဒီ ခွေးဖြူကြီးကို၊ ရိုက်သတ်ဖို့၊ ချောင်းကြပါလေရော။

ဒါပေမဲ့...

ဝိုင်းရိုက်တာမသေပါဘူး။

တော်တော်အထိနာသွားတယ်လို့တော့၊ ကြားရပါတယ်။

“ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကို၊ ကျွန်တော်တို့

ချောင်ပိတ်ပြီး ရိုက်ပစ်လိုက်တာ၊ သေတော့

မသေဘူး။ အပိုးတော့၊ တော်တော်ကျိုးသွားပြီ။

အဲဒီ... ကြားထဲက၊ ထွက်ကို မလာခဲ့တော့ဘူး”

နောက်ဆယ်ရက်လောက်ကြာတော့၊ အဲဒီခွေးဖြူကြီးကို၊
ထော့နဲ့ ထော့နဲ့နဲ့ တွေ့ရတဲ့အပြင်၊ လမ်းပေါ်ကိုတောင်မလာတော့ဘဲ၊
သူ့နေရာရဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းအထိဘဲ၊ ထွက်ခဲ့တော့တာတို့၊ သတိပြု
မိတယ်။

ဘယ်သူ ဖြတ်သွားသွား၊ ကိုက်တဲ့ သတင်းမကြားရတော့
ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့... သူမကိုက်တော့တဲ့ အချိန်ကျမှ၊ သူ့အပါအဝင်
ခွေးလေ ခွေးလွင့်တွေကို၊ နှိမ်နင်းမယ့်၊ ဆောင်ရွက်သူက၊
ရောက်လာလေတော့၊ ကျွန်တော် ဘယ်မှာ ဘယ်သူ့ကို ဘယ်လို
ပြောပြီး၊ ဘာကိုဟန့်တားရမှန်းမသိတော့ပါဘူး။

“အဆိပ်တုံးတွေ၊ မပစ်ပါနဲ့တော့ဗျာ။

ကိုက်တဲ့ခွေးက၊ မကိုက်တော့ပါဘူး”

အဲဒီလိုပြောရမလား။

“အိုင် - အိုင် - အိုင်”

(ခွေးများ၏ နာကျင်အော်ဟစ်ညည်းတွားသံ)

ဦးတရုတ်ကြီး၏အိမ်ရှေ့တွင် နေ့စဉ် မြင်တွေ့ကြားသိနေရသော၊ အသံဗလံများ ဖြစ်ပေသည်။ “ခွေးအမျိုးမျိုးရှိတယ်ကွ။ ခွေးသူခို၊ ခွေးဝဲစား၊ ခွေးလေခွေးလွင့် ခွေးသားတုတ်ခွေးသုတောင်းစား၊ ခွေးရူး၊ အမျိုးမျိုးပဲ။ ဘယ်ခွေးမှ၊ ငါကြည့်လို့မရဘူး။ အကုန်လုံး၊ ဘာမှ အသုံးဝင်တဲ့ ကောင်တွေ မဟုတ်ဘူး” . . . ဟု၊ ဦးတရုတ်ကြီး ပြောဖူး၏။ “တချို့ခွေးတွေက အိမ်လုံပါတယ်ဗျာ”။ နောက်ပြီး အမဲလိုက်ခွေးတို့၊ စစ်ခွေးတို့ဆိုရင် အသုံးဝင်တဲ့ ကောင်တွေပါဗျ။ အခုဆိုရင်၊ မျက်မမြင်တွေ့၊ တလေးတွေအတွက်၊ ထိန်းကျောင်း လမ်းပြပေးတတ်တဲ့ ခွေးမျိုးတွေတောင် ရှိနေပါပြီ” . . . ဟု၊ ခွေး တို့၏ ဘက်စုဂုဏ်ယူကာကွယ်ကာ၊ ကျွန်တော်ပြန်ပြောပြဖူး၏။

“ဟေ့ကောင်၊ ဘာခွေးဖြစ်ဖြစ်၊ အစာစားရလို့၊ ဟန်ဆောင်ပြီးလိုက်နာပြနေတာ။

ငါလည်း . . . ဒီခွေးတွေနဲ့၊ ဘယ်လို ရေစက်လည်း၊ မသိဘူး။ ခွေးမြင်ရင် လေးခွဲနဲ့တိုပစ်ချင်နေတာ”

“ခင်ဗျား ခွေးတိုက်ခံဖူးလို့လား”

“မခံဖူးပါဘူး”

“ခင်ဗျား မိသားစု၊ ဆွေမျိုးသားချင်းထဲက တစ်ယောက်ယောက်ရော၊ ခွေး အကိုက်ခံဖူး လို့လား”

ဦးတရုတ်ကြီးက၊ မဲ့ကာ ရွဲ့ကာ၊ ခေါင်းခါပြု၏။

“ခင်ဗျားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သူတွေရော၊ ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင်ရော၊ ခွေးအကိုက် မခံဖူးသဲနဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့များ၊ ခွေးတွေကို၊ မုန်းနေရတာလဲ၊ ဦးတရုတ်ကြီးရယ်”

“ငါ့ကိုရော၊ ငါ့ မိသားစု ဆွေမျိုးသားချင်း တွေကိုရော၊ ခွေးအကိုက်မခံရဘူးပေမယ့်၊ တခြား လူတွေကို၊ ခွေးတိုက်တာ၊ ငါ ခဏခဏမြင်ဖူး တယ်လေ။

ခွေးကျွတ်ခွေးကြော် (ရင်တွင်နဲ့ ရာထာရများ)

ခွေးအကိုက်ခံရတာချင်း အတူတူတောင်။
ခွေးလေးခွေးလွင့် အကိုက်ခံရသူဆိုရင်၊ ပိုပြီး

အခံရ

ခက်တယ်”

“တခြားလူတွေကို၊ ကိုက်တာများများ။
ခင်ဗျားက၊ ကြားထဲက ဝင်နာနေရသေး”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“မင်းတို့ ဗမာရာဇဝင်မှာ စကားတစ်ခွန်း
ခဏ ခဏ ပြောကြတယ်လေ။ လူကို ခွေးသတ်
လေခြင်း။ လူကို ခွေးသတ်လေခြင်းဆိုတာ
ကြားဖူးတယ်မဟုတ်လား”

“ကြားဖူးတာပေါ့”

“အဲလိုကြားဖူးတော့၊ မင်း . . မနာဘူးလား”

“ဟု”

“လူကို ခွေးသတ်တယ်ဆိုတဲ့ စကား ကြား
ကြားချင်း၊ မင်း . . . လူတွေဘက်က၊ မနာဘူးလား”

“အဲဒါတွေက၊ ရာဇဝင် သမိုင်းထဲက ထိခွဲ

မောင်လှမျိုး (ရှမ်းဆင်းနဲ့)

တွေ လေဗျာ။ စိတ်အနာကြီးတော့ မနာမိပါဘူး။
စိတ်မကောင်းတော့ ဖြစ်တာပေါ့”

“မင်း မသိမိတဲ့ သမိုင်းထဲက၊ လူကိုခွေး

သတ်တဲ့ ကိစ္စ၊ မင်း မနာချင်နေတာ။

အခု . . . မင်း၊ သိ . . . မိနေတဲ့၊ ကာလ၊
ထဲမှာတော့၊ လူကို ခွေးကိုက်ရင်၊ လူတွေဘက်က
နေပြီး၊ မင်း . . နာပေးသင့်တာပေါ့”

“ဘာကို နာရမှာလဲ”

“လူတွေကို၊ ကိုက်တဲ့ ခွေး။ ဘယ်ခွေးကို
ဖြစ်ဖြစ်၊ မင်း စိတ်နာပေးရမှာပေါ့”

“ကျွန်တော်မှ၊ အကိုက်မခံဘူးတာ။

ဘယ်လိုလုပ်နာရမှာလဲ”

ဟာသ၊ သရုပ်ဆောင် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်၊

နှုတ်ခမ်းမဲ့သကဲ့သို့၊ ဦးတရုတ်ကြီးက၊ သူ နှုတ်ခမ်းတိုး မဲ့ကာ-

“ ကိုယ် အကိုက်ခံရမှ၊ နာရကောင်းမှန်း

သိတဲ့လူ၊ ကိုယ့်ခေါင်းပေါ် မစင်တက် အစွန့်ခံရမှ၊

ကိုယ့်ကိစ္စကို၊ ထင်တဲ့လူဟာ၊ ကိုယ့်အမြီးတက်

ခွေးကျွန်းခွေးကြွန်း (ရင်ကွင်းရဲ့ ရာဇဝင်များ)

အနင်းခံရမှာ ထ၊ ကိုတ်တတ်တဲ့ခွေးနဲ့၊ အတူတူပဲ”

“ဦးတရုတ်ကြီး၊ ခင်ဗျား ကျုပ်တို့၊ ခွေးနဲ့
နှိုင်းနေတာလား”

“နှိုင်းစရာကောင်းတဲ့ ကောင်တွေထဲမှာ
မင်းကို၊ မပါစေချင်တာကွ။ ငါ ခွေးအကိုက်မခံဘူး
ပေမယ့်၊ တခြားလူတွေ အကိုက်ခံရတာ၊ ငါ
ခံရသလိုမျိုး၊ ခံစားပေးဖို့၊ မင်းကို၊ စာနာစိတ်
ဖလှယ်ပေးနေတာ”

“ခွေးတွေကို ခင်ဗျားတွေကရာနဲ့၊ ကောက်
ကောက်ပစ်နေတာ၊ ခွေးတွေလည်း၊ သတ္တဝါဝါးစွာ
သူတို့လည်း နာတတ်တာပဲ။ သူတို့ကိုလည်း
ခင်ဗျား စာနာပေးပေါ့”

“ဟား ဟား ဟား။ လက်စသတ်အေး
မင်းတ၊ ခွေးဘက်တော်သားကိုးကွ။ ဟား
... ဟား... ဟား ... ဟား”

(၂)

အင်မတန် အံ့သြစရာကောင်းလွန်းသော
မြင်ကွင်းဖြစ်သည်။ ဦးတရုတ်ကြီးသည် ခွေးတစ်ကောင်ကို၊
အစာကျွေးနေ၏။

“ခံစားချက်တွေ ပြောင်းသွားပြီလား
ဦးတရုတ်ကြီး”

“ငါ . . . ဒီခွေးကို၊ အစာကျွေးနေလို့၊ မင်း
ဒီလိုမေးတာ မဟုတ်လား”

“ဒါပေါ့”

“တခြားခွေးတွေကို၊ ငါ ဆော်ပလော်ဟီး
နေဟုန်းပဲကွ။ ဒါပေမဲ့ ဒီကောင်ကိုတော့ ငါ မတီး
တော့ဘူး”

သူကျွေးသော အစာကို၊ ငြိမ်သက်စွာစားနေသည့် ခွေးတို့၊
ရည်ညွှန်း၍ ပြော၏။

“မင်း . . . ဒီကောင်ကို တစ်ချက်လောက်
ရိုက်ကြည့်လိုက်စမ်း”

“အား၊ မရိုက်ချင်ပါဘူး”

“မင်း မရိုက်ရင်၊ ငါ ရိုက်ပြမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို ဦးတရုတ်ကြီးက၊ အစာစားနေသော
ခွေးကို၊ ဝါးခြမ်းပြားဖြင့် ခပ်ဆတ်ဆတ်ရိုက်ပြ၏။ အရိုက်ခံရသော
ခွေးက၊ နောက်သို့၊ ပြန်ဆုတ်သွား၏။ “ကဲ . . . ရိုက်ပြမနေပါနဲ့တော့
ဗျာ။ သူ့ဘာသာ အစာစားပါစေတော့” ဟု၊ ကျွန်တော်တားရသည်။
ခွေးက၊ အစာမစားတော့ဘဲ၊ နောက်သို့ တွန့်သွား၏။ “လာစား
လာစား” . . . ဟု၊ ခေါ်၏။ အနားသို့ ပြန်လာ၏။ ထပ်ရိုက်ပြသည်။
ခွေးက၊ အစာခွက်ရှိရာသို့၊ ပြန်လာပြီး၊ အစာ စားနေတော့မှ
ဦးတရုတ်ကြီးက၊

“မင်း . . . သတိထားမိလား”

“ဘာကိုလဲ”

“ငါ၊ ဘယ်လောက်ရိုက်ရိုက်၊ ဒီကောင်

ခွေးက”

အသံမထွက်ဘူး။ ငါ . . . ခွနဲ့လည်း ပစ်တယ်။
ခဲနဲ့လည်းထုတယ်။ တုတ်နဲ့လည်း ရိုက်တယ်။

တခြားခွေးတွေ၊ တတိန်တိန် တတိုင်တိုင်
နဲ့၊ အော်ကြတယ်။ ဒီကောင်၊ လုံးဝ . . . မအော်
ဘူး။ သူ ဘယ်လောက်နာနာ၊ ဘာသံမှ မထွက်ဘူး”

“ဟုတ်လား။ အဲဒါ ဘာဖြစ်တာလဲ”

“ဒီကောင် အ၊ နေတယ်ကွ။ ဒီကောင်

“ခွေးအ၊ ဟုတ်လား”

“အေး။ ဟုတ်တယ်”

“ခွေးအ၊ က၊ တောထဲမှာပဲ ရှိတာပါဗျာ”

“အဲဒီ တောထဲက၊ ခွေးအ၊ ဖျို မဟုတ်ဘူး
ကွ။ သူ့ခမျာ၊ အသံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ တစ်ခုခု ပျက်စီး
နေပုံရတယ်။

ဟောင်လည်း မဟောင်ဘူး။ နာကျင်ရင်
လည်း၊ ဘာအသံမှ မထွက်ဘူး။ အင်ခနဲတောင်၊
အသံမထွက်ဘူး။

အဲဒါကြောင့် ဒီကောင်ကို၊ ငါတ . . . ခွေးအ၊

လို့ ပြောတာကွ”

“အဲဒါကြောင့်၊ ခင်ဗျားက၊ သနားသွားတာပေါ့၊ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ တိရစ္ဆာန်ချင်း အတူတူထောင်ငါးတို့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဝဏန်းတို့က၊ ဘယ်လို အနှိပ်စော်ခံရ ခံရ၊ မအော်နိုင်ကြဘူးကွ။

အခု . . . ဒီ ခွေး၊ ဟောင်ခွင့်၊ အော်ခွင့်ရတဲ့ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ပါလျက်၊ ဘာသံမှ၊ ထွတ်ခွင့် မရရှာဘူး၊ အဲဒါတို့၊ ငါ . . . သနားမိတာ”

“ဦးတရုတ်ကြီး ပြောမှ၊ ကျွန်တော် စဉ်းစားမိတယ်၊ သတ္တဝါတိုင်း၊ အော်ခွင့်မရကြဘူးနော်။

အော်နိုင်တဲ့ သတ္တဝါရှိသလို၊ မအော်နိုင်တဲ့ သတ္တဝါတွေလည်း အများကြီးပဲ။ ခရုတို့၊ ပတ်ကျီတို့၊ တီကောင်တို့”

“အေး၊ မင်းထပ်ပြီး စဉ်းစား၊ သတ္တဝါအားလုံးထဲမှာ၊ လူသတ္တဝါတွေ၊ အော်ခွင့် ဟန်ခွင့် ညည်းတွားခွင့်၊ အရဆုံး သတ္တဝါပဲ။ အော်ခွင့်

ဟန်ခွင့်ညည်းတွားခွင့်မရတဲ့ လူဆိုရင်တော့၊ အဲဒီလူဟာ၊ ဒီခွေးအနဲ့အတူတူပဲ။ . . .”

“လူဆိုတော့၊ နာကျင်ရင်၊ အောင်မလေးဗျ . . . လို့၊ အော်မှာပေါ့”

“ဒါပေါ့”

(၃)

ဘာကို စိတ်စွဲမိသည် မသိ၊ အိပ်မက်ထဲတွင်၊ ကျွန်တော်က၊ တိရစ္ဆာန်ပေါင်းစုံတို့၊

နှိပ်စက်နေမိသည်၊ ငါးတွေကို ကျွန်တော်ကိုင်ပေါက်၏။ “အမလေးဗျ”

ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို၊ ကိုင်ပေါက်၏။ “အား . . . ၊ သေပါပြီ”

တီကောင်တွေကို၊ ဆားပြု၏။ ပတ်ကျီ တွေကို၊ ဆားပတ်

၏။

“အား၊ စပ်တယ် စပ်တယ်”

ခွေး၊ ကြောင်၊ သမင်၊ ဒရယ်... စသော တိရစ္ဆာန်တိုင်းကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ၊ ကျွန်တော်နှိပ်စက်၏။

“အား၊ ရက်စက်လှချည်လား”

“အား၊ နှိပ်စက်လှချည်လား”

အိပ်မက်ထဲတွင်၊ အနှိပ်စက်ခံရသော၊ တိရစ္ဆာန်တိုင်းသည်၊ အော်ဟစ်ခွင့်ရကြ၏။ ညည်းတွားခွင့်ရကြ၏။

ထိုအိပ်မက်ထဲ၌ပင်၊ တိရစ္ဆာန်များကို နှိပ်စက်နေသူ၊ ကျွန်တော်အား၊ တစ်စုံတစ်ရာသော၊ အစုအဖွဲ့ ထုထည်ကြီးတစ်ခုက၊ ကျွန်တော်ကို၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန်၊ နှိပ်စက်လေတော့သည်။

ကျွန်တော် အစွမ်းတုန်၊ အော်ဟစ်ညည်းတွား၊ တော်လှန်မှုကြိုးပမ်းသည်။ ပြင်းပြင်းထန်ထန် နှိပ်စက်နေသော၊ ထိုအစုအဖွဲ့ထုထည်ကြီးကို၊ မော်ကြည့်မြင်တွေ့နေရပါလျက်၊ ကျွန်တော် မည်သို့မျှ အော်ဟစ်၍ မရ။ အိပ်မက်၏ ထိုအခြေအနေမှာ “အော်ခွင့် ဟစ်ခွင့် ညည်းတွားခွင့်မရတဲ့၊ လူဆိုရင်တော့၊ အဲဒီလူဟာ၊ ဒီ၊ ခွေးအနဲ့ အတူတူ

ပဲ”... ဟူသည်။ ဦးတရုတ်ကြီး၏ စကားကို၊ ကျွန်တော်ကြားယောင်နေဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်၊ ကျွန်တော်အစွမ်းတုန် အော်ဟစ်ဖို့ ကြိုးစား၏။ မည်သို့မျှ၊ အသံမထွက်၊ “အား” ... ဟူသော ညည်းသံကိုပင်၊ ပြုခွင့်မရ။

ကျွန်တော်အသက်ရှူကြပ်လာ၏။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း၊ လှုပ်၍မရ။ ဖိစီးနှိပ်စက်မှုပေါင်းစုံ၏ ခံစားမှုများဖြင့်၊ ကျွန်တော် အထိတ်တလန့်၊ အိပ်မက်မှ နိုးသွားရသည်။

(၄)

နိုးလျင်၊ နိုးချင်၊ ကျွန်တော် အိပ်ရာထုတ်မှ “အား” . . ဟု၊ အော်ဖို့၊ အားမွေးလိုက်သည်။ ပြီးနောက် အစွမ်းတုန်အော်ဟစ်လိုက်သည်။

“အ... ”

ကျွန်တော် လည်ချောင်း၊ နာကျင်နေသည်။ မည်သို့မျှ အော်ဟစ်မရ။ ကျွန်တော် အလွန်ထိတ်လန့်နေမိသည်။ လူ့စင်စစ်မှ၊

၂၁၂ ခွေးကျွတ်ခွေးကြော်နံ (ရင်တွင်ချဲ့ ထုထားနားရာ)

အသံထွက်ခွင့်၊ အော်ဟစ် ညည်းတွားခွင့်၊ တုံ့ပြန်တော်လှန်ခွင့်၊
မကြေရှာသော အခြား သတ္တဝါတစ်ကောင်များ၊ ဖြစ်သွားလေပြီလား
တွေးကြောက်မိ၏။

ဦးတရုတ်ကြီး သနားသွားသော "ခွေးအ"တစ်ကောင်၏
အပြစ်ဆိုးမိုး၊ တွန်တော် မကြံ့ချင်း၊ မည်သူတို့မျှ မကြံ့ရစေချင်း၊
တောထဲက "ခွေးအ"သည်ပင်လျှင်၊ သူ့မှာ အသံတစ်ခုတော့
ပိုင်ဆိုင်နေပါလိမ့်မည်။ ၊

2015- July - 21-27

[THE FLOWER NEWS(JOURNAL) -
ပန်းသတင်းဂျာနယ် (v -11 , No -27)

ဓမ္မာဏိလင်္ဂါယက...သေနတိ

၁။ ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က၊ ကာတွန်းဆရာကြီး ဦးအောင်ရှိန်၏ “ဦးစိတ်တို့နှင့် မျောက်ညို” (ကာတွန်းစာစုပုံများ)ကို ဖတ်ဖူးခဲ့ပါသည်။

ထိုကာတွန်းဇာတ်လမ်းတိုင်းတွင်၊ ဦးစိတ်တို့နှင့် မျောက်ညိုသည်၊ ဘယ်သောအခါမျှ မတည့်။ ဇာတ်လမ်းစဉ်တိုင်းကို၊ မမှတ်မိတော့သော်လည်း၊ ဦးစိတ်တို့ကြီးသည်၊ သူ၏ နှစ်လုံးပြုနေသောနတ်ကြီးဖြင့်၊ မျောက်ညိုကို၊ လိုက်လံပစ်ခတ်နေတတ်ပုံကိုတော့၊ မှတ်မိနေပါသေး၏။

ကလေးသာသာ အသိဉာဏ်ဖြင့်၊ “ဦးစိတ်တိုနှင့်မျောက်ညှိ” ပါဝင်သော၊ ဇာတ်လမ်း တစ်ခုကို၊ ကျွန်တော်ရေးထားခဲ့ဖူးသည်။

ထိုသို့ ရေးပြီးသော၊ ဇာတ်လမ်းငယ်ကို၊ ကာတွန်းဆရာကြီး ဦးအောင်ရှိန်ထံသို့၊ စာတိုက်မှ ပေးပို့မည်ဟု၊ ရည်မှန်းခဲ့ဖူး၏။

သို့သော်၊ ဆရာကြီးထံသို့၊ မပေးပို့ဖြစ်ခဲ့ပါ။ (ကာတွန်းစာအုပ်ဖတ်ပြီး၊ မျက်နှာဖုံးမှာ၊ ဇာတ်လမ်းရေးသူအဖြစ်၊ ကိုယ့်နာမည်ကို၊ ခြင်တွေ့လိုစိတ်ဖြင့်၊ ရေးသားပေးပို့လိုခြင်းမျှသာ၊ ဖြစ်ပါသည်။)

ကာတွန်း ရေးဆွဲသူအနေဖြင့်၊ ကိုယ်ရေးပို့သော၊ ဇာတ်လမ်းကို၊ လက်ခံမည် လက်မခံမည်ကိုပင်၊ ကျွန်တော် မတွေးဆတတ်သေး။

ထိုသို့သော၊ ဘာမှန်းမသိသည့် ရည်ရွယ်စိတ်ဖြင့်၊ ကျွန်တော်ရေးထားရာ၊ ကာတွန်းဇာတ်လမ်းလေး၏ အမည်မှာ . .

“မျောက်လက်ထဲက . . သေနတ်” . . ဖြစ်ပေသည်။ (အဲဒီ ဇာတ်လမ်းလေးခမျာ၊ ရည်ရွယ်ရာကို၊ မပေးပို့ဖြစ်သည့်နောက်၊ ဟိုရောက်ဖီရောက်ဖြင့်၊ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ရပေပြီ)။

သို့သော်၊ အဲဒီဇာတ်လမ်းလေးကို၊ ကျွန်တော် အနည်းငယ်မှတ်မိနေပါသေး၏။

၂။ ဦးစိတ်တို၏ ငှက်ပျောခြံထဲသို့၊ ခိုးဝင်ပြီး၊ မျောက်ညှိသည်၊ ငှက်ပျောသီးတွေကို၊ ခိုးခိုးစားနေကျ။ ဦးစိတ်တို ကြီးကလည်း၊ သူ့ နှစ်လုံးပြုသေနတ်ကြီးဖြင့်၊ မျောက်ညှိကို၊ ခြောက်လှန့်ပစ်ခတ်နေကျ။

တစ်နေ့တွင်၊ ဦးစိတ်တို အိပ်မောကျနေခိုက်၊ သူ၏ နှလုံးပြုသေနတ်ကြီးကို၊ မျောက်ညှိယူ၍ ပြေးလေ၏။

ဦးစိတ်တို သိလျှင်သိချင်။ မျောက်ညှိ နေ့လယ်သို့ အပြေး

လိုက်၏။ မျောက်ညိုကို၊ ဘာနှင့်မျှ ပစ်စရာမရှိတော့သဖြင့်၊ လေးခွနှင့် လိုက်ပစ်၏။

ပစ်ရင်း ပြေးရင်းဖြင့်၊ မျောက်ညိုသည်၊ ရွာထဲသို့ ရောက်၏။ သူကြီးအိမ်ဝင်း အတွင်းရှိ သရက်ပင် ပေါ်တွင်၊ နှစ်လုံးပြု၊ သေနတ်ကို၊ လူတစ်ယောက် ကိုင်သကဲ့သို့၊ မျောက်ညို ကိုင်တွယ် ထားလေသည်။ အော်လိုက်ဟစ်လိုက် လေးခွနှင့် ပစ်လိုက်ဖြင့်၊ ဝေါသပုန်ထ၊ နေသော ဦးစိတ်တိုကြီး၏ အသံကြောင့်၊ တစ်ရွာလုံး အုံးအုံးထ၊ သွားလေသည်။

ဦးစိတ်တို၏ သေနတ်ကိုင်ပုံ ကိုင်နည်း၊ ပစ်ပုံပစ်နည်းတို့၊ တုပ၊ မှတ်သားထားသော၊ မျောက်ညိုက၊ ဦးစိတ်တို ချိန်ရွယ်သကဲ့သို့ လူတွေရှိရာသို့၊ သေနတ်ကို ချိန်ရွယ်နေတော့၏။

“ဟဲ့ စိတ်တို၊ မျောက်လက်ထဲ သေနတ် ရောက်နေတာနော်။ နင်... စိတ်တိုလို့မရဘူး။ နင်က၊ လေးခွနဲ့ပစ်။ ဟို မျောက်က၊

သေနတ်နဲ့ ရမ်းပစ်လိုက်ရင်၊ ခုကွရောက်တုန်မယ်။ ပေစမ်း၊ နင့်လက်ထဲက လေးခွ”

ဦးစိတ်တိုမှာ သူကြီး၏လက်ထဲသို့၊ လေးခွပေးလိုက်ရပြီ။ မြေကြီးပေါ်တွင်၊ ဆွေ့ဆွေ့ခွန်နေလေတော့၏။ ရွာသူရွာသားများ မှာလည်း၊ သရက်ပင်ပေါ်သို့၊ မျောက်ညိုကို၊ နှေးခနဲ နှီးခနဲ လုပ်ရုံမှ အပ၊ မည်သည့်လက်နက်နှင့်မျှ၊ မပစ်ခတ်ခဲ့ကြ။

“မျောက်လက်ထဲ သေနတ်ရောက်နေရင်၊ ချောတောင်းရတယ် စိတ်တိုရဲ့။ နင်၊ အတင်းသွား လုရင်၊ နင့်ကို ဟိုက၊ ပစ်သတ်လိုက်မှာပေါ့”

“ဒီကောင်က၊ လူလိုမှ မသိတာ၊ ဘယ်လို လုပ် ချောတောင်းလို့ရမှာလဲ သူကြီးရဲ့”

၃။ ချောလို့လည်း မတတ်၊ ခြောက်လို့လည်း မရနိုင်ကြသဖြင့်၊ တစ်ရွာလုံး ထိတ်လန့်နေကြရစဉ်၊ ရွာထဲမှ၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား တစ်ယောက်ရောက်လာ၏။

ထိုကျောင်းသားက၊ သစ်သားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော၊ သေနတ် တစ်လက်ကို ကိုင်ပြထားပြီး၊ မျောက်ညို၏ ဇာနီးဆုံးသို့၊

သွားလေသည်။

မောက်ညိုကို ကြည့်ပြီ။ ကျောင်းသားက၊ ခေါင်းညှိ
ပြသည်။ (အကြိမ်ကြိမ်)။

အတန်ကြာသော်၊ မောက်ညိုက၊ ခေါင်းလိုက်ညိတ်၏။
ကျောင်းသားက၊ ဟိုခုန် ဒီခုန် ခုန်ပြသည်။ မောက်ညို
လိုက်ခုန်သည်။ ထို့နောက် . . . ထို့နောက် . . . အမူအရာ ရှိ
လုပ်ပြ၏။ လုပ်ပြသမျှ အမူအရာတိုင်းကို မောက်ညို လိုက်လုပ်
သည်။

သေချာလောက်သော အခြေအနေရောက်တော့မှ
ကျောင်းသားက၊ သူ့လက်ထဲက၊ သစ်သားသေနတ်အတုကို၊ အစား
သို့၊ လွှင့်ပစ်ပြလိုက်၏။ ထိုအခါ မောက်ညိုတလည်း၊ သူ့လက်ထဲ
နှစ်လုံးပြုသေနတ်ကြီးတို့၊ သရက်ပင်အောက်သို့၊ ပစ်ချလိုက်
လေတော့၏။

နှစ်လုံးပြုသေနတ်ကြီးတို့၊ ဦးစိတ်တို့ အပြေးကောက်
ပြီ။ မောက်ညိုကို၊ လိုက်ပစ်လေတော့၏။

“တဲ့၊ စိတ်တို့၊ မောက်လက်ထဲ သေနတ်
မရှိတော့ရင်၊ အန္တရာယ်မရှိတော့ဘူးလေ။ နင်၊
လိုက်မပစ်နဲ့တော့”

မောက်ညိုက ရှေ့က . . . ပြေး၊ ဦးစိတ်တို့က . . . လိုက်။
ဦးစိတ်တို့၏ အနောက်က . . . သူကြီး၊ သူကြီး၏ အနောက်က . . .
ရွာသူရွာသားများ။

အားလုံးကို၊ ဝေးကြည့် ကျန်ရစ်ခဲ့သူမှာ၊ မြို့က မြန်ရောက်
လာသည်။ (မောက်ညို၏ လက်ထဲက သေနတ်ကို၊ လွှင့်ပစ်အောင်
လုပ်လိုက်သော)၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား။

၄။ ကျွန်တော်ရေးပို့ခဲ့သော၊ ဦးစိတ်တို့နှင့် မောက်ညို
“မောက်လက်ထဲက . . . သေနတ်” ဇာတ်လမ်းလေးက၊ ထိုမျှသာ။

မောက်တွေက၊ လူလုပ်သမျှကို၊ လိုက်တုတ်တုတ် . . .
ဆိုသည့် စကား၊ ကြားဖူးနားဝပြင်၊ ကျွန်တော်ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်

၏။ မျောက်လက်ထဲက အုန်းသီးကို လိုချင်သူက၊ သူ့လက်ထဲက
ခဲလုံးငယ်ကို၊ အပေါ်မြှောက်ပြီး၊ ခေါင်းနှင့် တိုက်ပြသည့်အခါ
အုန်းသီးရထားသော မျောက်က၊ လက်ထဲက အုန်းသီးကို၊ အပေါ်
မြှောက်ပြီး၊ ခေါင်းနှင့် တိုက်လိုက်သဖြင့်၊ မျောက်ခေါင်းမူးသွားစွာ
လေးကို၊ ကြားဖူးထားသဖြင့်၊ ယင်းကဲ့သို့၊ ကျွန်တော် ရေတစ်ခွက်
ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့် ငယ်စိတ်ဖြင့် ရေးသားခဲ့ရာ၊ အဆိုပါ
“မျောက်လက်ထဲက သေနတ်”ဇာတ်လမ်းလေးကို၊ သူငယ်ချင်း
တစ်ယောက်အား၊ ပြောပြဖြစ်၏။ အတူ ရယ်မောဖြစ်ကြသည်။

“မျောက်က၊ လူလုပ်သမျှ လိုက်တုတတ်
တယ်ဆိုပေမယ့်၊ လူသိသလောက်တော့၊ ဘယ်သိ
ပါ့မလဲ။

မမိတဲ့အရာကို၊ လူက၊ ခုန်ခုပြီး၊ ယူပြီး
နောက်ထပ်ခုန်တစ်လုံး၊ ထပ်ခုဖို့လို့တာ၊ သူ

မသိတော့ဘူး။

မသိတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီခုန်ပေါ်က၊ နေပဲ၊
မမိရာကို၊ လှမ်းလှမ်းပြီး၊ ခုန်ယူဖို့၊ ကြိုးစားတော့
တာပဲ။ ခုန်လိုက် ပြုတ်ကျလိုက်ပေါ့ကွာ”

သူငယ်ချင်း၏ ပမာစကားက၊ ပို၍ပင်၊ ရယ်မော
ရလေ၏။

၅။ ယခုအသက်အရွယ်၊ အသိတရားဖြင့်၊ ပြန်လည်သုံးသပ်
ကြည့် သောအခါ၊ မျောက်လက်ထဲ သေနတ်ရောက်နေခြင်းသည်၊
အနည်းငယ်မျှသာ၊ အန္တရာယ်ကြီးပေ၏။

၂၂၄ ခွေးကျွတ်ခွေးဖြောင့် (ရန်ကင်း၊ ရာဇဂဏ္ဍာ)

အသိဉာဏ် မထည်ဝါသော၊ လူတစ်ဦးဦး၏ လက်ထဲသို့
သေနတ်ရောက်နေခြင်းသည်၊ မှောက်လက်ထဲ သေနတ်ရောက်
နေသည်ထက်မက၊ လောက၊ အတွက်၊ ပို၍ပင် အန္တရာယ်ကြီးလေး
လွန်းပါကြောင်း၊ ထပ်ဆင့် ထိတ်လန့် တွေးမောမိပေသည်။ ။

2015 -May - 8
2:20 (p.m)
19 May 2015
(TOMORRY JOURNAL)
No-11 Volume - 2]